SL

Domov>Denarni zahtevki>**Spori majhne vrednosti**

Spori majhne vrednosti

Namen evropskega postopka v sporih majhne vrednosti je poenostavitev in pospešitev reševanja čezmejnih sporov, v katerih vrednost zahtevka ne presega 5 000 EUR.

Evropski postopek v sporih majhne vrednosti je na voljo strankam v sporu kot alternativa postopkom, ki obstajajo na podlagi zakonov držav članic. Sodba, izdana v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti, se prizna in je izvršljiva v drugi državi članici brez razglasitve izvršljivosti in brez vsakršne možnosti nasprotovanja njenemu priznanju.

Za postopek v sporih majhne vrednosti so bili pripravljeni standardni obrazci, ki so v vseh jezikih na voljo tukaj. Postopek se začne z izpolnitvijo „obrazca A“, ki se mu lahko priložijo ustrezna dokazila, kot so potrdila, računi itd.

Obrazec A je treba poslati pristojnemu sodišču. Po prejemu obrazca za vlogo mora sodišče izpolniti svoj del „obrazca za odgovore“. Sodišče mora kopijo obrazca za vlogo v 14 dneh po prejemu skupaj z obrazcem za odgovore vročiti toženi stranki. Tožena stranka lahko odgovori v 30 dneh, tako da izpolni svoj del obrazca za odgovore. Sodišče mora tožeči stranki v 14 dneh poslati kopijo odgovora tožene stranke.

Sodišče mora v 30 dneh po prejemu (morebitnega) odgovora tožene stranke odločiti o sporu majhne vrednosti ali pa od strank pisno zahtevati dodatne informacije oziroma ju povabiti na glavno obravnavo. Ni potrebno, da vas na glavni obravnavi zastopa odvetnik. Če ima sodišče na voljo ustrezno opremo, se glavna obravnava izvede prek videokonference ali telekonference.

Na podlagi potrdila, ki ga izda sodišče (in ga bo morda treba prevesti v jezik druge države članice), in kopije sodbe je sodba brez nadaljnjih formalnosti izvršljiva v vseh drugih državah članicah Evropske unije. Edini razlog za zavrnitev izvršbe v drugi državi članici je nezdružljivost sodbe v sporu majhne vrednosti s sodbo v zadevi med istima strankama v drugi državi članici. Izvršba poteka v skladu z nacionalnimi pravili in postopki države članice, v kateri se sodba izvrši.

Sorodne povezave

Uredba (ES) št. 861/2007 - prečiščeno besedilo z dne 14. junija 2017 PDF (1831 Kb) sl

Uporabniški priročnik za Evropski postopek v sporih majhne vrednosti PDF (1830 Kb) sl

Praktični vodnik za v sporih majhne vrednosti PDF (2377 Kb) sl

Infografika za potrošnike PDF (102 Kb) sl

Brošura za pravne strokovnjake PDF (553 Kb) sl

Brošura za podjetja PDF (231 Kb) sl

Spletna zbirka orodij – informacije o evropskem postopku v sporih majhne vrednosti

Spori majhne vrednosti – uradna obvestila držav članic in orodje za iskanje pristojnih sodišč/organov

Za podrobnejše informacije o posamezni državi izberite ustrezno zastavico.

Sorodne strani:

Sodne takse v zvezi s postopkom v sporih majhne vrednosti

Spori majhne vrednosti – obrazci

Zadnja posodobitev: 03/04/2023

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

Spori majhne vrednosti - Belgija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Belgijsko pravo ne pozna posebnega postopka za spore majhne vrednosti, obstaja pa skrajšani postopek za plačilni nalog (*procédure sommaire d'injonction de payer*/*summiere rechtspleging om betaling te bevelen*) – glej ločena pojasnila.

Posebnega postopka za spore majhne vrednosti ni. Uporablja se postopek splošnega prava, ki je zelo preprost.

Običajni postopek obsega naslednje faze:

sodni poziv (*citation*/*dagvaardiging*) z obvestilom sodnega izvršitelja (*exploit d'huissier*/*deurwaardersexploot*);

izmenjava pisnih utemeljitev, sprejetje ugotovitev (*conclusions*/*conclusies*);

obravnava (zaključni govor odvetnikov (*plaidoirie*/*pleidooi*)) in zaključek razprav;

sodba.

Načeloma poenostavitev ni, čeprav se nekatere zadeve ne vložijo s sodnim pozivom, ampak z vlogo *inter partes* (*requête contradictoire*/*verzoekschrift op tegenspraak*) (členi 1034a to 1034e belgijskega sodnega zakonika (*Code judiciaire*/*Gerechtelijk Wetboek*)). Primer spora, ki vključuje vlogo *inter partes*, je spor zaradi najemnine. Člen 1344a sodnega zakonika določa, da se na podlagi določb o zakupu vsaka zadeva v zvezi z najemom nepremičnine lahko vloži s pisno vlogo na sodnem tajništvu (*greffe*/*griffie*) mirovnega sodišča (*justice de paix*/*vredegerecht*).

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

1.2 Uporaba postopka

1.3 Obrazci

1.4 Pomoč

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

1.6 Pisni postopek

1.7 Vsebina sodbe

1.8 Povračilo stroškov

1.9 Možnost pritožbe

Povezave

Zakonodaja, ki ureja skrajšani postopek za plačilni nalog: spletno mesto Service public fédéral Justice / Federale Overheidsdienst Justitie:

kliknite „Législation belge“/„Belgische wetgeving“;
v drsnem meniju pod „Nature juridique“/„Juridische aard“ izberite „Code judiciaire“/„Gerechtelijk Wetboek“;
v vrstici „Mot(s)“/„Woord(en)“ vpišite „664“;
kliknite možnost „Recherche“/„Opzoeking“ in nato „Liste“/„Lijst“;
kliknite „Détail“/„Detail“.
Zadnja posodobitev: 03/09/2021
Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Bolgarija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Bolgarski zakonik o civilnem postopku ne določa posebnega postopka v sporih majhne vrednosti. Bolgarska sodišča od 1. januarja 2009 uporabljajo Uredbo (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti. Te postopke obravnavajo okrajna sodišča, za vprašanja, ki niso izrecno obravnavana v Uredbi (ES) št. 861/2007, pa se uporabljajo splošna pravila zakonika o civilnem postopku.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Bolgarski zakonik o civilnem postopku ne določa posebnega postopka v sporih majhne vrednosti.

1.2 Uporaba postopka

Bolgarski zakonik o civilnem postopku ne določa posebnega postopka v sporih majhne vrednosti.

1.3 Obrazci

Bolgarski zakonik o civilnem postopku ne določa posebnega postopka v sporih majhne vrednosti.

1.4 Pomoč

Bolgarski zakonik o civilnem postopku ne določa posebnega postopka v sporih majhne vrednosti.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Bolgarski zakonik o civilnem postopku ne določa posebnega postopka v sporih majhne vrednosti.

1.6 Pisni postopek

Bolgarski zakonik o civilnem postopku ne določa posebnega postopka v sporih majhne vrednosti.

1.7 Vsebina sodbe

Bolgarski zakonik o civilnem postopku ne določa posebnega postopka v sporih majhne vrednosti.

1.8 Povračilo stroškov

Bolgarski zakonik o civilnem postopku ne določa posebnega postopka v sporih majhne vrednosti.

1.9 Možnost pritožbe

Bolgarski zakonik o civilnem postopku ne določa posebnega postopka v sporih majhne vrednosti.

Zadnja posodobitev: 11/02/2020
Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Češka

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Češka republika nima posebnega postopka v sporih majhne vrednosti. Kategorija majhne vrednosti (tj. s poudarkom na znesku finančnega nadomestila) se upošteva samo v pritožbenem postopku.

1.2 Uporaba postopka

Člen 202(2) zakonika o civilnem postopku določa, da pritožbe ni mogoče vložiti zoper sodbe o *denarnem nadomestilu, ki ne presega 10 000 CZK*, brez obresti in stroškov v zvezi z zahtevkom; to ne velja za zamudne sodbe.
Pritožba se torej lahko vloži zoper zamudne sodbe, tudi če se nanašajo na zneske, ki so nižji od 10 000 CZK.
Člen 238(1)(c) zakonika o civilnem postopku določa, da kasacijske pritožbe (glede pravnih vprašanj) ni mogoče vložiti zoper sodbe in druge sodne odločbe, katerih izrek, ki se s pritožbo izpodbija, se nanaša na *denarno nadomestilo, ki ne presega 50 000 CZK* (brez obresti in stroškov v zvezi z zahtevkom), razen kadar gre za potrošniška pogodbena razmerja ali delovnopravna razmerja.

1.3 Obrazci

Za postopek v sporih majhne vrednosti ne obstajajo posebni obrazci.

1.4 Pomoč

V skladu z zakonikom o civilnem postopku morajo sodišča strankam svetovati glede njihovih procesnih pravic in obveznosti. V zvezi s tem zakon določa, katere nasvete mora sodišče dati strankam v konkretnih procesnih situacijah.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Predložitev, presojo in pridobivanje dokazov v pravdnih postopkih urejajo ista pravila, ne glede na zadevni znesek.

1.6 Pisni postopek

Zakon v zvezi s postopkom v sporih majhne vrednosti ne določa nobenih izjem glede načina vodenja postopka.

1.7 Vsebina sodbe

Sodba v sporih majhne vrednosti se po vsebini ne razlikuje od drugih sodb.

1.8 Povračilo stroškov

Povračilo stroškov urejajo splošna pravila o civilnem postopku.

1.9 Možnost pritožbe

Kot je navedeno zgoraj, pritožbe ni mogoče vložiti zoper sodbe o *denarnem nadomestilu, ki ne presega 10 000 CZK*, brez obresti in stroškov v zvezi z zahtevkom; to ne velja za zamudne sodbe.
Zadnja posodobitev: 31/03/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Nemčija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Zakon o pravdnem postopku (*Zivilprozessordnung, ZPO*) ne predvideva posebnega postopka za spore majhne vrednosti. Vendar je v členu 495a zakona predviden poenostavljeni postopek. V skladu s tem členom lahko sodišče po svoji razumni presoji določi postopek v zadevah, v katerih vrednost spora ne presega 600 EUR. Zakon ne vsebuje nobene nadaljnje omejitve te možnosti (na primer samo za določeno vrsto spora).

1.2 Uporaba postopka

Sodišče lahko torej v takih primerih po svoji razumni presoji določi postopek in zlasti uporabi nekatere posebne načine poenostavitve postopka. To za sodišče ni obvezno. Tudi če vrednost spora ne presega 600 EUR, lahko sodišče ravna v skladu z običajnimi pravili.

Če sodišče postopek določi po svoji presoji, stranki ne moreta ugovarjati. Zahtevata lahko le ustno obravnavo.

1.3 Obrazci

Ni standardiziranih obrazcev, ki bi jih bilo treba uporabiti.

1.4 Pomoč

Uporabljajo se splošna pravila, saj je postopek poenostavljen samo v smislu poteka postopka. Strankam, ki nimajo pravnega zastopnika, je pomoč na voljo enako kot strankam, ki ga imajo. V postopku pred okrajnim sodiščem (*Amtsgericht*) se lahko na primer tožba vloži ustno na zapisnik v sodni pisarni. Tudi oseba, ki ima pravnega zastopnika, lahko da ustno izjavo na zapisnik, namesto da bi jo vložila prek svojega odvetnika.

Prav tako vprašanje, ali ima stranka pravnega zastopnika ali ne, ne vpliva na naravo in obseg dolžnosti sodišča, da obvešča in svetuje (*Aufklärungs- und Hinweispflichten*). Sodišče je zakonsko obvezano pojasniti postopek s pravnega in dejanskega vidika ter razjasniti vprašanja.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Sodišče ni omejeno na običajno pridobivanje dokazov. V nasprotju s sicer veljavnim načelom neposrednih dokazov (*Unmittelbarkeit*), ki pomeni, da morajo biti priče, izvedenci ali stranke zaslišani pred obravnavnim sodiščem v navzočnosti strank, lahko sodišče v poenostavljenem postopku na primer odredi, da se priče, izvedenci ali stranke zaslišijo po telefonu ali pisno.

1.6 Pisni postopek

Uporabi se lahko izključno pisni postopek. Vendar je treba izvesti ustni postopek, če to zahteva ena od strank.

1.7 Vsebina sodbe

Oblika sodbe je preprostejša kot pri rednem postopku, ker zoper sodbe, v katerih vrednost spora ne presega 600 EUR, pritožba običajno ni mogoča.

Izpusti se lahko na primer opis dejanskega stanja. Izpustiti je mogoče tudi obrazložitev odločitve, če se stranki s tem strinjata ali če je glavna vsebina obrazložitve že predstavljena v zapisniku sodišča. Vendar mora sodba na podlagi zahtev mednarodnega pravnega prometa vsebovati obrazložitev, če se pričakuje, da bo izvršena v tujini (člen 313a(4) zakona o pravdnem postopku).

Če bi sodišče izjemoma dovolilo pritožbo, bi za obliko sodbe veljala splošna pravila.

1.8 Povračilo stroškov

Omejitev glede povračila stroškov ni; uporabljajo se splošna pravila.

1.9 Možnost pritožbe

Praviloma zoper sodbe, v katerih vrednost spora ne presega 600 EUR, pritožba ni mogoča. Vendar je pritožba izjemoma dopustna, če jo sodišče prve stopnje v sodbi dopusti. To se zgodi, kadar je zadeva bistvenega pomena ali če je odločitev pritožbenega sodišča potrebna za razvoj prava ali zagotovitev dosledne sodne prakse.

Če pritožba ni dopustna, mora sodišče prve stopnje znova odpreti zadevo, če stranka, zoper katero je bila izrečena sodba, ugovarja, da je sodišče ni zaslišalo tako, kot je bistveno za odločitev. Če pritožbe ne razreši sodišče prve stopnje, lahko stranka vloži samo še ustavno pritožbo pri zveznem ustavnem sodišču.

Zadnja posodobitev: 02/05/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani et je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Spori majhne vrednosti - Estonija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Postopkovna pravila za obravnavo civilnih zadev na estonskih sodiščih so določena v zakoniku o civilnem postopku (*tsiviilkohtumenetluse seadustik (TsMS)*). Če se civilna zadeva obravnava na podlagi Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, se v zvezi s poenostavljenim postopkom uporabljajo pravila iz zakonika o civilnem postopku, kolikor to ni urejeno z Uredbo. Zadeve lahko na podlagi Uredbe obravnava okrajno sodišče (*maakohus*) v skladu s sodno pristojnostjo. V skladu s členom 405 zakonika o civilnem postopku, s katerim je urejen poenostavljeni postopek, sodišča obravnavajo tožbe v poenostavljenem postopku na podlagi poenostavljenih pravil po svoji razumni presoji in ob upoštevanju zgolj splošnih postopkovnih načel, določenih v zakoniku.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Če se civilna zadeva obravnava na podlagi Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, se v zvezi s poenostavljenim postopkom uporabljajo pravila iz zakonika o civilnem postopku, kolikor to ni urejeno z navedeno uredbo.

Pravila o poenostavljenem postopku se uporabljajo za nacionalne primere, ki se nanašajo na premoženjske zahtevke in katerih vrednost ne presega zneska v višini 2 000 EUR za glavno terjatev in 4 000 EUR skupaj s stranskimi terjatvami.

1.2 Uporaba postopka

V skladu z odstavkom 3 člena 405 zakonika o civilnem postopku lahko sodišča zadeve obravnavajo na podlagi poenostavljenih pravil, ne da bi jim bilo treba v zvezi s tem izdati poseben sklep. Sodišča obravnavajo tožbe na podlagi poenostavljenih pravil po svoji razumni presoji in ob upoštevanju zgolj splošnih

postopkovnih načel. Sodišča v poenostavljenem postopku zagotovijo spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin ter bistvenih procesnih pravic udeležencev v postopku in zaslišanje udeležencev v postopku, če ti to zahtevajo. Za to ni treba razpisati sodne obravnave. Vendar morajo biti udeleženci v postopku obveščeni o tem, da imajo pravico biti zaslišani pred sodiščem. Sodišča lahko postopek poenostavijo, vendar jim tega ni treba storiti.
Sodišče lahko pri obravnavi tožbe v poenostavljenem postopku:
– vnese procesna dejanja v zapisnik samo, kolikor se mu to zdi potrebno, in zavrne pravico do vložitve ugovora na zapisnik;
– določi drugačen rok, kot je predviden z zakonom;
– kot pogodbene zastopnike udeležencev v postopku prizna osebe, ki niso predvidene z zakonom;
– odstopa od določb zakonodaje v zvezi s formalnimi zahtevami za predložitev in pridobitev dokazov ter sprejme tudi dokaze, ki niso predvideni z zakonom, vključno z izjavo udeleženca v postopku, ki ni dana pod prisego;
– odstopa od določb zakonodaje v zvezi s formalnimi zahtevami za vročanje procesnih aktov in za dokumente, ki jih je treba predložiti udeležencem v postopku, razen za vročitev tožbe tožencu;
– opusti predsodni pisni postopek ali sodno obravnavo;
– pridobi dokaze na lastno pobudo;
– sodbo izda brez opisa zadeve in obrazložitve;
– razglasi sklep v zadevi za takoj izvršljiv tudi v zadevah, ki niso predvidene z zakonom, ali brez zakonsko predpisane varščine.
Vloga za začetek evropskega postopka v sporih majhne vrednosti se lahko pri sodišču vloži v elektronski obliki ali po pošti. Vloga v elektronski obliki se lahko odda prek informacijskega sistema, vzpostavljenega v ta namen (E-toimik (sistem za e-vloge), https://www.e-toimik.ee/). Za oddajo vloge prek sistema za e-vloge se je treba prijaviti v informacijski sistem, ki ga je mogoče uporabljati samo z estonsko osebno izkaznico. Elektronska vloga se lahko pri sodišču vloži tudi po elektronski pošti. Kontaktni podatki estonskih sodišč so na voljo na sodnem spletišču na spletnem naslovu https://www.kohus.ee.
Pošiljatelj mora vlogo podpisati. Elektronsko oddano vlogo mora pošiljatelj digitalno podpisati ali pa jo je treba predložiti na drug podobno varen način, ki omogoča identifikacijo pošiljatelja. Elektronska vloga se lahko odda tudi po telefaksu ali v drugi obliki, ki jo je mogoče razmnožiti v pisni obliki, če se izvirnik pisnega dokumenta nemudoma pošlje sodišču. Če se vlaga pritožba zoper sodno odločbo, je treba izvirnik pritožbe vložiti v desetih dneh.
Sodišče lahko šteje, da sta vloga ali drug procesni akt, ki ju je po elektronski pošti predložila stranka v postopku, popolna, tudi če ne izpolnjujeta zahteve po digitalnem podpisu, če sodišče ne dvomi o istovetnosti pošiljatelja in pošiljanju dokumenta, zlasti če je dokumente z digitalnim podpisom v postopku, ki se nanaša na isto zadevo, ista stranka v postopku že prej poslala sodišču z istega elektronskega naslova ali če se je sodišče strinjalo, da se lahko vloge ali drugi dokumenti vložijo tudi na ta način.
Sprejetje iz člena 13(1)(b)(ii) uredbe o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti se lahko sporoči elektronsko prek elektronskega informacijskega sistema za e-vloge (https://www.e-toimik.ee/), po elektronski pošti ali telefaksu pod zgoraj navedenimi pogoji. Tako sprejetje se lahko pri sodišču vloži tudi skupaj z vlogo za začetek evropskega postopka v sporih majhne vrednosti.
Procesne akte je treba odvetnikom, notarjem, sodnim izvršiteljem, stečajnim upraviteljem in državnim ali lokalnim vladnim agencijam vročati elektronsko prek informacijskega sistema, vzpostavljenega za ta namen. Za njihovo vročitev na kakršen koli drug način mora obstajati dober razlog. V poenostavljenem postopku se lahko odstopa od formalnih zahtev za vročanje procesnih aktov, vendar je pri uporabi te možnosti potrebna previdnost. Od pravil o vročanju procesnih aktov ni mogoče odstopati pri vročanju tožbenih zahtevkov tožencem in sodnih odločb udeležencem v postopku.
Višina državne takse se določi na podlagi vrednosti civilne zadeve, ta pa se izračuna glede na višino denarnega zneska, katerega plačilo se zahteva. Pri izračunu vrednosti civilne zadeve je treba znesku glavne terjatve prišteti znesek stranskih terjatev. Če se v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti zahteva kazen za zamudo pri plačilu, vendar kazen ob vložitvi zahtevka še ni zapadla, je treba znesku kazni, izračunanemu na datum vložitve zahtevka, prišteti znesek kazni, ki ustreza znesku, dolgovanemu za eno leto. Višina državne takse se določi na podlagi končnega izračunanega denarnega zneska (vrednost civilne zadeve) in v skladu s preglednico iz odstavka 1 člena 59 Priloge 1 k zakonu o državnih taksah (*riigilõivuseadus*).
Ob vložitvi pritožbe je treba plačati enak znesek državne takse, kot je bila plačana ob prvotni vložitvi vloge za evropski postopek v sporih majhne vrednosti pri okrajnem sodišču, ob upoštevanju obsega pritožbe. Ob vložitvi pritožbe zoper sodno odločbo pri okrožnem sodišču (*ringkonnakohus*) je treba plačati državno takso v višini 50 EUR. Za vložitev kasacijske pritožbe ali pritožbe zoper sodno odločbo pri vrhovnem sodišču (*Riigikohus*) je treba plačati varščino za razveljavitev. Varščina za razveljavitev, ki jo je treba plačati ob vložitvi kasacijske pritožbe, znaša en odstotek vrednosti civilne zadeve, ob upoštevanju obsega pritožbe; vendar varščina ni nižja od 100 EUR in ne presega 3 000 EUR. Varščina za razveljavitev, ki jo je treba plačati ob vložitvi pritožbe zoper sodno odločbo, znaša 50 EUR.
Državne takse in varščine za razveljavitev, ki se plačajo za dejanja v sodnih zadevah, je treba plačati na naslednje bančne račune ministrstva za finance:
SEB Bank – tekoči račun EE571010220229377229 (SWIFT: EEUHEE2X)
Swedbank – tekoči račun EE062200221059223099 (SWIFT: HABAEE2X)
Luminor Bank – tekoči račun EE221700017003510302 (SWIFT: NDEAEE2X)
Če se sodba, ki je bila izdana v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti in je postala pravnomočna, ne upošteva prostovoljno, se mora oseba, ki želi prisilno izvršitev sodbe, obrniti na sodnega izvršitelja, da začne izvršilni postopek.
V skladu s členom 21(2)(b) je sodba, izdana v pravdnem postopku na podlagi Uredbe, v Estoniji izvršljiva samo, če je izdana v estonščini ali angleščini ali če je potrdilu priložen prevod v estonščino ali angleščino. Če je zoper sodbo v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti vložena pritožba, ukrepe, določene v členu 23 Uredbe, sprejme okrožno sodišče, pri katerem je vložena pritožba. Če je izdana zamudna sodba in je vložen predlog za razveljavitev zamudne sodbe na podlagi člena 415 zakonika o civilnem postopku, je treba vlogo za ukrepe vložiti pri sodišču, ki obravnava predlog.
Če pritožba še ni bila vložena, ukrepe, določene v členu 23 Uredbe, sprejme sodišče, ki je odločilo. Ukrep, določen v členu 23(c) Uredbe, lahko sprejme okrajno sodišče, na območju pristojnosti katerega poteka ali bi moral potekati izvršilni postopek.
V primerih, določenih v členu 46 zakonika o izvršilnem postopku (*täitemenetluse seadustik*), lahko izvršilni postopek poleg sodišča prekine tudi sodni izvršitelj, ki vodi postopek.

1.3 Obrazci

V Estoniji ni standardnih obrazcev, ki bi se na nacionalni ravni uporabljali za poenostavljeni postopek.

1.4 Pomoč

Če je oseba udeležena v sodnem postopku prek pogodbenega zastopnika, mora imeti zastopnik najmanj državno priznani magisterij iz prava, enakovredno izobrazbo v smislu odstavka (22) člena 28 zakona Republike Estonije o izobraževanju (*Eesti Vabariigi haridusseadus*) ali ustrezno izobrazbo iz tujine. Vendar lahko sodišče v poenostavljenem postopku osebi, ki ne izpolnjuje navedenih zahtev glede izobrazbe, a je po mnenju sodišča vseeno sposobna zastopati drugo osebo na sodišču, dovoli, da nastopa kot zastopnik. Posebna pravila v zvezi s poenostavljenim postopkom veljajo samo za pravdne postopke na prvi stopnji na okrajnih sodiščih. Pogodbeni zastopnik, ki ga je okrajno sodišče sprejelo, vendar ne izpolnjuje zahtev glede izobrazbe, ne more opravljati procesnih dejanj na okrožnem ali vrhovnem sodišču.

Udeležba zastopnika v zadevi udeležencu v postopku s popolno poslovno sposobnostjo v civilnem postopku ne preprečuje osebne udeležbe v zadevi. Šteje se, da zastopnik ravna enako in ima enako znanje kot udeleženci v postopku.
Če sodišče ugotovi, da fizična oseba, ki je udeleženec v postopku, ne more sama zaščititi svojih pravic ali da njeni bistveni interesi brez pomoči odvetnika ne bodo dovolj zaščiteni, ji pojasni možnost pridobitve državne pravne pomoči.
Pravna pomoč se zagotovi v skladu s pravili o postopkovni pomoči, določenimi v zakoniku o civilnem postopku (člen 180 in naslednji), in v skladu s postopkom, določenim v zakonu o državni pravni pomoči (*riigi õigusabi seadus*). Državna pravna pomoč se odobri na podlagi vloge posamezne osebe.
Državna pravna pomoč se odobri fizični osebi, ki ima ob vložitvi prošnje za dodelitev državne pomoči stalno prebivališče v Republiki Estoniji ali drugi državi članici EU ali ki ima državljanstvo Republike Estonije ali druge države članice EU. Stalno prebivališče se določi na podlagi člena 62 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (EU) št. 1215/2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah. Drugim fizičnim osebam se pravna pomoč odobri le, če to izhaja iz mednarodne obveznosti, ki je za Estonijo zavezujoča.
Prošnjo stranke za državno pravno pomoč v sodnem postopku v civilni zadevi je treba predložiti sodišču, ki obravnava zadevo, ali sodišču, ki bi bilo pristojno za obravnavanje zadeve.
Fizična oseba je upravičena do državne pravne pomoči, če zaradi svojega finančnega položaja v času, ko potrebuje pravno pomoč, ne more plačati strokovnih pravnih storitev ali če jih lahko plača le delno ali v obrokih ali če zaradi svojega finančnega položaja po plačilu pravnih storitev ne more kriti svojih osnovnih življenjskih potreb.
Fizični osebi se pravna pomoč ne dodeli, če:
(1) stroški postopka domnevno ne presegajo dvakratnika povprečnega mesečnega dohodka osebe, ki prosi za pravno pomoč, izračunanega na podlagi povprečnega mesečnega dohodka v zadnjih štirih mesecih pred vložitvijo prošnje, od katerega se odštejejo morebitni davki in plačila v obvezno zavarovanje, zneski, namenjeni izpolnjevanju preživninskih obveznosti na podlagi zakona, ter razumni stanovanjski stroški in stroški prevoza;
(2) oseba, ki prosi za pravno pomoč, lahko krije stroške postopka iz obstoječega premoženja, ki ga je mogoče brez večjih težav prodati in zoper katero je mogoče po zakonu uveljavljati denarno terjatev;
(3) se postopek nanaša na gospodarsko ali poklicno dejavnost osebe, ki prosi za postopkovno pomoč, in ne zadeva njenih pravic, ki niso povezane z njeno gospodarsko ali poklicno dejavnostjo. To ne velja, kolikor je izključena zagotovitev postopkovne pomoči fizičnim osebam za popolno ali delno oprostitev plačila državne takse ob predložitvi zadeve sodišču ali pritožbi, če postopek zadeva gospodarsko ali poklicno dejavnost osebe, ki prosi za postopkovno pomoč, in se ne nanaša na njene pravice, ki niso povezane z njeno gospodarsko ali poklicno dejavnostjo.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Sodišče lahko v **poenostavljenem postopku** odstopa od določb zakonodaje v zvezi s formalnimi zahtevami za predložitev in pridobitev dokazov ter sprejme tudi dokaze, ki niso predvideni z zakonom (npr. izjavo udeleženca v postopku, ki ni dana pod prisego). V nasprotju z ukrepanjem v rednem postopku lahko sodišče v zadevi, obravnavani v poenostavljenem postopku, pridobi dokaze tudi na lastno pobudo. Vendar pa je treba zagotoviti, da ravnanje sodišča ne ogrozi enakosti strank pred sodiščem. Sodišče mora biti z dejstvi, v zvezi s katerimi pridobiva dokaze, seznanjeno vnaprej.
Pravila o pridobivanju dokazov so določena v poglavju 25 zakonika o civilnem postopku. V tožbah mora vsaka stranka dokazati dejstva, na katerih temeljijo njeni zahtevki in ugovori, razen če je z zakonom določeno drugače. Stranki se lahko, razen če je z zakonom določeno drugače, dogovorita o drugačni delitvi dokaznega bremena, kot določa zakon, in o naravi dokazov, ki potrjujejo določeno dejstvo. Dokaze predložijo udeleženci v postopku. Sodišče lahko udeležencem v postopku predlaga, naj predložijo dodatne dokaze. Če udeleženec v postopku, ki želi predložiti dokaze, tega ne more storiti, lahko predlaga, naj dokaze pridobi sodišče. Udeleženec v postopku, ki predloži dokaze ali predlaga pridobitev dokazov, mora utemeljiti, katera dejstva, pomembna za zadevo, želi dokazati s predložitvijo dokazov ali predlogom za njihovo pridobitev. V predlogu za pridobitev dokazov morajo biti navedene tudi vse informacije, ki omogočajo njihovo pridobitev. Sodišče v predsodnem postopku udeležencem določi rok za predložitev dokazov in vložitev predloga za pridobitev dokazov. Če je predlog udeleženca v postopku za pridobitev dokazov zavrnjen, ker kljub zahtevi sodišča ni vnaprej plačal stroškov, povezanih s pridobitvijo dokazov, udeleženec pozneje nima pravice predlagati pridobitve dokazov, če bi ugoditev takemu predlogu povzročila preložitev obravnave zadeve.
Če je treba dokaze pridobiti zunaj krajevne pristojnosti sodišča, ki obravnava zadevo, lahko to sodišče z zaprosilom odredi izvedbo procesnega dejanja sodišču s krajevno pristojnostjo na območju, na katerem se lahko pridobijo dokazi. Zaprosilo se izpolni v skladu s pravili, določenimi za izvedbo procesnega dejanja, na katero se zaprosilo nanaša. Udeleženci v postopku so obveščeni o času in kraju procesnega dejanja; odsotnost udeleženca v postopku ne preprečuje izpolnitve zaprosila. Zapisnik o procesnih dejanjih in dokazih, pridobljenih v skladu z zaprosilom, se nemudoma pošlje sodišču, ki obravnava zadevo. Če med pridobivanjem dokazov, ki ga izvaja sodišče, ki vodi postopek, na podlagi zaprosila nastane spor, ki ga navedeno sodišče ne more rešiti, nadaljnje pridobivanje dokazov pa je odvisno od rešitve spora, spor reši sodišče, ki obravnava glavno zadevo. Če sodišče, ki izpolni zaprosilo, ugotovi, da bi bilo za boljšo odločitev o zadevi smiselno, da se dolžnost pridobivanja dokazov prenese na drugo sodišče, predloži prošnjo v zvezi s tem drugemu sodišču in o tem obvesti udeležence v postopku.
Dokazi, pridobljeni v drugi državi v skladu z njeno zakonodajo, se na estonskih civilnih sodiščih lahko uporabijo, razen če so procesna dejanja, opravljena za pridobitev dokazov, v nasprotju z načeli estonskega civilnega postopka. Sodni senat, ki je zaprosil za pridobitev dokazov v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1206/2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ali sodnik, ki ravna na podlagi naloga, je lahko v skladu z navedeno uredbo navzoč in sodeluje pri pridobivanju dokazov, ki ga izvaja sodišče druge države. Udeleženci v postopku, njihovi zastopniki in izvedenci lahko pri takem pridobivanju dokazov sodelujejo v enakem obsegu, kot lahko sodelujejo pri pridobivanju dokazov v Estoniji. Sodni senat, ki obravnava zadevo, sodnik, ki deluje na podlagi naloga, ali izvedenec, ki ga je imenovalo sodišče, lahko sodeluje pri takem neposrednem pridobivanju dokazov s strani estonskega sodišča v drugi državi članici EU, kot je dovoljeno s členom 17(3) Uredbe.
Če je treba dokaze pridobiti drugje kot v državi članici EU, sodišče zaprosi za pridobivanje dokazov po pristojnem organu v skladu s Konvencijo o pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah v tujini. Sodišče lahko dokaze v drugi državi pridobi tudi s posredovanjem veleposlanika, ki v taki državi zastopa Republiko Estonijo, ali pristojnega konzularnega predstavnika, razen če je to prepovedano z zakonodajo druge države.
Stranka, ki je predložila dokaze ali predlagala njihovo pridobitev, se lahko dokazom odreče ali jih umakne samo s soglasjem nasprotne stranke, razen če ni z zakonom določeno drugače.

1.6 Pisni postopek

Zadeva, obravnavana v poenostavljenem postopku, se lahko preizkusi v pisnem postopku. Sodišče tedaj zagotovi spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin ter bistvenih procesnih pravic udeležencev v postopku in zaslišanje udeleženca v postopku, če ta to zahteva. Za to ni treba razpisati sodne obravnave. Sodišče lahko opusti predsodni pisni postopek ali sodno obravnavo.

1.7 Vsebina sodbe

Sodba vsebuje uvod, izrek, opis zadeve in obrazložitev.
V uvodu sodbe se navedejo:
ime sodišča, ki je izdalo sodbo;
ime sodnika, ki je izdal sodbo;

čas in kraj objave sodbe;
številka civilne zadeve;
predmet tožbe;
vrednost civilne zadeve;
imena in osebne identifikacijske oznake ali registracijske številke udeležencev v postopku;
naslovi udeležencev v postopku, če je to nedvomno nujno za izvršitev ali priznanje sodbe;
imena zastopnikov udeležencev v postopku, in če so bili zastopniki zamenjani, imena zadnjih zastopnikov;
čas zadnje sodne obravnave ali sklic na zadevo, ki se preizkuša v pisnem postopku.
V sodbi se v opisu zadeve jedrnato in v logičnem vrstnem redu navedejo relevantna vsebina vloženih zahtevkov in podane trditve, predloženi nasprotni zahtevki in dokazi, predloženi v zvezi s takimi zahtevki.
V obrazložitvi sodbe se navedejo dejstva, ki jih je ugotovilo sodišče, ugotovitve na podlagi teh dejstev, dokazi, na katerih temeljijo ugotovitve sodišča, in zakoni, ki jih je uporabilo sodišče. Sodišče mora v sodbi obrazložiti, zakaj se ne strinja z navedbo dejstev, ki jo je podal tožnik ali toženec. Vse dokaze mora analizirati v sodbi. Če sodišče katerega od dokazov ne upošteva, mora to utemeljiti v sodbi. Če se enemu od podrednih zahtevkov ugodi, zavrnitve drugega podrednega zahtevka ni treba utemeljiti.
V **poenostavljenem postopku** lahko sodišče izda sodbo brez opisa zadeve in obrazložitve ali pa v obrazložitvi navede samo pravne razloge in dokaze, na katerih temeljijo njegove ugotovitve.
Sodišče v izreku sodbe jasno in nedvoumno odloči o zahtevkih strank in morebitnih predlogih strank, o katerih še ni bilo odločeno, ter o vseh vprašanjih, povezanih z ukrepi za zavarovanje tožbe, ki so bili uporabljeni. Izrek mora biti jasno razumljiv in izvršljiv tudi brez preostalega besedila sodbe.
V izreku se tudi navedeta postopek in rok za vložitev pritožbe zoper sodbo in med drugim natančno opredeli sodišče, pri katerem je treba vložiti pritožbo, ter opozori na dejstvo, da se lahko pritožba preizkusi v pisnem postopku, razen če se v pritožbi zahteva preizkus zadeve na sodni obravnavi. V zamudni sodbi se navede pravica do vložitve predloga za razveljavitev zamudne sodbe. V izreku se tudi pojasni, da mora pritožnik, ki želi zaprositi za postopkovno pomoč pri vložitvi pritožbe (npr. oprostitev plačila državne takse za pritožbo), ustrezno procesno dejanje, tj. vložitev pritožbe, opraviti v pritožbenem roku, da se upoštevajo procesni roki.

1.8 Povračilo stroškov

Splošna načela:
stroške tožbe nosi stranka, ki v pravdi ni uspela;
stranka, ki v pravdi ni uspela, mora drugi stranki poleg sodnih stroškov povrniti vse morebitne nujne zunajsodne stroške, nastale zaradi postopka pred sodiščem;
sodni stroški vključujejo državno takso, varščino in bistvene stroške postopka. Bistveni stroški postopka so: (a) stroški prič, izvedencev, tolmačev in prevajalcev ter stroški oseb, ki niso udeležene v postopku, nastali v povezavi s preiskavami, ki jih je treba povrniti v skladu z zakonom o forenzičnih preiskavah (*kohtuekspertiisiseadus*); (b) stroški pridobitve listinskih dokazov in materialnih dokazov; (c) stroški inšpekcijskih pregledov, vključno z nujnimi potnimi stroški sodišča; (d) stroški vročanja in pošiljanja procesnih aktov po izvršitelju ali v drugo državo ali eksteritorialnim državljanom Republike Estonije; (e) stroški izdaje procesnih aktov; (f) stroški določitve vrednosti civilne zadeve. Zunajsodni stroški so med drugim: (a) stroški zastopnikov udeležencev v postopku; (b) potni, poštni, komunikacijski, nastanitveni in drugi taki stroški udeležencev v postopku, nastali v povezavi s postopkom; (c) neprejete plače ali drugi neprejeti stalni dohodki udeležencev v postopku; (d) stroški predsodnega postopka, predvidenega z zakonom, razen če je tožba vložena več kot šest mesecev po koncu predsodnega postopka; (e) honorar izvršitelja za zavarovanje tožbe in stroški, povezani z izvršitvijo sodne odločbe o zavarovanju tožbe; (f) honorar izvršitelja za vročitev procesnih aktov; (g) honorar izvršitelja za izvršitev evropskega naloga za zamrznitev na podlagi Uredbe (EU) št. 655/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ter stroški, povezani z izvršitvijo evropskega naloga za zamrznitev, in honorar zbornice izvršiteljev in stečajnih upraviteljev (*Kohtutäiturite ja Pankrotihaldurite Koda*) za preizkus zahteve za pridobitev informacij, predložene na podlagi istega naloga; (h) stroški obravnave vloge za postopkovno pomoč pri plačilu stroškov postopka; (i) stroški sodelovanja v spravnem postopku, če je sodišče strankama naložilo obvezno sodelovanje v takem postopku;
stroški postopka se pravnemu zastopniku stranke povrnejo v skladu z istimi pravili, kot se uporabljajo za povrnitev stroškov postopka stranki;
če je tožbi delno ugodeno, stranki krijeta stroške postopka v enakih delih, razen če sodišče stroške postopka razdeli sorazmerno z delom, v katerem je bilo tožbi ugodeno, ali odloči, da morata stranki stroške delno ali v celoti kriti sami.
Razdelitev stroškov postopka se navede v končni odločitvi. Zneski stroškov se določijo v skladu s pravili za določitev stroškov postopka bodisi v končni odločitvi o vsebini spora bodisi v ločenem sklepu, ki se sprejme po pravnomočnosti končne odločitve o vsebini spora.

1.9 Možnost pritožbe

V sodbi v zadevi, obravnavani v poenostavljenem postopku, lahko okrajno sodišče navede, da je dovoljena pritožba zoper sodbo. Okrajno sodišče pritožbo dovoli, če je po njegovem mnenju odločba pritožbenega sodišča nujna za pridobitev njegovega stališča glede pravne določbe. Dovoljenja za pritožbo v sodbi ni treba utemeljiti.
Sodišče v izreku sodbe, izdane v poenostavljenem postopku, navede tudi postopek in rok za pritožbo zoper sodbo. Okrožno sodišče lahko vloženo pritožbo obravnava v poenostavljenem postopku ne glede na dovoljenje okrajnega sodišča za pritožbo, pritožba pa se lahko vloži ne glede na dovoljenje okrajnega sodišča. Če okrajno sodišče ni dovolilo pritožbe, lahko okrožno sodišče pritožbo obravnava, če bi lahko na sodbo, ki jo je izdalo okrajno sodišče, vplivala očitna napaka pri uporabi prava ali ugotavljanju dejstev. Vendar pa lahko okrožno sodišče zavrne obravnavanje pritožbe majhne vrednosti, a samo, če je odločitev okrajnega sodišča najverjetneje pravilna in bi se z nadaljnjo obravnavo zadeve na podlagi pritožbe zgolj po nepotrebnem tratila čas in denar. Okrožno sodišče ne sme zavrniti sprejetja pritožbe samo zato, ker je bila zadeva obravnavana v poenostavljenem postopku. Stranka ali tretja oseba s samostojnim zahtevkom se lahko zoper sodbo prvostopenjskega sodišča v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti pritoži pri okrožnem sodišču na območju pristojnosti okrajnega sodišča, zoper sodbo katerega se vlaga pritožba. Tretja oseba brez samostojnega zahtevka lahko vloži pritožbo, če ta ni v nasprotju s pritožbo tožnika ali toženca, v podporo kateremu je tretja oseba udeležena v postopku. Za tretjo osebo velja enak rok za vložitev pritožbe ali izvedbo drugih procesnih dejanj kot za tožnika ali toženca, v podporo kateremu je tretja oseba udeležena v postopku.
Pritožbe ni mogoče vložiti, če sta se obe stranki z izjavo, predloženo sodišču, odpovedali pravici do pritožbe.
Pritožba se lahko vloži v 30 dneh od vročitve sodbe pritožniku, vendar najpozneje v petih mesecih od datuma objave sodbe sodišča prve stopnje.
Če je v roku za pritožbo izdana dopolnilna sodba v zadevi, začne tudi rok za pritožbo zoper prvotno sodbo znova teči od datuma vročitve dopolnilne sodbe.
Če se sodba, izdana brez opisa zadeve ali obrazložitve, dopolni z izpuščenim delom, začne rok za pritožbo znova teči od datuma vročitve popolne sodbe.
Rok za pritožbo se lahko skrajša ali podaljša na največ pet mesecev od objave sodbe, če stranki dosežeta ustrezen dogovor in o tem obvestita sodišče.
V pritožbi se lahko navede samo, da sodba sodišča prve stopnje temelji na kršitvi pravnega pravila ali da bi bilo treba glede na okoliščine in dokaze, ki jih je treba upoštevati v pritožbenem postopku, izdati drugačno sodbo, kot jo je izdalo sodišče prve stopnje.

Med drugim se v pritožbi navedejo: (1) ime sodišča, ki je izdalo sodbo, zoper katero se vlaga pritožba, datum izdaje sodbe in številka civilne zadeve; (2) jasno izražen predlog pritožnika, s katerim se podrobno opredeli, v katerem delu pritožnik izpodbija sodbo sodišča prve stopnje, in navede odločitev okrožnega sodišča, ki jo pritožnik predlaga; (3) obrazložitev pritožbe; (4) datum vročitve sodbe, zoper katero se vlaga pritožba.
V obrazložitvi pritožbe je treba natančno opredeliti: (1) pravno pravilo, ki ga je sodišče prve stopnje kršilo v sodbi ali z izrekom sodbe, ali dejstvo, ki ga je sodišče prve stopnje napačno ali nezadostno ugotovilo; (2) razlog za kršitev pravnega pravila ali napačno ali nezadostno ugotovitev dejstva; (3) sklicevanje na dokaze, ki jih želi pritožnik predložiti v potrditev posamezne navedbe dejstev.
Pritožbi se priložijo listinski dokazi, ki niso bili predloženi sodišču prve stopnje in katerih sprejetje pritožnik predlaga sodišču. Če se kot razlog za vložitev pritožbe navedejo nova dejstva in dokazi, je treba v pritožbi pojasniti, zakaj taka dejstva in dokazi niso bili predloženi sodišču prve stopnje.
Če pritožnik želi, da sodišče zasliši pričo, pridobi zapriseženo izjavo udeleženca v postopku ali poskrbi za izvedensko oceno ali pregled, je treba to skupaj z obrazložitvijo navesti v pritožbi. V takem primeru mora pritožba vsebovati imena in naslove prič ali izvedencev ter njihove kontaktne podatke, če so znani.
Če pritožnik želi, da se o zadevi odloči na sodni obravnavi, mora to navesti v pritožbi. V nasprotnem primeru se šteje, da se pritožnik strinja z obravnavo zadeve v pisnem postopku.
Če je sodišče izdalo sodbo brez opisa zadeve ali obrazložitve, je treba o nameri za vložitev pritožbe zoper sodbo v desetih dneh od vročitve sodbe obvestiti okrajno sodišče. Sodišče nato v pisnem postopku sodbi doda izpuščene dele. Če se sodbi dodajo izpuščeni deli, začne rok za vložitev pritožbe znova teči od vročitve dopolnilne sodbe. Udeleženec v pritožbenem postopku lahko zoper sodbo okrožnega sodišča vloži pritožbo pri vrhovnem sodišču, če je okrožno sodišče bistveno kršilo določbo procesnega prava ali nepravilno uporabilo določbo materialnega prava. Tretja oseba brez samostojnega zahtevka lahko kasacijsko pritožbo vloži pod pogoji, določenimi v zakoniku o civilnem postopku.
Kasacijske pritožbe ni mogoče vložiti, če sta se obe stranki z izjavo, predloženo sodišču, odpovedali pravici do pritožbe.
Kasacijska pritožba se lahko vloži v 30 dneh od datuma vročitve sodbe pritožniku, vendar najpozneje v petih mesecih od datuma objave sodbe okrožnega sodišča.
Preizkus sodbe na podlagi člena 18 se zahteva z vložitvijo predloga za razveljavitev zamudne sodbe pri okrajnem sodišču, ki je obravnavalo predlog.
Predlog za razveljavitev zamudne sodbe je treba vložiti pri okrajnem sodišču, ki je izdalo zamudno sodbo, in sicer v 30 dneh od vročitve zamudne sodbe. Če se zamudna sodba vroči z javno objavo, se lahko predlog za razveljavitev zamudne sodbe vloži v 30 dneh od datuma, ko se je toženec seznanil z zamudno sodbo ali izvršilnim postopkom, začetim za izvršitev zamudne sodbe.

Zadnja posodobitev: 16/12/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani en je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Spori majhne vrednosti - Irska

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Da, tak postopek po irskem pravu obstaja kot alternativni način uveljavljanja civilnih zahtevkov v sporih majhne vrednosti. [Glej pravilnik okrožnega sodišča (postopek v sporih majhne vrednosti) (District Court (Small Claims Procedure) Rules) za leti 1997 in 1999]. To je storitev, ki jo zagotavljajo pisarne okrožnih sodišč in je namenjena temu, da se zahtevki potrošnikov obravnavajo poceni brez udeležbe odvetnika. Postopek, ki vključuje spor majhne vrednosti (npr. določeni zahtevki do vrednosti 2 000 EUR), se lahko začne tudi prek spleta.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Vrste sporov, zajetih v postopek v sporih majhne vrednosti, so:
(i) zahtevek, ki se nanaša na blago ali storitve, kupljene za zasebno uporabo od osebe, ki jih prodaja v okviru poslovne dejavnosti (zahtevki potrošnikov);
(ii) zahtevek, ki se nanaša na povračilo manjše škode na premoženju (pri čemer so izključene osebne poškodbe);
(iii) zahtevek, ki se nanaša na nevračilo varščine za najemnino za določene vrste najemniških nepremičnin. Na primer, počitniška hiša ali soba/stanovanje v hiši, v kateri živi tudi lastnik, če zahtevek ne presega 2 000 EUR.
Zahtevki, ki se nanašajo na zadeve, povezane z zahtevki najemodajalcev/najemnikov, ali najete nastanitvene zmogljivosti, ki niso zajete v postopke v sporih majhne vrednosti, se lahko predložijo odboru Private Residential Tenancies Board na naslov 2nd Floor, O'Connell Bridge House, D'Olier Street, Dublin 2.
Spletišče: https://www.rtb.ie.
Iz postopkov v sporih majhne vrednosti so izključeni zahtevki, ki izhajajo iz:
(i) pogodbe o najemnem nakupu,
(ii) kršitve zakupne pogodbe,
(iii) dolgov.

1.2 Uporaba postopka

Da je potrošnik upravičen do uporabe postopka, je moral blago ali storitve za zasebno uporabo kupiti od osebe, ki jih prodaja v okviru poslovne dejavnosti.
Postopek lahko od januarja 2010 uporabi tudi en podjetnik proti drugemu. Spore majhne vrednosti obravnava sodni uradnik okrožnega sodišča, imenovan sodni uradnik za spore majhne vrednosti („Small Claims Registrar"). Sodni uradnik se bo, če je to mogoče, poskušal s strankama pogoditi o poravnavi, ne da bi bila potrebna sodna obravnava. Če v zadevi ni mogoče doseči poravnave, bo sodni uradnik zahtevek predložil okrožnemu sodišču v obravnavo.
Tožnik mora biti prepričan, da sta ime in naslov osebe ali podjetja, zoper katero želi vložiti tožbo, pravilna. Če gre za podjetje, je treba uporabiti točni pravni naziv. Ti podrobni podatki morajo biti točni, da lahko šerif (najvišji predstavnik izvršilne oblasti v grofiji v Angliji in Walesu) izvrši sodno odločbo.
Če sodnega uradnika za spore majhne vrednosti toženec obvesti o izpodbijanju zahtevka ali vložitvi nasprotne tožbe, sodni uradnik vzpostavi stik s tožnikom in mu izroči izvod toženčevega odgovora na tožbo ali nasprotne tožbe. Sodni uradnik se lahko z obema strankama pogovori in si prizadeva, da bi dosegli sporazum.
Če toženec zahtevek pripozna, mora o tem obvestiti pisarno sodnega uradnika z vračilom obvestila o prejemu obrazca o odgovornosti. Če toženec ne odgovori, se bo zahtevek samodejno obravnaval kot neizpodbijan. Okrožno sodišče bo nato izdalo odločbo v korist tožnika (ne da bi moral biti tožnik navzoč na sodišču) za zahtevani znesek in odredilo plačilo zneska v določenem kratkem roku.

1.3 Obrazci

Obrazec zagotovi tožniku sodni uradnik za spore majhne vrednosti, ali pa se lahko prenese s spletišča sodne službe na naslovu: https://www.courts.ie.

1.4 Pomoč

Ker je namen postopka v sporih majhne vrednosti ceneje obravnavati zahtevke potrošnikov brez posredovanja odvetnika, pravna pomoč ali nasvet za take zahtevke običajno nista potrebna.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Če je zadeva predložena sodišču, morata biti stranki navzoči na obravnavi okrožnega sodišča. Zadeva bo obravnavana na javni obravnavi kot del redne seje okrožnega sodišča. Ko bo zadeva na vrsti za obravnavo, bo sodni uradnik tožnika pozval na prostor za priče v sodni dvorani, da bo lahko pričal. Pričati je treba pod prisego ali izjavo in toženec lahko navzkrižno zasliši tožnika o zadevah, povezanih z zahtevkom. Tudi tožencu se zagotovi možnost pričanja. Vsako pričo lahko navzkrižno zasliši nasprotna stranka ali njeni odvetniki, če so prisotni. Stranki lahko tudi pokličeta priče ali predložita pisne izjave prič, vendar se jima zato ne povrnejo stroški, saj postopek ni namenjen kritju takih stroškov, temveč odločanju o zahtevkih v sporih majhne vrednosti v razmeroma cenovno ugodnem sodnem postopku.

1.6 Pisni postopek

Če sodni uradnik za spore majhne vrednosti ne doseže poravnave v zadevi, mora tožnik na dan obravnave predložiti dokumentarna dokazila v podporo zahtevku, na primer ustrezne dopise, potrdila o prejemu ali račune. Poleg tega se obema strankama zagotovi možnost ustnega pričanja in sta lahko navzkrižno zaslišani.

1.7 Vsebina sodbe

Če tožnik uspe, okrožno sodišče izda odločbo v korist tožnika za zahtevani znesek in odredi plačilo zneska v določenem kratkem roku.

1.8 Povračilo stroškov

Čeprav lahko stranke uporabijo storitve pravnega svetovalca, ne bodo upravičene do povračila stroškov za tako svetovanje od druge stranke, tudi če bodo v postopku uspele. Glavni namen postopka v sporih majhne vrednosti je olajšati predložitev zahtevka, ne da bi bil za to potreben odvetnik ali pravni zastopnik.

1.9 Možnost pritožbe

Tožnik in toženec se lahko zoper odločbo okrožnega sodišča („District Court“) pritožita na pritožbeno sodišče („Circuit Court“). Pritožbeno sodišče lahko prizna stroške, vendar o tej zadevi odloči vsak sodnik pritožbenega sodišča posebej.

Sorodne povezave

https://www.courts.ie

https://www.courts.ie/small-claims

http://www.citizensinformation.ie/en/justice/courts_system/small_claims_court.html

https://www.courts.ie/small-claims

Zadnja posodobitev: 26/04/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani el je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice: en.

Spori majhne vrednosti - Grčija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Ali v Grčiji obstaja postopek v sporih majhne vrednosti (tj. poseben postopek, ki je poenostavljen glede na redni postopek in ki se uporablja v primerih pod določeno denarno vrednostjo ali nekaterih vrstah pravdnih postopkov ne glede na denarno vrednost)?

Zakonik o civilnem postopku vsebuje posebne določbe za ravnanje v sporih majhne vrednosti (poglavje XIII, členi 466–472).

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Posebne določbe o sporih majhne vrednosti se uporabljajo: (1) kadar predmet spora spada v pristojnost okrožnega civilnega sodišča (*eirinodikeío*) in se nanaša na terjatve ali pravice na premičninah ali posest na premičninah, katerih vrednost ne presega 5 000,00 EUR; ali (2) kadar vrednost spora presega 5 000,00 EUR, če tožnik izjavi, da bo za poravnavo terjatve ali pravice, ki je predmet tožbe, sprejel znesek, ki ne presega 5 000,00 EUR. V tem primeru se neuspešnemu tožencu naloži bodisi ugoditev zahtevku ali pravici, ki je predmet tožbe, bodisi plačilo ocenjene vrednosti, ki jo je sprejelo sodišče.

1.2 Uporaba postopka

Niti sodišče niti stranke v sporu nimajo možnosti uporabe rednega postopka namesto posebnega postopka v sporih majhne vrednosti.

1.3 Obrazci

Obrazci niso na voljo.

1.4 Pomoč

Ali je strankam, ki jih ne zastopa odvetnik, na voljo pomoč v postopkovnih vprašanjih (ki jo zagotavlja npr. sodni uradnik ali sodnik)? Če da, kaj obsega?

Stranke v sporu se lahko pred sodiščem same zastopajo. Stranko lahko zastopa tudi njen zakonec, sorodnik v ravni vrsti, krvni sorodnik do vštetega drugega kolena, sorodnik po svaštvu do vštetega drugega kolena ali plačani delavec, čigar delodajalec je stranka. Za zakonca se vedno domneva, da lahko deluje v imenu svojega zakonca, in zakonec lahko imenuje druge zastopnike. Ni nobene določbe, da bi v takih primerih sodni uradnik ali sodnik moral pomagati stranki ali zastopnikom, ki niso odvetniki.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Ali so nekatera pravila o pridobivanju dokazov poenostavljena v primerjavi z rednim postopkom? Če da, katera in v kakšnem obsegu?

Sodniki okrožnih civilnih sodišč lahko pri odločanju v okviru posebnega postopka v sporih majhne vrednosti odstopajo od običajnih procesnih pravil: upoštevajo lahko dokaze, ki ne izpolnjujejo zakonskih zahtev, in po lastni presoji uporabijo postopek, ki se jim v danih okoliščinah zdi najvarnejši, najhitrejši in najcenejši način za ugotavljanje dejstev.

1.6 Pisni postopek

Zahtevek se lahko vloži v pisni obliki v tajništvu okrožnega civilnega sodišča, lahko pa tudi ustno pred sodnikom okrožnega civilnega sodišča, o čemer se sestavi zapisnik. Zahtevek mora vključevati: (a) natančen opis dejstev, na katerih v skladu z zakonom temelji terjatev in ki upravičujejo tožnikovo vložitev tožbe zoper toženca; (b) natančen opis predmeta spora; (c) posebno obliko naloga, ki se zahteva, in (d) vsa dokazna sredstva, ki so na voljo.

1.7 Vsebina sodbe

Sodba se izreče javno in ustno, običajno takoj po obravnavi, dokler sodišče še vedno zaseda in preden začne sodnik obravnavati naslednjo zadevo. Sodba se ne vroči strankama, če je v sodnem zapisniku potrjeno, da je bila izrečena v navzočnosti obeh strank ali oseb, ki ju zastopajo, ali njunih pooblaščenih odvetnikov.

1.8 Povračilo stroškov

Ni povračila stroškov.

1.9 Možnost pritožbe

Pritožba zoper sodbe v sporih majhne vrednosti ni mogoča.

Zadnja posodobitev: 17/07/2017

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani es je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Spori majhne vrednosti - Španija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Da, za terjatve v vrednosti do 6 000 EUR je predpisan ustni postopek, brez poseganja v morebitno uporabo evropskega postopka v sporih majhne vrednosti v skladu z Uredbo (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta za zneske, ki spadajo na njeno področje uporabe.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Za terjatve v vrednosti do 6 000 EUR je predpisan ustni postopek.

1.2 Uporaba postopka

Z vložitvijo zahtevka v pisni obliki.

1.3 Obrazci

Standardni obvezni obrazci ne obstajajo. Vendar uradi višjih sodnikov (*Decanatos*) zagotovijo standardne obrazce, ki jih lahko pri terjatvah v vrednosti do 2 000 EUR uporabita tožeča stranka pri vložitvi zahtevka in tožena stranka pri vložitvi odgovora.

Ti obrazci se lahko prenesejo s spletišča splošnega sodnega sveta (*Consejo General del Poder Judicial*).

Če je vrednost terjatve večja od 2 000 EUR, je obvezna udeležba odvetnika (*abogado*) in procesnega pooblaščenca (*procurador*). Zahtevka brez takega pravnega zastopanja ni mogoče izvršiti ali izpodbijati.

Če tožena stranka ne izpodbija zahtevka, to ne pomeni, da bo njegov znesek priznan, ampak le, da tožena stranka ni izpolnila obveznosti in da se bo postopek nadaljeval.

1.4 Pomoč

Tožeče stranke so lahko na ustni obravnavi osebno navzoče, če pa je vrednost terjatve večja od 2 000 EUR, je obvezna udeležba odvetnika in procesnega pooblaščenca.

Če se tožeča stranka ne udeleži obravnave, in sicer zastopana po odvetniku in procesnem pooblaščencu ali osebno, če pravno zastopanje ni obvezno, se šteje, da je zahtevek umaknjen, razen če ima tožena stranka pravni interes za zahtevek in zahteva, da se postopek nadaljuje do izdaje končne meritorne sodbe.

Če tožena stranka ni osebno navzoča, se postopek nadaljuje.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Uporabljajo se splošna pravila o dokazih: sprejmejo se vse vrste dokazov, dokaze pa je mogoče zahtevati in predložiti pred obravnavo.

1.6 Pisni postopek

Tožbeni zahtevek in odgovor nanj sta v pisni obliki. Postopkovna vprašanja se rešujejo na obravnavi. Dokazi se izvajajo ustno in predvsem na obravnavi.

1.7 Vsebina sodbe

Sodba se obrazloži in izda v pisni obliki kot v vseh drugih postopkih.

1.8 Povračilo stroškov

Če je udeležba odvetnika in procesnega pooblaščenca obvezna ter obstaja nalog za plačilo stroškov, se lahko stranki, v korist katere so stroški prisojeni, po oceni stroškov povrnejo stroški postopka, če ne presegajo tretjine zneska stroškov postopka za vsako stranko, ki je vključena v nalog.

Če stranka, v korist katere so stroški prisojeni, živi izven kraja obravnave, se ji lahko povrnejo stroški procesnega pooblaščenca, čeprav njegova udeležba ni obvezna.

1.9 Možnost pritožbe

Pritožba zoper sodbo je mogoča, če vrednost spora presega 3 000 EUR. Pritožba se vloži pri istem sodišču v pisni obliki in v roku največ 20 dni.

Za odločanje o pritožbi je pristojno deželno sodišče (*Audiencia Provincial*), za katero odloča sodnik posameznik, zoper njegovo sodbo pa ni mogoče vložiti pravnih sredstev, čeprav je zoper te sodbe v nekaterih avtonomnih skupnostih z lastnim civilnim pravom dopustna kasacijska pritožba.

Zadnja posodobitev: 10/03/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Francija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Postopki v sporih majhne vrednosti se lahko v skladu s členom 756 in naslednjimi zakona o pravdnem postopku vložijo pri okrajnih sodiščih (*chambres de proximité des tribunaux judiciaires*) in pri sodnikih za spore v zvezi z zaščito (*juges des contentieux de la protection*).

Postopek je ustni, vendar lahko stranke predložijo pisna stališča, če tako želijo.

V predlogu je lahko navedeno, da se tožeča stranka strinja s postopkom brez obravnave (člen 757 zakonika o pravdnem postopku). Poleg tega člen 828 zakona o pravdnem postopku strankam omogoča, da v kateri koli fazi postopka dajo izrecno soglasje, da postopek poteka brez obravnave. Postopek brez obravnave velja od 1. januarja 2020 in sledi evropskemu postopku v sporih majhne vrednosti.

Tajništvo sodišča s priporočenim pismom s povratnico pozove stranke na obravnavo. Če toženec ne prejme takega pisma, lahko sodnik od tožnika zahteva, naj ga izroči prek sodnega izvršitelja (*huissier de justice*).

Pred sodnim postopkom mora po izbiri strank potekati poskus poravnave s strani sodnega spravnega posredovalca, poskus mediacije ali poskus participativnega postopka, sicer lahko sodnik po uradni dolžnosti odloči, da je tožba nedopustna.

Zastopanje po odvetniku ni obvezno. Stranke lahko zastopa njihov zakonec, zunajzakonski partner, oseba, s katero so sklenile civilnopravno pogodbo o solidarnosti, starši ali sorodniki v ravni ali stranski črti in osebe, ki za stranke delajo.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Vrednost zahtevka ne sme presegati 5 000 EUR in zahtevek mora spadati v stvarno pristojnost okrajnega sodišča ali sodnika za spore v zvezi z zaščito.

1.2 Uporaba postopka

1.3 Obrazci

Obstaja obrazec za namene predložitve zadeve sodišču.

Gre za obrazec CERFA št. 11764*08, ki je na voljo na spletišču francoske uprave, v vseh službah sodišč za sprejem strank (*Services d'Accueil Unique du Justiciable*) in na spletišču www.justice.fr.

1.4 Pomoč

Ker gre za preprost postopek, v katerem tožbeni zahtevek ne presega 5 000 EUR in stranke zasliši sodnik, razen če se dogovorijo za postopek brez obravnave, zakonodaja ne predvideva pravne pomoči. Strankam pa lahko pomaga ali jih zastopa odvetnik, tudi po tem, ko zaprosijo za brezplačno pravno pomoč.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Glede izvajanja dokazov veljajo podobna pravila kot v rednem postopku.

1.6 Pisni postopek

Razen v primerih, ko se stranke dogovorijo o postopku brez obravnave, za tako tožbo ni zgolj pisnega postopka.

1.7 Vsebina sodbe

Glede izdaje sodnih odločb se uporabljajo pravila, ki veljajo za redni postopek.

1.8 Povračilo stroškov

Uporabljajo se pravila, ki veljajo tudi za druge postopke. Ker imenovanje odvetnika in zastopanje načeloma nista potrebna, so stroški tega postopka manjši.

1.9 Možnost pritožbe

Zaradi vrednosti spora pritožba ni mogoča. Sodba se lahko le izpodbija (če tožena stranka ni prejela vabila na obravnavo) oziroma se lahko zoper njo vloži kasacijska pritožba (če je tožena stranka prejela vabilo na obravnavo).

Sorodne povezave

Spletišče ministrstva za pravosodje (Ministère de la Justice)

Spletišče Legifrance

Zadnja posodobitev: 12/01/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani hr je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Spori majhne vrednosti - Hrvaška

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

V Republiki Hrvaški spore majhne vrednosti urejajo določbe členov 457–467.a zakona o pravdnem postopku (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne novine* (NN; Uradni list Republike Hrvaške), št. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 in 70/19; v nadaljnjem besedilu: ZPP), evropski postopek v sporih majhne vrednosti na podlagi Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti (v nadaljnjem besedilu: Uredba št. 861/2007) pa urejajo določbe člena 507.o–ž ZPP.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Spori majhne vrednosti pred občinskimi sodišči so spori, v katerih vrednost tožbenega zahtevka ne presega 10 000 HRK.

V postopkih pred gospodarskimi sodišči so spori majhne vrednosti spori, v katerih vrednost tožbenega zahtevka ne presega 50 000 HRK.

Spori majhne vrednosti vključujejo tudi spore, v katerih tožbeni zahtevek ni denarni znesek, vendar se je tožnik strinjal, da za poplačilo tožbenega zahtevka prejme največ 10 000 HRK (občinska sodišča) oziroma 50 000 HRK (gospodarska sodišča).

Spori majhne vrednosti vključujejo tudi spore, v katerih predmet tožbenega zahtevka ni denarni znesek, temveč izročitev premičnega premoženja, katerega vrednost, kot jo je navedel tožnik v tožbi, ne presega 10 000 HRK (občinska sodišča) oziroma 50 000 HRK (gospodarska sodišča).

V skladu s trenutno ureditvijo evropskih postopkov v sporih majhne vrednosti se Uredba št. 861/2007 uporablja, če vrednost zahtevka brez vseh obresti, stroškov in izdatkov ne presega 2 000 EUR v času, ko pristojno sodišče prejme obrazec zahtevka.

1.2 Uporaba postopka

Postopki v sporih majhne vrednosti se vodijo pred občinskim ali gospodarskim sodiščem v skladu s pravili o stvarni pristojnosti iz členov 34 in 34.b ZPP.

Začnejo se z vložitvijo tožbe pri pristojnem sodišču oziroma s predložitvijo predloga za izvršbo na podlagi verodostojne listine notarju, kadar je zoper sklep o izvršbi pravočasno vložen dopusten ugovor.

1.3 Obrazci

Obrazci, drugi zahtevki ali izjave se predložijo pisno, po telefaksu ali elektronski pošti in se uporabljajo le za evropske postopke v sporih majhne vrednosti na podlagi Uredbe št. 861/2007.

Drugih določenih obrazcev za začetek postopka v sporih majhne vrednosti ni.

1.4 Pomoč

ZPP ne vsebuje posebnih določb o pravni pomoči v postopkih v sporih majhne vrednosti. Stranko lahko med postopkom v sporih majhne vrednosti zastopa odvetnik.

Če so izpolnjene predpostavke zakona o brezplačni pravni pomoči (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN, št. 143/13 in 98/19), imajo stranke v postopku pravico do brezplačne pravne pomoči.

Informacije o sistemu brezplačne pravne pomoči v Republiki Hrvaški so na voljo na spletni strani: https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

V postopkih v sporih majhne vrednosti morajo stranke najpozneje ob vložitvi tožbe oziroma odgovora na tožbo navesti vsa dejstva, na katerih temeljijo njihovi zahtevki, in predložiti dokaze, potrebne za ugotovitev zatrjevanih dejstev.

V postopkih v sporih majhne vrednosti, ki se nanašajo na ugovor zoper plačilni nalog, mora tožnik najpozneje v 15 dneh po prejemu sklepa, s katerim je bil preklican plačilni nalog, navesti vsa dejstva, na katerih temeljijo njegovi zahtevki, in predložiti dokaze, potrebne za ugotovitev zatrjevanih dejstev.

V postopkih v sporih majhne vrednosti, ki se nanašajo na ugovor zoper plačilni nalog, mora toženec najpozneje v 15 dneh po prejemu tožnikove vloge, v kateri ta navede vsa dejstva, na katerih temeljijo njegovi zahtevki, in predloži dokaze, potrebne za ugotovitev zatrjevanih dejstev, navesti vsa dejstva, na katerih temeljijo njegovi zahtevki, in predložiti dokaze, potrebne za ugotovitev zatrjevanih dejstev.

Stranke na pripravljalnem naroku ne morejo navesti novih dejstev ali predložiti novih dokazov, razen če jih brez svoje krivde niso mogle navesti oziroma predložiti v tožbi oziroma odgovoru na tožbo ali v svojih vlogah iz zgornjih določb, in sicer z navedbo vseh dejstev, na katerih temeljijo njihovi zahtevki, in s predložitvijo dokazov, potrebnih za ugotovitev zatrjevanih dejstev.
Sodišče novih dejstev in dokazov, ki jih stranke navedejo oziroma predložijo na pripravljalnem naroku v nasprotju z zgoraj navedenimi določbami, ne bo upoštevalo.
Za izvajanje dokazov se uporabljajo splošne določbe ZPP. Dokazi v postopkih v sporih majhne vrednosti lahko zato vključujejo oglede, listine, izjave prič, izvedenska poročila, dokaze, ki jih predložijo stranke, sodišče pa odloči, kateri od predloženih dokazov se uporabijo za ugotovitev odločilnih dejstev.
Več informacij o dokazih in izvajanju dokazov je na voljo v informativnem listu z naslovom „Izvajanje dokazov – Republika Hrvaška“ (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Pisni postopek

Postopki v sporih majhne vrednosti se vodijo pisno.
V postopkih v sporih majhne vrednosti se tožba vedno vroči tožencu, da lahko ta predloži odgovor, sodišče pa v pozivu na pripravljalni narok stranke med drugim obvesti, da se bo tožba štela za umaknjeno, če se tožnik ne bo udeležil pripravljalnega naroka, da lahko stranke na pripravljalnem naroku navedejo nova dejstva in predložijo nove dokaze le v primeru iz člena 461.a(6) ZPP (če jih brez svoje krivde niso mogle navesti oziroma predložiti v tožbi oziroma odgovoru na tožbo ali v svojih vlogah iz odstavkov 3 in 4 tega člena), da bo na pripravljalnem naroku končalo predhodni postopek in da bo na istem naroku opravilo tudi glavno obravnavo, razen če to ne bo mogoče zaradi okoliščin iz člena 461.a(6) ZPP, ter da je mogoče odločbo izpodbijati le zaradi napačne uporabe materialnega prava in zaradi bistvenih kršitev določb pravdnega postopka iz člena 354(2) ZPP, razen zaradi kršitve iz točke 3 člena 354(2) ZPP, in sicer:
• točka 1 – če je pri izdaji sodbe sodeloval sodnik, ki bi po zakonu moral biti izločen (člen 71(1), točke 1–6 ZPP) ali ki je bil s sklepom sodišča izločen, ali če je pri izdaji sodbe sodelovala oseba, ki nima statusa sodnika;
• točka 2 – če je bilo odločeno o zahtevku v sporu, ki ne spada v sodno pristojnost (člen 16 ZPP);
• točka 4 – če je sodišče v nasprotju z določbami ZPP oprlo svojo odločbo na nedovoljena razpolaganja strank (člen 3(3) ZPP);
• točka 5 – če je sodišče v nasprotju z določbami ZPP izdalo sodbo na podlagi pripoznave, sodbo na podlagi odpovedi, zamudno sodbo ali sodbo brez obravnave;
• točka 6 – če kakšni stranki z nezakonitim postopanjem, zlasti z opustitvijo vročitve (sodnih pisanj), ni bila dana možnost obravnavanja pred sodiščem;
• točka 7 – če je sodišče v nasprotju z določbami ZPP zavrnilo zahtevo stranke, da v postopku uporabi svoj jezik in postopek spremlja v svojem jeziku, in se stranka zaradi tega pritoži;
• točka 8 – če je v postopku kot tožnik ali toženec sodelovala oseba, ki ne more biti stranka v postopku, ali če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal pooblaščenec, ali če pravdno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik, ali če zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec stranke ni imel potrebnega dovoljenja za pravdo ali za posamezna pravdna dejanja, razen če je bila pravda oziroma če so bila posamezna pravdna dejanja pozneje odobrena;
• točka 9 – če je bilo odločeno o zahtevku, o katerem že teče pravda ali o katerem je bilo že prej pravnomočno razsojeno ali o katerem je bila že sklenjena sodna poravnava oziroma poravnava, ki ima v skladu s posebnimi predpisi značilnosti sodne poravnave;
• točka 10 – če je bila v nasprotju z zakonom javnost izključena z glavne obravnave;
• točka 11 ZPP – če ima sodba pomanjkljivosti, zaradi katerih se ne more preizkusiti, zlasti če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje samemu sebi ali razlogom sodbe, ali če v sodbi niso navedeni razlogi o odločilnih dejstvih, ali če o odločilnih dejstvih obstaja protislovje med tem, kar je v razlogih sodbe navedeno o vsebini listin ali zapisnikov, ki se nanašajo na izpovedbe, dane v postopku, in med samimi temi listinami ali zapisniki;
• točka 12 – če sodba presega tožbeni zahtevek;
• točka 13 – če se sprejme odločitev v zvezi z nepravočasno vloženo tožbo, ki jo je bilo zato treba zavreči (člen 282(1));
• točka 14 – če pred vložitvijo tožbe ni bil izpeljan zakonsko predpisan postopek mirnega ali drugačnega uresničevanja prava in je bilo tožbo zato treba zavreči.
Če ima stranka začasno ali stalno prebivališče zunaj Republike Hrvaške in je njen naslov znan, se sodna pisanja vročajo v skladu z mednarodnimi pravili, ki so za Republiko Hrvaško zavezujoča, in v skladu z zakonodajo EU, zlasti kar zadeva postopek iz člena 13 Uredbe št. 861/2007.

1.7 Vsebina sodbe

Ker v zvezi z vsebino sodbe v postopkih v sporih majhne vrednosti ni posebnih določb, se uporabljajo splošne določbe ZPP, tj. člen 338 ZPP, ki določa, da mora pisna različica sodbe vsebovati uvod, izrek in obrazložitev.
Uvod sodbe vsebuje: navedbo, da se sodba razglaša v imenu Republike Hrvaške, naziv sodišča, ime in priimek sodnika posameznika ali predsedujočega sodnika, sodnika poročevalca in članov senata, ime in priimek ali naziv, osebno identifikacijsko številko ter stalno ali začasno prebivališče oziroma registrirani sedež strank, njihovih zastopnikov in pooblaščencev, kratko navedbo predmeta spora, datum končanja glavne obravnave, navedbo strank, njihovih zastopnikov in pooblaščencev, ki so se udeležili glavne obravnave, ter datum razglasitve sodbe.
Izrek sodbe vsebuje odločitev sodišča o sprejetju ali zavrnitvi posameznih zahtevkov v glavni stvari in podrednih zahtevkov ter odločitev o obstoju ali neobstoju zahtevka, predloženega za poravnavo (člen 333 ZPP).
V obrazložitvi sodišče na kratko opiše zahtevke strank, dejstva, ki so jih navedle, in dokaze, ki so jih predložile. Sodišče posebej navede in obrazloži, katera od teh dejstev je ugotavljalo, zakaj in kako jih je ugotovilo, ali jih je ugotovilo z izvajanjem dokazov, kateri dokazi so bili izvedeni ter zakaj in kako so bili ocenjeni. Sodišče izrecno navede, katere določbe materialnega prava so se uporabile pri odločanju o zahtevkih strank, in se po potrebi opredeli do stališč strank glede pravne podlage spora in do morebitnih predlogov ali ugovorov, v zvezi s katerimi ni navedlo obrazložitve v odločitvah, sprejetih med postopkom.
V obrazložitvi zamudne sodbe, sodbe na podlagi pripoznave ali sodbe na podlagi odpovedi se navedejo samo razlogi za izdajo takih sodb.

1.8 Povračilo stroškov

Odločitev o povračilu stroškov v postopkih v sporih majhne vrednosti se sprejme na podlagi splošnih določb ZPP, pri čemer mora stranka, ki pravdo v celoti izgubi, povrniti stroške nasprotni stranki in njenemu intervenientu.
Če sta stranki v pravdi deloma uspešni, sodišče najprej določi odstotek, v katerem je vsaka od strank uspela, nato od odstotka, ki ga je dosegla uspešnejša stranka, odbije odstotek manj uspešne stranke, nakar določi znesek posameznih in znesek skupnih stroškov uspešnejše stranke v pravdi, ki so bili potrebni za ustrezno vodenje postopka, in tej stranki odmeri plačilo deleža teh skupnih stroškov, ki ustreza deležu, ki ostane po navedenem obračunu odstotkov uspešnosti strank v pravdi. Stopnja uspešnosti v pravdi se oceni na podlagi končnih tožbenih zahtevkov, pri čemer se upošteva tudi uspešnost dokazovanja o osnovi zahtevka.
Ne glede na navedeno lahko sodišče eni stranki naloži, naj drugi stranki plača posamezne stroške v skladu s členom 156(1) ZPP, po katerem je stranka zavezana, da ne glede na izid pravde nasprotni stranki povrne stroške, ki so nastali po njeni krivdi ali zaradi dogodka, ki se ji je pripetil.
Če sta stranki v pravdi približno enako uspešni, lahko sodišče odredi, da vsaka stranka nosi svoje stroške ali da ena stranka drugi nadomesti le posamezne stroške v skladu z zgoraj navedenim členom 156(1) ZPP.

Sodišče lahko odloči, da mora ena od strank plačati vse stroške, ki sta jih imela nasprotna stranka in njen intervenient, če nasprotna stranka ni uspela samo v razmeroma neznatnem delu svojega zahtevka in zaradi tega dela niso nastali posebni stroški.
Nasprotno pa mora stranka ne glede na izid pravde nasprotni stranki povrniti stroške, ki so nastali po njeni krivdi ali zaradi dogodka, ki se ji je pripetil.

1.9 Možnost pritožbe

Za vložitev pritožbe se uporabljajo splošne določbe ZPP. V skladu s tem lahko v postopkih v sporih majhne vrednosti stranke vložijo pritožbo zoper sodbo oziroma sklep na prvi stopnji v petnajstih dneh od vročitve prepisa sodbe oziroma sklepa.
Sodba ali sklep, s katerim se konča postopek v sporih majhne vrednosti, se lahko izpodbija le zaradi napačne uporabe materialnega prava in zaradi bistvenih kršitev določb pravdnega postopka iz člena 354(2) ZPP, razen zaradi kršitve iz točke 3 navedenega člena.

Zadnja posodobitev: 06/02/2023
Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Italija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Posebnega postopka za spore majhne vrednosti ni. Spore majhne vrednosti obravnava mirovni sodnik (*giudice di pace*).
Praviloma naj bi bil postopek pred mirovnim sodnikom čim preprostejši (členi 316–318 zakonika o civilnem postopku).

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Mirovni sodniki so pristojni za spore v zvezi s premičnim premoženjem, katerega vrednost ne presega 5 000 evrov, razen če ni z zakonom določeno drugače.
Mirovni sodnik obravnava tudi odškodninske tožbe v zvezi z nesrečami v cestnem in vodnem prometu, če vrednost zahtevka ne presega 20 000 evrov.
Mirovni sodnik ne glede na vrednost spora obravnava vse zadeve, ki vključujejo:
določitev meja in upoštevanje razdalje pri zasaditvi dreves in živih meja, določene z zakonom, drugim predpisom ali prakso;
obseg in uporabo skupnih prostorov večstanovanjske stavbe;
razmerja med lastniki ali stanovalci v zvezi z dimom, plini, vročino, hrupom, tresljaji in podobnimi emisijami, ki presegajo običajne ravni;
obresti ali nepredvidene stroške zaradi zamude pri plačilu pokojninskih ali socialnih dajatev.
Italijanski parlament je z Zakonom št. 57 z dne 28. aprila 2016 vlado pooblastil za reformo sistema častnih sodnikov. Pooblastilo med drugim obsega razširitev pristojnosti častnih sodnikov, tako da se zgornja meja vrednosti zadev, ki jih obravnavajo, zviša s 5 000 evrov na 30 000 evrov ter na 50 000 evrov v odškodninskih zadevah v zvezi z materialno škodo ali poškodbo, povzročeno v prometni nesreči. Pooblastilo še ni bilo izvršeno, zato se nova pravila še ne uporabljajo.

1.2 Uporaba postopka

Postopek s tožbo se pri mirovnem sodniku začne z vabilom (*citazione*) na obravnavo na sodišču. Zahtevek se lahko vloži tudi ustno. V takem primeru ga mirovni sodnik vpiše v dokument, ki ga tožnik vroči tožencu z vabilom na sodno obravnavo (člen 316 zakonika o civilnem postopku). Vloga mora vsebovati ime sodišča in strank ter dejstva in predmet zadeve. Rok od dneva vročitve vabila na obravnavo do dneva nastopa pred sodiščem je za polovico krajši od roka, ki velja za postopek pred splošnim sodiščem (*tribunale*), tj. 45 dni (člen 318 zakonika o civilnem postopku). Mirovni sodnik na prvi obravnavi zasliši stranki po svoji presoji in poskuša doseči spravo. Če se stranki spravita med seboj, se to vpiše v zapisnik. Če poskus sprave ne uspe, mirovni sodnik stranki pozove, naj navedeta vsa dejstva v podporo svojim zahtevkom, obrambi in ugovorom ter predložita dokumente in kakršne koli druge dokaze. Če se glede na dejanja strank na prvi obravnavi to izkaže za nujno, mirovni sodnik razpiše samo eno dodatno obravnavo, da omogoči predložitev in izvedbo dodatnih dokazov. Dokumenti, ki jih predložita stranki, se lahko vključijo v spis zadeve in hranijo v njem do odločitve o zadevi.

1.3 Obrazci

Oblika obrazcev ni predpisana.

1.4 Pomoč

Če vrednost spora ne presega 1 100 evrov, lahko stranke pred mirovnim sodnikom nastopijo same (člen 82 zakonika o civilnem postopku; glej informativni list „Predložitev zadeve sodišču“).
V vseh drugih primerih mora stranke zastopati odvetnik. Vendar lahko mirovni sodnik stranki glede na naravo in obseg zadeve na podlagi njene ustne prošnje ali druge vloge dovoli, da pred sodiščem nastopi sama.
Sodnik preveri, ali sta stranki izvedli vsa dejanja, potrebna za njun nastop pred sodiščem, in ju po potrebi pozove, naj dopolnita ali uredita dokumente, ki so po njegovem mnenju pomanjkljivi.
Če sodnik ugotovi kakršno koli napako v pooblastilu, danemu odvetniku, določi rok, v katerem jo morajo stranke odpraviti. Če je napaka odpravljena v roku, se vloga šteje za pravilno, njeni materialni in procesni učinki pa veljajo od datuma prvega uradnega obvestila (člen 182 zakonika o civilnem postopku).

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Pravila o pridobivanju dokazov so enaka kot pri rednem sodnem postopku (glej informativni list „Pridobivanje dokazov“).

1.6 Pisni postopek

Zgolj pisni postopek ni predviden, ker morajo mirovni sodniki zaslišati stranke in poskušati doseči spravo med njimi.

1.7 Vsebina sodbe

Običajno se uporabljajo enaka pravila kot pri rednem postopku.
Pooblastilo za reformo sistema obsega tudi možnost, da bi lahko redni sodniki v zadevah z vrednostjo do 2 500 evrov sodili *ex aequo et bono* (na podlagi temeljne pravičnosti) brez izrecnega sklicevanja na pravna pravila.
Mirovnim sodnikom je ta možnost trenutno na voljo v zadevah z vrednostjo do 1 100 evrov.

1.8 Povračilo stroškov

Ali je povračilo stroškov kakor koli omejeno? Če je, kako?
Odločitve o stroških se sprejmejo na podlagi splošnih pravil, v skladu s katerimi stroške nosi stranka, ki v postopku ne uspe. Vendar se lahko vsaki stranki naloži plačilo njenih lastnih stroškov, če nobena stranka ne uspe v postopku, ali iz drugega upravičenega razloga.

1.9 Možnost pritožbe

Pravila o sodbah po načelu temeljne pravičnosti (*sentenze di equità*) – v sporih, katerih vrednost ne presega 1 100 evrov – so bila leta 2006 spremenjena: pritožba zoper take sodbe je mogoča samo zaradi kršitve postopka, kršitve ustavnih določb ali določb prava Skupnosti ter kršitve načel, ki urejajo zadevno vsebino.
Te določbe se uporabljajo za vse sodbe, izdane od 2. marca 2006 (člen 27 zakonodajnega odloka št. 2006/40).

Zoper sodbe po načelu temeljne pravičnosti, izdane pred navedenim datumom, se je mogoče pritožiti pri kasacijskem sodišču (v zakonitih rokih) samo zaradi kršitve ustavnih določb, določb prava Skupnosti in postopka, kršitve načel, ki urejajo zadevno vsebino, ali pomanjkljive obrazložitve sodbe. Sodbe, ki jih mirovni sodnik izda v zvezi z upravnimi globami, se lahko izpodbijajo le z izrednim pravnim sredstvom pri kasacijskem sodišču.
Zoper vse druge sodbe, ki jih izda mirovni sodnik, se je mogoče pritožiti.
Glej informativne liste o pravosodnem sistemu, pristojnosti in o tem, kako postopati.

Sorodne priloge

Zakonik o civilnem postopku

Zadnja posodobitev: 21/07/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Ciper

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

V ciprskem pravnem sistemu ni posebnega postopka v sporih majhne vrednosti, razen postopka iz Uredbe (ES) št. 861/2007, za uporabo katerega je bila sprejeta postopkovna uredba.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

1.2 Uporaba postopka

1.3 Obrazci

1.4 Pomoč

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

1.6 Pisni postopek

1.7 Vsebina sodbe

1.8 Povračilo stroškov

1.9 Možnost pritožbe

Zadnja posodobitev: 11/03/2024

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani lv je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice: en.

Spori majhne vrednosti - Latvija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

V Latviji so na voljo posebni postopki za spore majhne vrednosti, kadar se zahtevek nanaša na izterjavo denarja ali izterjavo preživnine in skupni znesek terjatve ne presega 2 100 EUR.
Spori majhne vrednosti so urejeni v poglavju 30.3: členih 250.18–250.27 in poglavju 54.1: členih 449.1–449.12 zakona o civilnem postopku.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Postopki v sporih majhne vrednosti se uporabljajo samo, kadar se zahtevki nanašajo na izterjavo denarja ali izterjavo preživnine (člen 35(1)(1) in (3) zakona o civilnem postopku).
V postopku v sporih majhne vrednosti glavni dolg ali skupna plačila v primeru zahtevka za izterjavo preživnine ne smejo presegati 2 100 EUR na dan vložitve zahtevka. Pri zahtevkih za izterjavo preživnine se zgornja meja za skupni znesek plačil uporablja za vsakega otroka posebej, skupni znesek pa se nanaša na skupni znesek, ki ga je treba plačati v enem letu.
Določbe, ki urejajo spore majhne vrednosti v nacionalni zakonodaji, se ne uporabljajo za postopek v sporih majhne vrednosti na podlagi Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, razen za postopek za pritožbo zoper odločbe sodišča prve stopnje. Za zahtevke za izterjavo preživnine v čezmejnih zadevah v Evropski uniji se uporablja Uredba Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah.
Državna taksa (*valsts nodeva*), ki se plača za vlogo, je 15 % zneska, ki se terja, vendar ne manj kot 71,41 EUR. Državna taksa se ne plača pri zahtevkih za izterjavo preživnine za otroka ali starša.

1.2 Uporaba postopka

Sodišče pri odločanju o sporih majhne vrednosti uporabi redni sodni postopek z nekaterimi izjemami, določenimi za spore majhne vrednosti. Zadevo začne obravnavati na podlagi pisne vloge.
Sodišče vloge ne obravnava, če ni sestavljena v skladu s členom 250.20 zakona o civilnem postopku – tožnik ni uporabil vzorca za zahtevke v sporih majhne vrednosti ali navedel, ali zahteva sodno obravnavo v zvezi z zadevo.
Sodnik v takem primeru sprejme obrazloženo odločbo, da vloge ne bo nadalje obravnaval, jo pošlje tožniku in določi rok za odpravo pomanjkljivosti. Ta rok ne sme biti krajši od 20 dni od datuma, ko je odločba poslana. Zoper odločbo sodnika se je mogoče pritožiti v 10 dneh oziroma v 15 dneh, če oseba ne prebiva v Latviji.

1.3 Obrazci

Vloga in pripombe toženca morajo biti sestavljene na obrazcih, določenih z Uredbo kabineta ministrov (*Ministru kabinets*) št. 783 z dne 11. oktobra 2011 o obrazcih, ki se uporabljajo za zahtevke v sporih majhne vrednosti. Priloge k navedeni uredbi vključujejo naslednje obrazce:
vlogo za zahtevek v sporu majhne vrednosti za izterjavo denarja;
vlogo za zahtevek v sporu majhne vrednosti za izterjavo preživnine;
pripombe na vlogo za zahtevek v sporu majhne vrednosti za izterjavo denarja;
pripombe na vlogo za zahtevek v sporu majhne vrednosti za izterjavo preživnine.
Uredba je na voljo na zakonodajnem portalu uradnega lista *Latvijas Vēstnesis*: https://tiesas.lv.
Poleg podatkov o tožniku in tožencu je treba na obrazcu za postopek v sporu majhne vrednosti navesti naslednje informacije:

ime okrožnega ali mestnega sodišča (*rajona (pilsētas) tiesa*), pri katerem je tožba vložena: razen če sta se stranki s pogodbo dogovorili, da bosta spore reševali pred sodiščem v drugem kraju, je treba zahtevek zoper osebo vložiti pri sodišču v kraju, kjer ima prijavljeno stalno prebivališče, ali v primeru pravne osebe v kraju, kjer ima sedež (če je zahtevek povezan z dejavnostmi podružnice ali zastopstva pravne osebe, se lahko vloži tudi v kraju, kjer je podružnica ali zastopstvo).
Informacije o pristojnosti sodišč in torej o tem, katero sodišče je treba navesti na obrazcu, je mogoče najti na spletnem portalu https://likumi.lv/doc.php?id=237849, rubrika *Tiesas* („sodišča“), *Tiesu darbības teritorijas* („krajevna pristojnost sodišč“);
zastopnika tožnika, če tožnik želi, da njegove interese na sodišču zastopa druga oseba. Da bi lahko druga oseba nastopala kot zastopnik na sodišču, je treba sestaviti pooblastilo za zastopanje (*pilnvara*), ki ga overi notar, in ga navesti v stolpcu, v katerem se navede podlaga za zastopanje. Če stranko zastopa zapriseženi odvetnik (*zvērināts advokāts*), je treba zastopanje potrditi z dogovorom o zastopanju med stranko in odvetnikom s predplačilom honorarja (*orderis*), če pa v imenu stranke nastopa odvetnik, mora obstajati pisno pooblastilo za zastopanje (ki ga v takem primeru ni treba overiti pri notarju);
predmet zahtevka: na obrazcu je treba navesti sporne pravice in pravna razmerja med tožnikom in tožencem, katerih obstoj ali neobstoj naj bi sodišče potrdilo in tako zaščitilo tožnikove pravice ali interese, zaščitene z zakonom;
metodo za izračun zahtevanega zneska: na obrazcu za postopek v sporu majhne vrednosti je treba navesti glavni dolg, tj. višino dolga pred obrestmi in pogodbenimi kaznimi, pogodbene ali zakonske obresti in vsoto vseh teh postavk;
na obrazcu je treba navesti dejstva, na katera tožnik opira svoj zahtevek, in dokaze v podporo tem dejstvom, posebne določbe zakona, na katerih temelji zahtevek, in nazadnje ukrep, katerega sprejetje tožnik predlaga sodišču;
tožbo mora podpisati tožnik ali njegov zastopnik ali tožnik skupaj z zastopnikom, če tako zahteva sodišče. Tožbi je treba priložiti listine, iz katerih je razvidno, da so bili izvedeni vsi postopki v zvezi s predhodno izvensodno preiskavo zadeve, ki se zahtevajo z zakonom, in ki utemeljujejo dejstva, na katerih temelji zahtevek.

1.4 Pomoč

Zakon o civilnem postopku ne vsebuje posebnih določb o pravni pomoči v sporih majhne vrednosti. Oseba ima lahko zastopnika v sporu majhne vrednosti. Če tožnik želi, da njegove interese na sodišču zastopa druga oseba in tožbo vloži zastopnik, mora tožba vsebovati zastopnikovo ime, priimek, osebno identifikacijsko številko in naslov za korespondenco s sodiščem, če je zastopnik pravna oseba, pa njeno številko vpisa v register in sedež. Zastopnik v civilnem postopku je lahko vsaka fizična oseba, ki je dopolnila 18 let, za katero ni odrejeno skrbništvo in za katero ne velja nobena od omejitev iz člena 84 zakona o civilnem postopku. Če druga oseba nastopa kot zastopnik na sodišču, jo mora za to pooblastiti zadevna stranka, in sicer s pooblastilom za zastopanje, ki ga overi notar. Oseba, ki bo imela zastopnika, lahko drugo osebo za delovanje v njenem imenu pooblasti ustno na sodišču, to pa je treba vpisati v zapisnik sodne obravnave. Zastopnik pravne osebe mora imeti pisno pooblastilo za zastopanje ali listine, ki potrjujejo, da je oseba uradnik, ki ima pravico do zastopanja pravne osebe brez posebnega pooblastila. Če stranko zastopa zapriseženi odvetnik, je treba zastopanje potrditi z dogovorom o zastopanju med stranko in odvetnikom s predplačilom honorarja, če pa v imenu stranke nastopa odvetnik, mora obstajati pisno pooblastilo za zastopanje (ki ga v takem primeru ni treba overiti pri notarju). Če ima oseba zastopnika, potrebne listine pri sodišču vloži in podpiše zastopnik, ki deluje v imenu osebe v skladu s pooblastilom za zastopanje.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Za izvajanje dokazov veljajo splošne določbe zakona o civilnem postopku. Dokazi v postopku v sporu majhne vrednosti so torej lahko pripombe strank ali tretjih oseb, izjave prič, pisni dokazi in izvedenska mnenja.

1.6 Pisni postopek

Sodnik začne postopek v sporu majhne vrednosti na podlagi pisne vloge. Tožencu se pošlje izvod vloge, kopije listin, ki so ji priložene, in obrazec za pripombe. Toženec lahko pripombe predloži v 30 dneh. Sodišče toženca tudi obvesti, da se lahko sodna odločba v zadevi izda, tudi če ne predloži pripomb, in da lahko zahteva polno obravnavo na sodišču. Ko sodišče pošlje dokumente strankam, jim pojasni njihove procesne pravice, jih seznani s sestavo sodišča, ki bo obravnavalo zadevo, in pojasni, kako lahko stranka predlaga izločitev sodnika. Z zakonom o civilnem postopku so strankam podeljene procesne pravice v zvezi s pripravo zadeve za obravnavo, ki jih lahko uresničijo najpozneje sedem dni pred datumom, določenim za odločanje o zadevi.
Toženec lahko pripombe predloži na obrazcu, ki ga je odobril kabinet ministrov. To je eden od obrazcev v prilogi k Uredbi kabineta ministrov št. 783 z dne 11. oktobra 2011 o obrazcih, ki se uporabijo za zahtevke v sporih majhne vrednosti (obrazec je na voljo na portalu latvijskih sodišč: http://likumi.lv/doc.php?id=237849). Toženec mora v pripombah navesti naslednje informacije:
ime sodišča, kateremu so pripombe predložene;
ime, priimek in osebno identifikacijsko številko tožnika ter kraj, v katerem ima prijavljeno stalno prebivališče, če tega ni, pa kraj, v katerem ima dejansko prebivališče; v primeru pravne osebe ime, številko vpisa v register in sedež pravne osebe;
ime, priimek in osebno identifikacijsko številko toženca ter kraj, v katerem ima prijavljeno stalno prebivališče, in dodatni naslov, ki ga je prijavil toženec, če tega ni, pa kraj, v katerem ima dejansko prebivališče; v primeru pravne osebe ime, številko vpisa v register in sedež pravne osebe; poleg tega lahko toženec za korespondenco s sodiščem navede tudi drug naslov;
opravilno številko in predmet zahtevka;
ali v celoti ali delno priznava zahtevek;
ugovore zoper zahtevek ter razloge in pravne določbe, na katerih temeljijo;
dokaze v podporo ugovorom zoper zahtevek;
predloge za sodišče za izvedbo dokazov;
ali želi povračilo sodnih stroškov;
10. ali želi povračilo stroškov, povezanih z vodenjem zadeve, pri čemer mora navesti znesek in priložiti listine, ki utemeljujejo znesek;
11. ali zahteva sodno obravnavo zadeve;
12. druge okoliščine, ki so po mnenju toženca pomembne za odločitev o zadevi;
13. druge zahteve;
14. seznam listin, priloženih pripombam;
15. datum in kraj sestave pripomb.

Toženec lahko v 30 dneh od dneva, ko mu je poslana tožba, vloži nasprotno tožbo, če: (1) je med terjatvami v prvotni tožbi in nasprotni tožbi mogoč pobot; (2) bi dopustitev nasprotne tožbe sodišču preprečila ugoditev vsem zahtevkom v prvotni tožbi ali njihovemu delu; (3) sta nasprotna tožba in prvotna tožba medsebojno povezani ter se lahko zadeva reši hitreje in pravilneje, če se obravnavata skupaj. O zadevi se razsoja v skladu s postopkom za spore majhne vrednosti, če se tudi nasprotna tožba nanaša na spor majhne vrednosti, kar pomeni, da je v okviru dopustne zgornje meje in ustrezno sestavljena.
Če znesek, ki se zahteva v nasprotni tožbi, presega zgornjo mejo za spore majhne vrednosti ali se nasprotna tožba ne nanaša na izterjavo denarja ali preživnine, sodišče zadevo obravnava v skladu z rednim sodnim postopkom.

Če stranki ne zahtevata sodne obravnave zadeve in po mnenju sodišča obravnava ni potrebna, se o sporih majhne vrednosti odloča s pisnim postopkom, pri čemer sta stranki pravočasno obveščeni o datumu, ko je mogoče v sodnem tajništvu dobiti izvod sodne odločbe. Ta datum se nato šteje kot datum sestave popolne sodne odločbe.
Sodišče zadevo prouči na obravnavi v skladu z rednim sodnim postopkom, če tako zahteva katera od strank ali če je po mnenju sodišča potrebna obravnava.
Če kraj prebivališča osebe ali kraj, kjer se oseba zadržuje, ni v Latviji in je njen naslov znan, se dostava in vročitev sodnih listin izvedeta v skladu z mednarodnimi sporazumi, ki zavezujejo Latvijo, ali v skladu z zakonodajo Evropske unije, zlasti s postopkom iz člena 13 Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 **o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti**.

1.7 Vsebina sodbe

Sodba sodišča se razglasi tako, da se strankam izda izvod sodbe takoj, ko je sodba sestavljena.
Izvod sodbe se lahko pošlje po pošti ali, če je mogoče, kako drugače v skladu s postopki za dostavo in vročitev sodnih listin, določenimi v zakonu o civilnem postopku. Izvod sodbe je treba poslati takoj po datumu, ko je sestavljena popolna sodba. Datum prejetja sodbe ne vpliva na roke.
Sodba v sporu majhne vrednosti mora biti v skladu z določbami o vsebini sodb iz zakona o civilnem postopku. Sestavljena je iz štirih delov:
v uvodnem delu je navedeno, da je sodba izdana v imenu Republike Latvije, navedeni so datum izdaje sodbe, ime sodišča, ki jo je izdalo, sestava sodišča, sodni tajnik, navzoč na obravnavi sodišča, stranke v zadevi in predmet spora;
v opisnem delu so predstavljeni zahtevek tožnika, morebiten nasprotni zahtevek toženca, vloženi ugovori in vsebina pripomb, ki so jih predložile stranke;
v obrazložitvi sodbe so predstavljeni dejstva, ugotovljena v zadevi, dokazi, na katerih temeljijo ugotovitve sodišča, in razlogi za morebitno zavrnitev dokazov. V tem delu so navedeni tudi zakoni in predpisi, ki jih je sodišče uporabilo, sodna presoja dejstev in ugotovitve sodišča v zvezi z veljavnostjo ali neveljavnostjo zahtevka. Če je toženec v celoti priznal zahtevek, so v obrazložitvi sodbe navedeni samo zakoni in predpisi, ki jih je uporabilo sodišče;
v izreku je navedeno samo, ali je sodišče v celoti ali delno ugodilo tožbi oziroma ali jo je v celoti ali delno zavrnilo, navedena pa je tudi vsebina razsodbe. Določeno je tudi, komu se naloži plačilo stroškov in v kakšnem deležu, navedeni so rok za prostovoljno izvršitev sodbe, rok in postopki za morebitno pritožbo ter datum sestave popolne sodbe.
Stranke v zadevi se lahko zoper sodbo v sporu majhne vrednosti pritožijo iz razlogov za pritožbo, navedenih v zakonu o civilnem postopku.

1.8 Povračilo stroškov

Za spore majhne vrednosti veljajo splošna pravila v zvezi s plačilom sodnih stroškov.
Ob izdaji sodbe se neuspeli stranki naloži plačilo vseh sodnih stroškov stranke, ki je uspela. Če je tožbi ugodeno le delno, se tožencu naloži plačilo sodnih stroškov tožnika sorazmerno z zahtevki, ki jim je bilo ugodeno, tožnik pa mora plačati sodne stroške toženca sorazmerno z zahtevki, ki so bili zavrnjeni.
Državna taksa (*valsts nodeva*) se ne povrne za posebno pritožbo (*blakus sūdzība*) zoper odločbo sodišča ali, če je bila izdana zamudna sodba, za zahtevek za ponovno uvedbo postopka in novo odločanje o zadevi.
Če tožnik odstopi od tožbe, mora povrniti sodne stroške, ki jih je imel toženec. V takem primeru toženec ne povrne sodnih stroškov, ki jih je plačal tožnik, če pa tožnik odstopi od tožbe, ker je toženec prostovoljno poravnal terjatev po vložitvi tožbe, lahko sodišče na tožnikovo zahtevo tožencu odredi, naj plača sodne stroške tožnika.
Prav tako lahko sodišče, če tožba ostane nerešena, na zahtevo toženca odredi tožniku, naj poravna sodne stroške toženca.
Če je tožnik oproščen sodnih stroškov, se lahko tožencu odredi plačilo sodnih stroškov državi sorazmerno z delom tožbe, ki mu je bilo ugodeno.

1.9 Možnost pritožbe

Pritožba (*apelācija*) zoper sodbo sodišča prve stopnje se lahko vloži, če je:
sodišče napačno uporabilo ali razlagalo pravilo materialnega prava, kar je privedlo do napačne odločitve v zadevi;
sodišče kršilo pravilo procesnega prava, kar je privedlo do napačne odločitve v zadevi;
sodišče nepravilno ugotovilo dejansko stanje ali napačno presodilo dokaze ali zagotovilo nepravilno pravno presojo okoliščin zadeve, kar je privedlo do napačne odločitve v zadevi.
Če je bilo o sporu majhne vrednosti odločeno s pisnim postopkom, začne rok za pritožbo zoper sodbo teči z dnem, ko je sodba sestavljena.
Poleg točk, navedenih v zakonu o civilnem postopku, je treba v pritožbi, s katero se zatrjuje, da je sodba napačna, navesti naslednje:
katero pravilo materialnega prava je sodišče prve stopnje napačno uporabilo ali razlagalo ali katero pravilo procesnega prava je kršilo in kako je to vplivalo na odločitev v zadevi;
katere ugotovitve dejanskega stanja, ki jih je izpeljalo sodišče prve stopnje, so nepravilne, kateri dokazi so bili nepravilno ocenjeni, iz česa je razvidno, da je pravna presoja okoliščin napačna, in kako je to vplivalo na odločitev v zadevi.
Sodnik sodišča prve stopnje odloči, ali je pritožba dopustna: če ni v skladu z zahtevami zakona o civilnem postopku ali če niso bile priložene vse potrebne kopije ali če niso bili predloženi ustrezno overjeni prevodi pritožbe in kopij priloženih listin, kadar se to zahteva, sodnik določi rok, v katerem je treba odpraviti pomanjkljivosti.
Če so pomanjkljivosti odpravljene v določenem roku, se šteje, da je bila pritožba vložena na dan, ko je bila prvič vložena. V nasprotnem primeru se šteje, da pritožba ni bila vložena, in se vrne pritožniku.
Pritožba, ki ni podpisana ali jo je vložila oseba, ki za to ni bila ustrezno pooblaščena, ali za katero ni bila plačana državna taksa, se ne sprejme in se vrne pritožniku. Odločbe o zavrnitvi sprejetja pritožbe ni mogoče izpodbijati.
Ko se sodnik pritožbenega sodišča prepriča, da so bili izpolnjeni postopki za vložitev pritožbe, v 30 dneh od prejetja pritožbe odloči o začetku pritožbenega postopka; v nekaterih primerih tako odločitev sprejmejo trije sodniki v kolegiju.
Če obstaja vsaj eden od mogočih razlogov za pritožbo, sodnik sprejme odločitev o začetku pritožbenega postopka in o tem nemudoma obvesti stranke ter jim sporoči rok za predložitev pisnih pripomb.
Če sodnik, imenovan za sprejetje odločitve o pritožbi, meni, da se pritožbeni postopek ne bi smel začeti, o vprašanju odločajo trije sodniki v kolegiju.
Če vsaj eden od njih meni, da obstaja vsaj eden od mogočih razlogov za začetek pritožbenega postopka, sodniki sprejmejo odločitev o začetku pritožbenega postopka in o tem nemudoma obvestijo stranke.
Če sodniki soglasno menijo, da ni razlogov za začetek pritožbenega postopka, sprejmejo odločitev o zavrnitvi začetka pritožbenega postopka in o tem nemudoma obvestijo stranke. Ta odločitev je v obliki resolucije (*rezolūcija*) in je ni mogoče izpodbijati.
Stranke lahko v 20 dneh od obvestila pritožbenega sodišča o začetku pritožbenega postopka predložijo pisne pripombe na pritožbo in jih pošljejo v toliko izvodih, kolikor je strank.
Stranka lahko v 20 dneh od obvestila o začetku pritožbenega postopka vloži nasprotno pritožbo. Če je vložena nasprotna pritožba, sodišče pošlje izvode drugim strankam.
O pritožbah v sporih majhne vrednosti se navadno odloča s pisnim postopkom; stranke so pravočasno obveščene o datumu, ko je mogoče v sodnem tajništvu dobiti izvod sodbe, ter o sestavi sodišča in pravici do predloga za izločitev sodnika. Za sodbo se šteje, da je bila sestavljena na dan, ko je mogoče v sodnem tajništvu dobiti izvod sodbe. Vendar se o pritožbi v sporu majhne vrednosti lahko odloča na sodni obravnavi, če je po mnenju sodišča to potrebno.

Zoper sodbo pritožbenega sodišča ni mogoče vložiti zahteve za revizijo, pravnomočnost pa nastopi z razglasitvijo ali, če se o zadevi odloča s pisnim postopkom, z dnem, ko je sodba sestavljena.

Zadnja posodobitev: 04/10/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Litva

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Nacionalni postopek v sporih majhne vrednosti je urejen v poglavju XXIV dela IV zakonika o civilnem postopku (*Civilinio proceso kodeksas*) Republike Litve. Evropski spori majhne vrednosti se rešujejo v skladu z Uredbo (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, zadeve v zvezi z evropskimi spori majhne vrednosti pa se obravnavajo v skladu s splošnimi pravili za postopek reševanja sporov, pri čemer izjeme določa zakon Republike Litve o izvajanju zakonodaje Evropske unije in mednarodne zakonodaje o civilnem postopku (*Civilinį procesą reglamentuojančių Europos Sąjungos ir tarptautinės teisės aktų įgyvendinimo įstatymas*).

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Nacionalni in evropski postopek v sporih majhne vrednosti se uporabljata za denarne zahtevke do 2 000 EUR.

Evropski postopek v sporih majhne vrednosti se uporablja za civilne zahtevke, ki ne presegajo 2 000 EUR. Postopek se ne uporablja v zadevah v zvezi z: osebnim stanjem ali poslovno sposobnostjo fizičnih oseb; premoženjskimi razmerji med zakoncema, preživninskimi obveznostmi, oporokami in dedovanjem; stečajem, postopki v zvezi z likvidacijo plačilno nesposobnih družb ali drugih pravnih oseb, socialno varnostjo, arbitražo, delovnim pravom, najemom ali zakupom nepremičnine, razen tožb z denarnimi zahtevki, ter kršitvami zasebnosti in osebnostnih pravic, vključno z obrekovanjem.

1.2 Uporaba postopka

Postopek se uporablja od 1. januarja 2009. Zadeve v zvezi z evropskimi spori majhne vrednosti obravnavajo okrožna sodišča v skladu s pravili o krajevni pristojnosti, ki so določena v zakoniku o civilnem postopku Republike Litve, tj. okrožna sodišča v mestih ali okrožjih.

V zadevah iz členov 4(3) in 5(7) Uredbe (ES) št. 861/2007 mora sodišče vložnika/nasprotno stranko obvestiti, da ima v 14 dneh po prejemu obvestila sodišča pravico vložiti zahtevek/nasprotni zahtevek v skladu z zahtevami iz zakonika o civilnem postopku Republike Litve. Kadar vložnik/nasprotna stranka ustreznega zahtevka/nasprotnega zahtevka pri sodišču ne vloži v roku iz odstavka 1 tega člena, se za vlogo šteje, da ni bila vložena, in se s sodno odredbo vrne vložniku/nasprotni stranki. Zoper tako odredbo je mogoče vložiti ločeno pritožbo.

1.3 Obrazci

Obrazci so na voljo na sodiščih in na portalu elektronskih storitev litovskih sodišč.

1.4 Pomoč

Navzočnost pravnega zastopnika/odvetnika ni obvezna. Sodišča zagotovijo pomoč pri izpolnjevanju obrazcev, vendar ne svetujejo o vsebini zahtevka. Praktična pomoč in informacije, ki jih strankam v postopku zagotovijo organi, ki zagotavljajo s strani države jamčeno pravno pomoč prve vrste, so urejeni v členu 11(1) Uredbe (ES) št. 861/2007.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Zbiranje dokazov je urejeno v poglavju XIII dela II zakonika o civilnem postopku.

1.6 Pisni postopek

V okviru nacionalnega postopka v sporih majhne vrednosti lahko sodišče, ki obravnava zadevo, samo odloči o obliki in postopku za obravnavo zadeve. Ustna obravnava se lahko razpiše, če tako zahtevo vloži vsaj ena od strank. V pisnem postopku osebe, vpletene v zadevo, niso pozvane na sodišče in se ne udeležijo sodne obravnave. Osebe, vpletene v zadevo, so s pisnim postopkom seznanjene v skladu s členom 133(3) zakonika o civilnem postopku. Če se vsebina zadeve obravnava po pisnem postopku, se datum, ura in kraj sodne obravnave ter sestava sodišča objavijo na posebnem spletišču vsaj sedem dni pred datumom obravnave, razen v posebnih primerih, ki jih določa zakonik in v katerih so stranke seznanjene po drugem postopku. Navedene informacije zagotovi tudi sodno tajništvo.

1.7 Vsebina sodbe

Po nacionalnem postopku v sporih majhne vrednosti mora odločba sodišča vsebovati uvodni del in izrek ter kratko obrazložitev.

1.8 Povračilo stroškov

V sporih majhne vrednosti se zaračuna sodna taksa (*žyminis mokestis*) v znesku, ki je določen v členu 80(1)(6) zakonika o civilnem postopku Republike Litve. Ta znesek ustreza 25 % takse, ki se plača za zahtevek, ter ni manjši od 10 EUR.

1.9 Možnost pritožbe

Člen 29 zakona določa, da je mogoče zoper odločbe litovskih sodišč, sprejete po evropskem postopku v sporih majhne vrednosti, vložiti pritožbo. Pritožbeni postopek urejajo členi od 301 do 333 litovskega zakonika o civilnem postopku. V skladu s členom 307(1) zakonika je mogoče pritožbo, kadar obstajajo razlogi zanjo, vložiti v 30 dneh od datuma sodne odločbe.

Zadnja posodobitev: 22/03/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Luksemburg

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Poleg evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ki je določen v Uredbi (ES) št. 861/2007 z dne 11. julija 2007, je za izterjavo terjatev do 15 000 EUR (brez obresti in stroškov) po luksemburškem pravu na voljo tudi poenostavljeni postopek, tako imenovani „postopek za izdajo plačilnega naloga“ („ordonnance de paiement“).

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Postopek za izdajo plačilnega naloga je mogoče uporabiti za izterjavo denarnih dolgov do 15 000 EUR, če ima dolžnik stalno prebivališče v Luksemburgu.

1.2 Uporaba postopka

Upniki se lahko sami odločijo, ali bodo za izterjavo dolgov uporabili postopek za izdajo plačilnega naloga, saj lahko zahtevajo tudi sodni poziv dolžnika pred mirovno sodišče.

Ena izmed razlik med postopkom za izdajo plačilnega naloga pred mirovnim sodiščem in postopkom na podlagi zahtevka za izdajo sodne odredbe pred okrožnim sodiščem je, da je mogoče s postopkom pred mirovnim sodiščem doseči izdajo sodne odločbe („jugement"), v postopku pred okrožnim sodiščem pa se lahko izda samo sodna odredba („ordonnance").

1.3 Obrazci

Predlog za izdajo plačilnega naloga je mogoče ustno ali pisno vložiti pri tajništvu mirovnega sodišča.

Predlog je veljaven samo, če vsebuje navedbe priimka, imena, poklica in naslova stalnega prebivališča tožnika in toženca, obrazložitev in znesek terjatve ter predlog za izdajo pogojnega plačilnega naloga.

Upnik mora priložiti vsa dokazila o obstoju dolga in njegovega zneska ter dokazati utemeljenost predloga za izdajo plačilnega naloga.

Iz primerjave besedil je razvidno, da se za zahtevke, ki jih obravnava mirovno sodišče, zahteva manj obsežna obrazložitev, saj v takem primeru zadostuje navedba zneska dolga in njegovega izvora.

1.4 Pomoč

Zakonodaja sodnim izvršiteljem ali sodiščem ne nalaga, da morajo pomagati strankam.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Veljajo dokazna pravila običajnega prava. Glej „Pridobivanje dokazov – Luksemburg".

1.6 Pisni postopek

Če dolžnik vloži ugovor in upnik želi nadaljevati postopek, je obvezna javna obravnava zahtevka.

1.7 Vsebina sodbe

Za sodne odločbe, izdane v zadevah v zvezi s plačilnim nalogom, veljajo enaka načela in pravila kot za sodne odločbe, izdane v rednem postopku.

1.8 Povračilo stroškov

Po luksemburškem pravu se plačilo stroškov postopka praviloma naloži stranki, ki v postopku ni uspela, čeprav lahko sodišče s posebnim in obrazloženim sklepom odloči, ali se nasprotni stranki povrnejo vsi stroški postopka ali njihov del. Če je stranka, ki je v postopku uspela, imela stroške zaradi postopka, lahko od nasprotne stranke zahteva njihovo povračilo.

V nasprotju s pravili, ki veljajo v drugih državah, se nagrade odvetnikov ne povrnejo sistematično. V skladu z luksemburškim pravom „stroški" iz člena 238 novega zakonika o civilnem postopku vključujejo stroške sodnih izvršiteljev, izvedencev, prič, prevajanja itd., ne vključujejo pa nagrad odvetnikov.

Sodnik lahko odredi, da se stranki, ki je v postopku uspela, dodeli pavšalni znesek nadomestila za kritje stroškov, ki jih je imela zaradi postopka, vključno z nagradami odvetnikov. Tako je zlasti takrat, ko ne bi bilo pravično, da bi morala ena izmed strank kriti svoje izdatke, ki niso vključeni med stroške; če sodnik meni, da je to primerno, lahko plačilo takih izdatkov naloži nasprotni stranki.

Odločitev o dodelitvi nadomestila in znesku take dodelitve je prepuščena prosti presoji sodnika.

1.9 Možnost pritožbe

V postopku za izdajo plačilnega naloga veljajo pravila običajnega prava. Zoper sodne odločbe, ki jih izda mirovno sodišče, se je mogoče pritožiti, če sporni znesek presega 2 000 EUR.

Sorodne povezave

LEGILUX

https://justice.public.lu/fr.html

Zadnja posodobitev: 05/04/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Madžarska

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Z izjemo postopka, določenega v Uredbi (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti (ter členih 598 do 602 Zakona CXXX o zakoniku o civilnem postopku iz leta 2016, ki se nanašajo na zadeve, ki jih ta uredba ne ureja), veljavno madžarsko pravo od 1. januarja 2018 ne pozna posebnega postopka, ki bi se uporabljal v sporih majhne vrednosti. Spore majhne vrednosti je urejal Zakon III o zakoniku o civilnem postopku iz leta 1952, ki pa je bil razveljavljen z Zakonom CXXX o zakoniku o civilnem postopku iz leta 2016, ki je začel veljati 1. januarja 2018. To pomeni, da v madžarskem civilnem postopku od 1. januarja 2018 ni posebnih pravil, ki bi se uporabljala za spore majhne vrednosti. Posledično se za izvrševanje sporov majhne vrednosti uporabljajo splošna pravila. Vendar se postopki, začeti pred 1. januarjem 2018, obravnavajo v skladu s prejšnjim Zakonom III o zakoniku o civilnem postopku iz leta 1952. Naslednje informacije so zato veljavne samo za zadeve, ki so še v teku in so bile začete pred 1. januarjem 2018.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Postopek v sporih majhne vrednosti je na voljo za postopke za izterjavo terjatev v vrednosti manj kot 1 milijon HUF, za katere je stekel pravdni postopek po ugovoru zoper plačilni nalog ali ki so del postopka za plačilni nalog, tj. kadar

a) notar po uradni dolžnosti zavrne vlogo za izdajo plačilnega naloga, tožnik pa posledično vloži tožbo pred sodiščem za uveljavljanje terjatve;

b) notar z odlokom zaključi postopek za plačilni nalog, tožnik pa posledično vloži tožbo pred sodiščem za uveljavljanje terjatve.

1.2 Uporaba postopka

Postopek se uporabi pred okrožnimi sodišči (*járásbíróság*).

1.3 Obrazci

Posebnega obrazca vloge za začetek postopka v sporih majhne vrednosti ni, obrazec vloge za začetek postopka za plačilni nalog, ki se izvede pred vložitvijo takih vlog in za katerega so pristojni notarji, pa je na voljo na spletišču madžarske notarske zbornice in v notarskih pisarnah.

1.4 Pomoč

Pravna pomoč je na voljo. Fizične osebe, ki glede na svoj dohodek in finančni položaj ne zmorejo kriti stroškov postopka, lahko zaprosijo za celotno ali delno oprostitev plačila teh stroškov. V skladu z zakonom o dajatvah so lahko stranke upravičene tudi do ugodnosti v zvezi s sodnimi taksami (oprostitev plačila sodnih taks ali pravica do odloga plačila), osebe v stiski pa lahko za učinkovito uveljavljanje pravic na podlagi zakona o pravni pomoči najamejo pravnega svetovalca ali odvetnika.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

V postopkih, za katere je stekel pravdni postopek po ugovoru zoper plačilni nalog, sodišče o dejstvih in dokazih, ki jih je predložil tožnik, toženca obvesti najpozneje v vabilu na obravnavo. Stranka lahko dokaze predloži najpozneje prvi dan obravnave. Izjemoma lahko dokaze predloži kadar koli med postopkom, če se nasprotna stranka s tem strinja ali če se stranka ob predložitvi dokazov sklicuje na dejstva ali dokaze oziroma pravnomočne sodne ali

upravne odločbe, za katere je zaradi razlogov, na katere ni mogla vplivati, izvedela šele po izteku standardnega roka za predložitev dokazov, oziroma če je bila zaradi razlogov, na katere ni mogla vplivati, o njih obveščena po izteku takega roka, in tako trditev zadostno utemelji.
Če se tožba spremeni ali se vloži nasprotna tožba, lahko stranka predloži ustrezne dokaze ob spremembi tožbe (vložitvi nasprotne tožbe), medtem ko je mogoče v primeru ugovorov zoper zahtevke za pobot dokaze v zvezi z njimi predložiti ob vložitvi ugovora. Sodišče ne sme upoštevati dokazov, katerih predložitev krši te določbe. V vseh drugih primerih se uporabljajo splošna dokazna pravila.

1.6 Pisni postopek

Sodišče izvede tudi obravnavo.

1.7 Vsebina sodbe

Vsebina sodb je urejena s splošno veljavnimi pravili, pri čemer velja, da je treba za izrekom sodbe stranke poučiti o elementih, ki jih je treba navesti v pritožbi, in pravnih posledicah izpustitve takih elementov.

1.8 Povračilo stroškov

Praviloma se uporablja načelo „plača stranka, ki v postopku ne uspe“.

1.9 Možnost pritožbe

Možnost pritožbe je omejena z več vidikov, od katerih je najpomembnejša omejitev, da se lahko uporabi samo sklic na kršitev pravil postopka na prvi stopnji ali napačno uporabo zakonodaje, na kateri temelji vsebinska presoja zadeve. Za vložitev pritožbe in pritožbene roke veljajo splošna pravila, to pomeni, da je treba pritožbo v 15 dneh po vročitvi sodne odločbe vložiti pri sodišču, ki je v zadevi odločilo na prvi stopnji, in da o pritožbi odloča pristojno regionalno sodišče (*törvényszék*).

Zadnja posodobitev: 15/01/2024

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Malta

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Posebni postopek v sporih majhne vrednosti urejata poglavje 380 Zakonodaje Malte (zakon o razsodišču za spore majhne vrednosti) in subsidiarna zakonodaja 380.01, 380.02 ter 380.03.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

To razsodišče [Tribunal għal Talbiet Żgħar] je pristojno le za obravnavanje in odločanje o denarnih zahtevkih, ki ne presegajo zneska 5 000 EUR.

1.2 Uporaba postopka

Postopek se začne, ko oseba, ki vloži zahtevek, izpolni potrebni obrazec, vloži zahtevek v sodnem tajništvu tega razsodišča, plača sodno takso in zahteva, da razsodišče toženi stranki vroči njen zahtevek. Tožena stranka ima nato na voljo osemnajst dni od vročitve obvestila o zahtevku, da vloži svoj odgovor. Dovoljen je tudi nasprotni zahtevek. Če tožena stranka meni, da bi morala tožnikov zahtevek plačati tretja oseba, mora navesti njeno ime. Sodni tajnik nato stranki obvesti o datumu in času zaslišanja. Razsodnik ureja postopke pred sodiščem, kot se mu zdi ustrezno glede na pravila naravnega prava. Razsodnik zagotovi, da se zadeva, kolikor je to mogoče, hitro obravnava in se o njej odloči že na dan obravnave ter da zaslišanje poteka na eni sami obravnavi. Informacije zbere na kakršen koli način, ki se mu zdi primeren, pri čemer ga ne ne zavezujejo pravila o prednostni uporabi bolj zanesljivih dokazov in pravila v zvezi z dokazi iz druge roke, če je razsodnik zadovoljen s tem, da so predloženi dokazi zanj dovolj zanesljivi, da lahko razsodi o danem primeru. Če je mogoče, se izogne postavitvi izvedencev, da bi podali izvedensko mnenje. Ima enaka pooblastila kot mirovni sodnik, ki na mirovnem sodišču odloča v okviru civilne pristojnosti; zlasti je pooblaščen, da pošlje sodni poziv pričam in jih v postopku zapriseže.

1.3 Obrazci

Stranka, ki vlaga tožbo, izpolni obrazec tožbe iz prve priloge k subsidiarni zakonodaji 380.01 (poslovnik razsodišča za spore majhne vrednosti). Tudi nasprotna stranka odgovori tako, da izpolni obrazec, ki je prav tako naveden v prvi prilogi k zgoraj navedeni subsidiarni zakonodaji.

1.4 Pomoč

Strankam lahko pomaga kdor koli: ni nujno, da je to odvetnik ali pravni zastopnik.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Stranke lahko dokaze predložijo ustno, v dokumentarni obliki ali na oba načina. Priči se lahko pošlje sodni poziv (vsaj tri dni pred datumom, ko naj bi pričala), naj na določeni datum in ob določeni uri nastopi pred razsodiščem, da bi pričala ali predložila dokaze. Če se pravilno povabljena priča obravnave ne udeleži, lahko razsodišče odredi, da se ji odvzame prostost in se jo privede na obravnavo, za katero se razpiše drug narok.

1.6 Pisni postopek

Tožba in odgovor nanjo morata biti v pisni obliki. Dokazi so lahko v dokumentarni obliki. Vendar je udeležba na narokih, ki jih razpiše razsodišče, obvezna.

1.7 Vsebina sodbe

Razsodnik mora v odločbi navesti glavne podrobnosti, na podlagi katerih je odločil. Odloči tudi o stroških postopka.

1.8 Povračilo stroškov

Razsodnik v vsaki odločbi določi stroške postopka, ki jih mora nositi posamezna stranka. Razen v posebnih okoliščinah se stranki, ki v postopku ne uspe, naloži plačilo stroškov stranke, v korist katere je odločeno. Stroški se omejijo na dejanske izdatke, ki jih je v zvezi s postopkom imela stranka, v korist katere se odredi plačilo stroškov. Če je tožba neresna ali zlonamerna, lahko razsodišče tožniku naloži, da mora tožencu plačati kazen v višini najmanj 250 EUR in največ 1 250 EUR, ta kazen pa se šteje za civilni dolg.

1.9 Možnost pritožbe

Morebitno pritožbo zoper odločbo sodišča je treba vložiti pri tajništvu sodišča, in sicer z vlogo, ki jo je treba pri pritožbenem sodišču v okviru nižje pristojnosti vložiti v 18 dneh od datuma odločbe, ki jo je izdal razsodnik.

Zadnja posodobitev: 15/12/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Nizozemska

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Običajni postopek v sporih majhne vrednosti je postopek s sodnim pozivom na obravnavo v kantonskem oddelku sodišča (*sector kanton van de rechtbank*). Gre za redni postopek s sodnim pozivom na obravnavo s postopkovnimi poenostavitvami. Če postopek poteka na kantonskem oddelku sodišča, zastopanje po odvetniku ni obvezno in se lahko zastopate sami.
V čezmejnih zadevah v EU se lahko uporabi tudi evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Evropski postopek v sporih majhne vrednosti lahko uporabite, če vam denar dolguje:
drugo podjetje;
organizacija;
stranka.
Nizozemsko pravo vključuje zakon o izvajanju uredbe o evropskem postopku v sporih majhne vrednosti (zakon z dne 29. maja 2009 o izvajanju Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti).

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Kantonsko sodišče je pristojno v:
zadevah, v katerih vrednost zahtevkov znaša največ 25 000 EUR;
zadevah, v katerih vrednost zahtevkov ni določena, če najverjetneje ne bo presegla 25 000 EUR.
Poleg tega kantonsko sodišče odloča v zadevah s področja delovnega prava, najemnin, prodaje oz. nakupa potrošniškega blaga in potrošniških kreditov, pritožb zoper kazni za prometne prekrške in manjših kaznivih dejanj. Prav tako obravnava zadeve v zvezi s skrbništvom (npr. ob odvzemu poslovne sposobnosti) ter odpovedjo ali sprejemom dediščine. Za več informacij o postopku s sodnim pozivom na obravnavo pri kantonskem sodišču kliknite tukaj.
Kantonsko sodišče obravnava tudi zadeve v zvezi z evropskimi spori majhne vrednosti. Vrednost za evropski postopek v sporih majhne vrednosti je z Uredbo (ES) št. 861/2007 določena na največ 5 000 EUR.

1.2 Uporaba postopka

Na kantonskem sodišču ni posebnega postopka. Načeloma se za okrožno sodišče in kantonski oddelek uporabljajo pravila postopka s sodnim pozivom na obravnavo. Pomembna razlika je, da se lahko stranke v zadevah pred kantonskim sodiščem zastopajo same, medtem ko jih mora v drugih zadevah (pred okrožnim sodiščem) zastopati odvetnik. Glej točko 1.4 v nadaljevanju. Poleg tega v kantonskem oddelku zadeve obravnava en sam sodnik, tj. sodnik posameznik.
V evropskih sporih majhne vrednosti se uporabljajo pravila postopka z vložitvijo predloga.

1.3 Obrazci

Postopek pred kantonskim sodiščem se običajno začne s sodnim pozivom na obravnavo. Najpomembnejši navedbi v sodnem pozivu na obravnavo sta tožbeni zahtevek (sam zahtevek) in njegova obrazložitev (dejansko stanje in pravice, na katerih temelji tožbeni zahtevek).
Nekatere posebnosti postopka na kantonskem sodišču so:
tožena stranka je pozvana pred okrožno sodišče A, vendar mora nastopiti pred sodnikom kantonskega sodišča, ki zaseda na glavnem sedežu sodišča A ali v določenem kantonskem oddelku sodišča A;
če tožnika zastopa pooblaščeni zastopnik v postopku, morata biti v sodnem pozivu na obravnavo navedena ime in naslov pooblaščenega zastopnika.
Zahtevek v okviru evropskega postopka v sporih majhne vrednosti se vloži na obrazcu A. Zahtevek je treba vložiti pri pristojnem sodišču.

1.4 Pomoč

V zadevah pred kantonskim sodiščem se lahko stranke zastopajo same. To pomeni, da pravno zastopanje po odvetniku ni obvezno. Dovoljena je tudi pomoč pooblaščenega zastopnika, ki ni nujno odvetnik. V zvezi s povračilom stroškov pravne pomoči odvetniku glej tudi točko 1.8 v nadaljevanju.
Podobno tudi v evropskem postopku ni nujno, da stranke zastopa odvetnik ali drug pravni svetovalec.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Uporabljajo se običajna pravila dokaznega prava. V skladu z nizozemskim dokaznim pravom ima sodnik načeloma pravico do proste presoje predloženih dokazov. Pridobivanje dokazov v evropskem postopku je urejeno s členom 9 Uredbe (ES) št. 861/2007.

1.6 Pisni postopek

Obstajajo nacionalna postopkovna pravila za kantonske oddelke v civilnih zadevah (*Landelijk Procesreglement voor rolzaken kanton*). Pisni dokumenti se lahko vložijo v sodnem tajništvu okrožnega sodišča pred razpisanim datumom obravnave, pa tudi na obravnavi. Trditve in odgovori nanje se lahko v postopku pred kantonskim sodiščem predložijo ustno. Evropski postopek je pisni postopek, razpiše pa se lahko tudi obravnava, če sodnik meni, da je to potrebno, ali če tako zahteva ena od strank.

1.7 Vsebina sodbe

Sodna odločba mora vsebovati:
imena, priimke in naslove strank ter njihovih pooblaščenih zastopnikov ali odvetnikov;
stališča, ki jih zastopajo stranke;
vodenje postopka;
tožbeni zahtevek in izjave strank;
obrazložitev odločitve, pri čemer se navedejo dejstva in preudarki sodnika;
končno odločitev sodnika;
ime in priimek sodnika;
porazdelitev stroškov;
datum sodne odločbe.
Sodno odločbo podpiše sodnik.

1.8 Povračilo stroškov

V postopku, ki se začne pred kantonskim sodiščem, lahko nastanejo naslednji stroški: taksa za začetek postopka, porazdelitev stroškov, ki jih je prisodilo sodišče, in stroški pravne pomoči.
Sodna taksa za začetek postopka se plača, ko se zadeva predloži sodišču. Znesek je odvisen od vrste zadeve. V praksi bo vaš odvetnik ta znesek plačal vnaprej in vam ga zaračunal naknadno. Sodnik lahko stranki, ki ni uspela, naloži plačilo stroškov nasprotne stranke. Če nobena od strank ni uspela v celoti, vsaka plača svoje stroške. Stroški, ki jih je prisodilo sodišče, lahko vključujejo stroške pravne pomoči ter stroške prič, izvedencev, potne stroške in stroške bivanja, stroške izpiskov in druge izvensodne stroške.
V skladu z nizozemsko zakonodajo so tisti nekoliko manj premožni včasih upravičeni do prispevka k stroškom pravne pomoči. Subvencionirana pravna pomoč ni na voljo v vseh zadevah pred kantonskimi sodišči. Če je subvencionirana pravna pomoč na voljo, stranka v postopku plača tudi svoj prispevek k

stroškom pravne pomoči, odvisno od njenega finančnega položaja. Vlogo za prispevek k stroškom pravne pomoči odvetnik predloži odboru za pravno pomoč (*Raad voor rechtsbijstand*). To je urejeno v zakonu o pravni pomoči (*Wet op de Rechtsbijstand*). Poglavje III A tega zakona določa pravila dodelitve pravne pomoči v čezmejnih sporih v EU.

1.9 Možnost pritožbe

Pritožbo zoper sodno odločbo kantonskega oddelka sodišča je mogoče vložiti pri pritožbenem sodišču. Pritožba je mogoča samo, če vrednost zahtevka presega 1 750 EUR. Pritožbo je dovoljeno vložiti v treh mesecih od datuma izdaje sodne odločbe. Zoper odločbo kantonskega sodnika v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti se je mogoče pritožiti.

Zadnja posodobitev: 10/03/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Avstrija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

V avstrijskem pravu poseben postopek v sporih majhne vrednosti kot tak ne obstaja. So pa v avstrijskem zakonu o pravdnem postopku (*Zivilprozessordnung* – ZPO) v nekaterih zadevah, ki jih obravnavajo okrožna sodišča, predvidene poenostavitve postopka ali posebna postopkovna pravila.

Nekatera od teh posebnih postopkovnih pravil veljajo samo za spore majhne vrednosti, v katerih vrednost spornega predmeta ne presega 1 000 evrov (glej točko 1.5) ali 2 700 evrov (glej točko 1.9).

1.2 Uporaba postopka

Posebna pravila za spore majhne vrednosti so v avstrijskem procesnem pravu obvezna, zato se stranke ne morejo odločiti, da jih ne bodo upoštevale. Niti sodišče niti stranke torej ne morejo tožbe prenesti v „redni“ postopek.

1.3 Obrazci

Ker v Avstriji poseben postopek v sporih majhne vrednosti ne obstaja, tudi ni posebnih obrazcev za tak postopek.

1.4 Pomoč

V Avstriji pravno zastopanje ni obvezno v zadevah, v katerih vrednost spornega predmeta ne presega 5 000 evrov. Sodniki morajo zagotoviti pomoč strankam, ki nimajo pravnega zastopnika, tj. poučiti jih morajo o njihovih procesnih pravicah in obveznostih ter pravnih posledicah njihovih dejanj in opustitev dejanj. Stranke, ki nimajo pravnega zastopnika, lahko tožbo vložijo tudi ustno na zapisnik pri pristojnem okrožnem sodišču ali okrožnem sodišču v kraju njihovega prebivališča. Če pisna vloga stranke, ki nima pravnega zastopnika, ni ustrezna, mora sodnik tej stranki zagotoviti ustrezno pojasnilo in napotke. Pri tem ne sme biti ogrožena sodnikova nepristranskost.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Pri zahtevkih, ki ne presegajo 1 000 evrov, lahko sodišče prezre dokaze, ki jih je predlagala stranka, če bi bila popolna razjasnitev vseh upoštevnih okoliščin nesorazmerno težavna. Vendar mora sodnik tudi v tem primeru odločiti nesamovoljno in v dobri veri na podlagi izida celotnega postopka. Ta odločitev je lahko predmet ponovne proučitve na višji stopnji.

1.6 Pisni postopek

Avstrijsko pravo ne dopušča, da bi se postopek v celoti opravil pisno. V avstrijskem civilnem procesnem pravu na primer iz načela, da je treba dokazom, ki neposredno dokazujejo obstoj dejstev, ki jih je treba dokazati, dati prednost pred zgolj posrednimi viri dokazov (načelo neposrednosti – *sachlicher Unmittelbarkeitsgrundsatz*), izhaja, da pisne izjave prič, ki se predložijo kot listine, niso dopustne.

1.7 Vsebina sodbe

Če je sodba izrečena ustno, veljajo v skladu z avstrijskim zakonom o pravdnem postopku za pisni izvod sodbe manj stroge zahteve, ne glede na vrednost spornega predmeta. Če je bila sodba izrečena ustno v navzočnosti obeh strank in nobena od njiju ni v roku vložila pritožbe, lahko sodišče izda „skrajšan izvod sodbe“, ki je omejen na glavne razloge za odločitev.

1.8 Povračilo stroškov

V skladu z avstrijskim pravom se stroški v civilnih zadevah običajno povrnejo sorazmerno z uspešnostjo v postopku. Sodni stroški in odvetniške nagrade so povezani neposredno z vrednostjo spornega predmeta. Pri manjši vrednosti spornega predmeta bodo torej praviloma tudi manjši sodni stroški in odvetniške nagrade. Ker so stroški določeni v zakonih in uredbah v obliki tarif, lahko stroški v sporih majhne vrednosti ostanejo nizki. Vendar posebna pravila o stroških za take spore ne obstajajo.

1.9 Možnost pritožbe

V avstrijskem pravu so pravice do pritožbe v postopku v sporih majhne vrednosti omejene. Če vrednost spornega predmeta na prvi stopnji ne presega 2 700 evrov, je pritožba mogoča le zaradi nepravilne pravne presoje in zaradi ničnosti (izjemno hude procesne napake). Drugih hudih procesnih napak ni mogoče izpodbijati, prav tako ni mogoče izpodbijati nepravilno ugotovljenega dejanskega stanja (na primer na podlagi napačne presoje dokazov) s strani sodišča prve stopnje. V preostalem se uporabljajo pravila za „redni“ postopek.

Zadnja posodobitev: 05/06/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Poljska

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

V poljskem pravu obstaja poenostavljen postopek. Urejen je s členi 5051 do 50514 zakonika o civilnem postopku (*kodeks postępowania cywilnego*). Poenostavljeni postopek vključuje racionalizacijo in optimizacijo dokaznih in pritožbenih postopkov s pospešitvijo in poenostavitvijo sodnih postopkov ter uvedbo strožjih formalnih zahtev za stranke in obveznosti, da pri vlaganju tožb ravnajo disciplinirano.

Poljski zakonik o civilnem postopku vključuje evropski postopek v sporih majhne vrednosti. Postopek je bil uveden z Uredbo (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, da bi se racionalizirali in poenostavili postopki v civilnih in gospodarskih zadevah. Uredba se uporablja v vseh državah članicah EU, razen na Danskem. V poljsko pravo je bila prenesena s členi 50521 do 50527a zakonika o civilnem postopku.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Poenostavljeni postopek se uporablja v naslednjih zadevah, ki so v pristojnosti okrajnih sodišč (*sądy rejonowe*):

za pogodbene zahtevke, če vrednost zahtevka ne presega 20 000 PLN, in za jamstvene zahtevke, zahtevke na podlagi jamstev kakovosti ali zahtevke, ki izhajajo iz neskladnosti potrošniškega blaga s potrošniško prodajno pogodbo, če vrednost predmeta pogodbe ne presega navedenega zneska;
za zahtevke za plačilo najemnine za stanovanja in najemniških taks ter taks za uporabo stanovanja v stanovanjski zadrugi, ne glede na vrednost zahtevka.
V skladu s sodno prakso vrhovnega sodišča (*Sąd Najwyższy*) je treba zahtevke zaradi neizpolnitve ali neustrezne izpolnitve obveznosti obravnavati po poenostavljenem postopku, če vrednost zahtevka ne presega 20 000 PLN. Če tožnik zahteva znesek, ki je nižji od 20 000 PLN in pomeni preostanek zahtevka, ki je bil že poravnan in je znašal več kot 20 000 PLN, se ta zahtevek prav tako obravnava po poenostavljenem postopku. „Pogodbeni“ pomeni, da se zahtevki, ki izhajajo iz protipravnih ravnanj, neupravičene obogatitve in obstoja lastninske pravice na premoženju, solastništva ali pravne skupnosti ali obstoja drugih premoženjskih pravic, katerih pridobitev ali izvrševanje povzroči plačilno obveznost, ne morejo obravnavati po poenostavljenem postopku.
Prav tako po poenostavljenem postopku ni mogoče obravnavati zahtevkov, ki izhajajo iz pravnih aktov, ki niso pogodbe: enostranski pravni akti, poslovodstvo brez naročila, *legitima portio* in obveznosti, ki izhajajo iz upravne odločbe ali neposredno iz zakonskih določb.
Poenostavljeni postopek se lahko uporabi v zadevah, ki se nanašajo na fizične osebe in pravne osebe ali podjetja, delojemalce in delodajalce. Uporaba postopka kot taka ni omejena glede na vrsto subjekta. To pomeni, da se kadrovske ali ekonomske zadeve lahko obravnavajo po poenostavljenem postopku.
Evropski postopek v sporih majhne vrednosti spada v pristojnost okrajnih in okrožnih sodišč (*sądy okręgowe*) ter sodnih uradnikov v skladu s krajevno pristojnostjo, kot je določena v zakoniku o civilnem postopku (člen 16 zakonika o civilnem postopku v povezavi s členoma 17 in 505(22) navedenega zakonika).
V skladu z zgoraj navedeno direktivo so spori majhne vrednosti spori v civilnih in gospodarskih zadevah (vključno s potrošniškimi zadevami) ter zadeve, v katerih vrednost zahtevka brez obresti in stroškov ne presega 5 000 EUR (ko pristojno sodišče prejme obrazec zahtevka).

1.2 Uporaba postopka

V skladu s členom 5053 se lahko zadeva, obravnavana po poenostavljenem postopku, nanaša samo na en zahtevek. Več zahtevkov se lahko združi v en zahtevek samo, če izhajajo iz iste pogodbe ali pogodb iste vrste. Če je več zahtevkov nezakonito združenih v en zahtevek, predsedujoči sodnik po neuspešni zahtevi za odpravo te postopkovne nepravilnosti odredi zavrnitev zahtevka na podlagi člena 1301 zakonika o civilnem postopku. Če tožnik vloži delni zahtevek, se zadeva obravnava po poenostavljenem postopku, če bi bil navedeni ta ustrezen za celotni zahtevek, ki izhaja iz dejanskega stanja, na katero se sklicuje tožnik. Zahtevkov v okviru poenostavljenega postopka ni mogoče spremeniti. Nasprotni zahtevki in poboti so dovoljeni, če so zahtevki upravičeni do obravnave po poenostavljenem postopku. Glavna intervencija, stranska intervencija, obvestila drugih o pravdi in spremembe strank niso dovoljeni.
Zadeve se obravnavajo po poenostavljenem postopku neodvisno od želja strank, kar pomeni, da je ta postopek obvezen.

1.3 Obrazci

V skladu z zakonikom o civilnem postopku (člen 5052 v povezavi s členom 125(2)) je treba vse vloge, vključno z zahtevki, odgovori na zahtevke, predlogi za razveljavitev zamudnih sodb ali vlogami, ki vsebujejo dokaze, zagotovljene v poenostavljenem postopku, predložiti na uradnih obrazcih.
Uradni obrazci so na voljo v občinskih uradih, sodnih tajništvih in na spletišču ministrstva za pravosodje (http://bip.ms.gov.pl/pl/formularze). Neuporaba zahtevanega obrazca pomeni postopkovno nepravilnost.
Če je vloga, ki bi morala biti predložena na uradnem obrazcu, predložena kako drugače ali je ni mogoče obdelati, ker niso izpolnjeni drugi formalni pogoji, predsedujoči sodnik v skladu s splošnimi določbami zakonika o civilnem postopku (člen 130 zakonika) od stranke zahteva, naj v enem tednu odpravi nepravilnosti, in ji pošlje vlogo. V zahtevi za odpravo nepravilnosti morajo biti podrobno navedene vse nepravilnosti, ugotovljene v vlogi. Če stranka nepravilnosti ne odpravi do izteka roka ali če znova vloži nepravilno vlogo, predsedujoči sodnik odredi zavrnitev vloge.
V okviru evropskega postopka v sporih majhne vrednosti obstajajo štirje standardni obrazci, ki so priloženi v prilogah k zgoraj navedeni uredbi. Ti so: obrazec zahtevka, obrazec poziva s strani sodišča k dopolnitvi ali popravku obrazca zahtevka, obrazec za odgovore in potrdilo v zvezi s sodbo v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti.

1.4 Pomoč

V poenostavljenem postopku se uporablja načelo združevanja dokazov. Sodišče ne bo upoštevalo navedb in trditev ter dokaznih predlogov, ki jih stranke predložijo po vložitvi zahtevka, nasprotnega zahtevka ali vloge za razveljavitev zamudne sodbe oziroma po koncu prve seje, predvidene za obravnavo (sistem prekluzije), razen če stranka dokaže, da jih prej ni bilo mogoče ali ni bilo treba predložiti (prosta presoja sodnika). Razlog za to je hitrost poenostavljenega postopka. Če sodišče ugotovi, da je nemogoče ali zelo težko neizpodbitno dokazati znesek zahtevka, lahko na podlagi upoštevanja vseh okoliščin zadeve po svoji presoji določi ustrezen znesek v sodbi. Če ugotovi, da je zadeva posebej zapletena ali da je za njeno rešitev potrebno posebno znanje, se zadeva prouči po običajnem postopku. Sodišče lahko povabi priče in druge osebe na način, ki se mu zdi najprimernejši za to, da se čim bolj znižajo stroški poenostavljenega postopka. Da se poenostavljeni postopek pospeši, izvedenska mnenja niso dopustna (člen 5056). Da se poenostavljeni postopek pospeši, izvedenska mnenja niso dopustna (člen 5056 zakonika o civilnem postopku).

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

V poenostavljenem postopku se uporablja načelo združevanja dokazov. Sodišče ne bo upoštevalo navedb in trditev ter dokaznih predlogov, ki jih stranke predložijo po vložitvi zahtevka, nasprotnega zahtevka ali vloge za razveljavitev zamudne sodbe oziroma po koncu prve seje, predvidene za obravnavo (sistem prekluzije), razen če stranka dokaže, da jih prej ni bilo mogoče ali ni bilo treba predložiti (prosta presoja sodnika). Razlog za to je hitrost poenostavljenega postopka. Če sodišče ugotovi, da je nemogoče ali zelo težko neizpodbitno dokazati znesek zahtevka, lahko na podlagi upoštevanja vseh okoliščin zadeve po svoji presoji določi ustrezen znesek v sodbi. Če ugotovi, da je zadeva posebej zapletena ali da je za njeno rešitev potrebno posebno znanje, se zadeva prouči po običajnem postopku. Sodišče lahko povabi priče in druge osebe na način, ki se mu zdi najprimernejši za to, da se čim bolj znižajo stroški poenostavljenega postopka. Da se poenostavljeni postopek pospeši, izvedenska mnenja niso dopustna (člen 5056).

1.6 Pisni postopek

Poenostavljeni postopek je praviloma pisni postopek. Stranke morajo večino vlog predložiti na posebnih uradnih obrazcih. Vendar se lahko vloge v poenostavljenem postopku vložijo tudi ustno. Stranka lahko predlaga, naj se obrazložitev sodbe predstavi takoj po izreku sodbe (člen 5058). Stranka, ki je navzoča na seji, kjer je izrečena sodba, se lahko odpove svoji pravici do pritožbe z izjavo, ki jo vloži po izreku sodbe. Če se pravici do pritožbe odpovejo vse upravičene stranke, sodba postane pravnomočna in zavezujoča.
Evropski postopek v sporih majhne vrednosti je pisni postopek (člen 125(2) v povezavi s členom 505(21) zakonika o civilnem postopku).

1.7 Vsebina sodbe

Če sodišče ugotovi, da je zadeva posebej zapletena ali da je za njeno rešitev potrebno posebno znanje, lahko v skladu s členom 5057 zakonika o civilnem postopku zadevo prouči po običajnem postopku. V tem primeru se dodatna taksa ne zaračuna. Zadevo prouči sodišče, ki jo je prvo obravnavalo, in sicer po ustreznem postopku, ki ni poenostavljeni postopek. Odločitev sodišča na podlagi člena 5057 mora biti na obravnavi izrečena kot odločitev, zoper katero ni pritožbe.

1.8 Povračilo stroškov

Tožnikom se tako kot v običajnem postopku zaračuna taksa za vložitev zahtevka po poenostavljenem postopku. Vendar takse za zahtevke v poenostavljenem postopku urejajo druga pravila, in sicer člen 28 zakona o sodnih taksah (v civilnih zadevah) z dne 28. julija 2005. Navedeni člen določa enotno takso, ki je odvisna od zneska zahtevka ali predmeta pogodbe. Za naslednje zneske se zaračunajo naslednje takse:
do 2 000 PLN: taksa v višini 30 PLN;
med 2 000 PLN in 5 000 PLN: taksa v višini 100 PLN;
med 5 000 PLN in 7 500 PLN: taksa v višini 250 PLN;
nad 7 500 PLN: taksa v višini 300 PLN.
V poenostavljenem postopku stroške poravnajo stranke v skladu s splošnimi pravili iz členov 98 do 110 zakonika o civilnem postopku. V skladu s členom 98 zakonika o civilnem postopku mora stranka, ki ni uspela, nasprotni stranki na njeno zahtevo povrniti stroške, povezane z uveljavljanjem pravic in obrambo. Sodišče prisodi stroške v vsaki sodni odločbi, s katero se konča zadeva na posamezni stopnji.

1.9 Možnost pritožbe

Zoper sodne odločbe, izdane na podlagi Uredbe, se je mogoče pritožiti pri pritožbenem sodišču. Če je sodno odločbo izdalo okrajno sodišče, se pritožba prek navedenega sodišča vloži pri okrožnem sodišču, če pa je sodno odločbo izdalo okrožno sodišče, se pritožba prek navedenega sodišča vloži pri pritožbenem sodišču (*sąd apelacyjny*) (člena 367 in 369 zakonika o civilnem postopku v povezavi s členoma 505(26) in 505(27) zakonika).
Če so izpolnjeni pogoji iz člena 7(3) Uredbe, sodišče izda zamudno sodbo. Tožena stranka se lahko zoper zamudno sodbo pritoži pri sodišču, ki jo je izdalo. Če v zadevi ne uspe, se lahko vložnik zahtevka pritoži na podlagi splošnih pravil (členi 339(1), 342 in 344(1) zakonika o civilnem postopku).

Zadnja posodobitev: 11/03/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani pt je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice: en.

Spori majhne vrednosti - Portugalska

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

V nacionalnem pravu obstajata dva posebna postopka za spore majhne vrednosti (določena v uredbi-zakonu št. 269/98):
posebna tožba zaradi neizpolnitve denarnih obveznosti iz pogodbe, ki se obravnava po hitrem in poenostavljenem ugotovitvenem postopku, in
plačilni nalog, ki je ukrep, s katerim se zahtevku, vloženemu zaradi neizpolnitve dolga majhne vrednosti, prizna izvršilni naslov.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Oba zgoraj navedena posebna postopka se uporabljata, če so izpolnjene naslednje zahteve:
gre za denarno obveznost (obveznost, ki se izpolni v gotovini),
obveznost izhaja iz pogodbe,
vrednost ne presega 15 000 EUR.

1.2 Uporaba postopka

Vložnik lahko izbira med postopkoma, navedenima v odgovoru na vprašanje 1.

1.3 Obrazci

V posebnem postopku zaradi neizpolnitve denarnih obveznosti iz pogodbe tožbe in odgovora na tožbo ni treba vložiti v obliki procesnega akta, kar z drugimi besedami pomeni, da tožbenih razlogov ni treba oštevilčiti s členi. Če jih vlaga pravni zastopnik, se pošljejo elektronsko na posebnem obrazcu, ki je na voljo v računalniškem podpornem sistemu za sodišča, razen če zastopnik navede na utemeljene razloge, zakaj tega sistema ni uporabil. Če jih stranke vlagajo same, ni treba uporabiti posebnega obrazca, sodišču pa se lahko pošljejo s priporočeno pošto ali po telefaksu.
Plačilni nalog je treba predložiti na posebnem obrazcu, ki je na voljo na spletnem naslovu https://www.citius.mj.pt/Portal/consultas/Injuncoes/Injuncoes.aspx. Uporaba tega obrazca je obvezna, ne glede na to, ali ga vlaga stranka neposredno ali pa se vlaga prek zastopnika.
Če plačilni nalog vlaga pravni zastopnik, se obrazec pošlje elektronsko prek računalniškega podpornega sistema za sodišča (razen če zastopnik navede utemeljene razloge, zakaj tega sistema ni uporabil). Če obrazec vlaga stranka neposredno, se lahko predloži v papirni obliki.

1.4 Pomoč

Sistem pravne pomoči se uporablja za oba postopka (npr. imenovanje pravnega zastopnika ter plačilo nagrade pravnega zastopnika, plačilo sodnih taks in drugih zadevnih stroškov).

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

V posebnem postopku zaradi neizpolnitve denarnih obveznosti iz pogodbe se dokazi pridobivajo na naslednje načine:
lahko se predložijo med obravnavo;
če vrednost spora ne presega 5 000 EUR, lahko vsaka stranka prijavi do tri priče. V vseh drugih primerih je mogoče prijaviti največ pet prič. V obeh zgoraj navedenih primerih stranka ne more prijaviti več kot tri priče za vsako zadevno dejstvo, ki se dokazuje;
v primeru sporov, katerih vrednost ne presega 5 000 EUR, če stranke nimajo pravnega zastopnika ali če ta ni navzoč, priče zasliši sodnik;
izvedensko mnenje vedno predloži le en izvedenec;
sodnik lahko zahteva nadaljnje dokaze, če meni, da so nepogrešljivi za sprejetje ustrezne odločitve. V takem primeru se lahko obravnava odloži, sodnik pa določi nov datum za nadaljevanje obravnave. Sodba mora biti izrečena v 30 dneh.
Plačilni nalogi:
če obveščeni toženec ne ugovarja plačilnemu nalogu, dokazov ni treba pridobivati, pristojni sodni uradnik pa plačilnemu nalogu doda besedilo: *„Ta listina je izvršljiva“;*
če se plačilni nalog izpodbija, se izvede zgoraj navedeni posebni postopek zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti, v katerem se uporabijo ustrezna pravila glede pridobivanja dokazov;
če toženca ni mogoče obvestiti, se plačilni nalog obravnava kot običajna zadeva, če tožnik tako zahteva, saj sodni uradnik v nasprotnem primeru plačilni nalog vrne tožniku.

1.6 Pisni postopek

Če je toženec obveščen in ne ugovarja plačilnemu nalogu, celoten postopek poteka pisno.
V posebnem postopku zaradi neizpolnitve denarnih obveznosti iz pogodbe velja, da lahko priče dokaze predložijo pisno, če so bile z dejstvi seznanjene pri opravljanju dolžnosti.

V takem primeru pričanje poteka pisno, pri čemer ga priča datira in podpiše ter navede postopek, na katerega se pričanje nanaša, dejstva, kot so ji znana, in razloge, na podlagi katerih kot priča pozna navedena dejstva.

1.7 Vsebina sodbe

V posebnem postopku zaradi neizpolnitve denarnih obveznosti iz pogodbe velja, da če je bila razpisana obravnava, se sodba izreče ustno in narekuje na zapisnik, pri čemer se na kratko navede obrazložitev.

Pri potrditvi plačilnega naloga pa se ne izda posebna odločba, temveč sodni uradnik zgolj doda navedeno besedilo.

1.8 Povračilo stroškov

Sodne stroške stranki, ki je v postopku uspela, plača stranka, ki v postopku ni uspela, in sicer sorazmerno z bremenom izgube. Stranka, ki je v postopku uspela, lahko torej dobi povrnjene vse naslednje stroške ali le njihov del: že plačane sodne takse; stroške, ki jih je stranka utrpela v zvezi s pridobivanjem dokazov, če jih ni sama zahtevala ali če taki dokazi niso bili uporabljeni; nadomestilo izvršitelju in izdatke izvršitelja (npr. če poziv tožencu vroči izvršitelj); nagrado in izdatke odvetnika.

Zneski povračil se navedejo v stroškovniku. Stranka, ki je upravičena do povračila stroškov, tak stroškovnik pošlje sodišču, stranki, ki v postopku ni uspela, in izvršitelju, če je ustrezno, v petih dneh po pravnomočnosti odločbe.

Stroškovnik mora vsebovati naslednje informacije:

ime stranke, opravilno številko in ime pravnega zastopnika ali izvršitelja;

navedbo zneska, ki ga je stranka plačala kot sodno takso;

navedbo zneskov, ki jih je stranka plačala za izdatke izvršitelja;

navedbo zneskov, ki jih je plačala za nadomestilo pravnemu zastopniku ali izvršitelju;

navedbo zneska, ki naj bi ga stranka prejela.

Praviloma stroške stranki, ki je v postopku uspela, povrne neposredno stranka, ki v postopku ni uspela, razen če zakon ne določa drugače.

1.9 Možnost pritožbe

Odločbe, izdane v posebnem postopku zaradi neizpolnitve denarnih obveznosti iz pogodbe, je mogoče izpodbijati s pritožbo, ki se predloži pritožbenemu sodišču, če zadevni znesek presega 5 000 EUR in je izpodbijana odločba v škodo vložniku v znesku, ki presega 2 500 EUR.

To je redno pravno sredstvo. V nacionalni zakonodaji pa so določena tudi pravila glede izrednih pravnih sredstev.

V zvezi s plačilnim nalogom se sodniku predloži pritožba v zvezi z zavrnitvijo vloge za izdajo plačilnega naloga in v zvezi z odločitvijo sodnega uradnika o zavrnitvi priložitve izvršilnega naloga.

Koristne povezave:

Uredba-zakon št. 269/98 z dne 1. septembra 1998 je na voljo na spletni strani http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=574&tabela=leis.

Portal Citius ministrstva za pravosodje je dostopen na spletnem naslovu https://www.citius.mj.pt/.

Opozorilo

Informacije, ki jih vsebuje ta informativni list, za kontaktno točko Evropske pravosodne mreže, sodišča ali druge subjekte in organe niso zavezujoče. V celoti je treba proučiti tudi zadevna pravna besedila, saj so bile morda sprejete spremembe, ki še niso vključene v ta informativni list.

Zadnja posodobitev: 05/01/2024

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Izvirna jezikovna različica te strani ro je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice: en.

Spori majhne vrednosti - Romunija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Postopek v sporih majhne vrednosti izrecno urejajo členi od 1026 do 1033 novega zakonika o civilnem postopku, ki je začel veljati 15. februarja 2013.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Člen 1025 novega zakonika o civilnem postopku **določa, da** vrednost zahtevka brez obresti, pravdnih stroškov in drugih dodatnih prihodkov na dan predložitve zadeve sodišču ne sme preseči 10 000 RON.

Kar zadeva njegovo stvarno področje uporabe (*ratione materiae*), **postopka v sporih majhne vrednosti ni mogoče uporabiti** v davčnih, carinskih ali upravnih zadevah ali v zadevah v zvezi z odgovornostjo države za dejanja ali opustitve dejanj pri izvajanju javnih pooblastil. Podobno se postopek ne uporablja za zahtevke v zvezi z: osebnim stanjem ali sposobnostjo fizičnih oseb; premoženjskimi pravicami, ki izhajajo iz družinskih razmerij; dedovanjem; plačilno nesposobnostjo, dogovori z upniki, postopki, ki vključujejo likvidacijo plačilno nesposobnih družb in drugih pravnih oseb, ali drugimi podobnimi postopki; socialnim zavarovanjem; delovnim pravom; najemom nepremičnin, razen pri postopkih, ki se nanašajo na dolgove in denarna plačila; arbitražo; kršitvami pravice do zasebnosti ali osebnostnih pravic.

1.2 Uporaba postopka

V novem zakoniku o civilnem postopku **je postopek v sporih majhne vrednosti alternativna možnost**. Tožnik lahko izbira med **postopkom v sporih majhne vrednosti** in rednim sodnim postopkom. Če se tožnik obrne na sodišče z vložitvijo zahtevka, se ta obravnava po rednem postopku, razen če tožnik najpozneje na prvi obravnavi izrecno zahteva uporabo posebnega postopka. Kadar zahtevka ni mogoče obravnavati po **postopku v sporih majhne vrednosti**, sodišče tožniku vroči obvestilo o tem, in če tožnik svojega zahtevka ne umakne, se obravnava po splošnem pravu. Prvostopenjsko sodišče, pristojno za obravnavo zahtevka, je okrožno sodišče. Krajevna pristojnost se ugotavlja po splošnem pravu.

1.3 Obrazci

Odlok ministra za pravosodje št. 359/C z dne 29. januarja 2013 o odobritvi obrazcev, ki se uporabljajo v postopku v sporih majhne vrednosti, določenem s členi od 1025 do 1032 zakona št. 134/2010 o zakoniku o civilnem postopku, določa obvezni standardni obrazec za postopek v sporih majhne vrednosti. Standardni obrazci so: obrazec tožbe, obrazec za spremembo in/ali popravek obrazca tožbe in obrazec za odgovor.

1.4 Pomoč

Zagotovljena je v mejah aktivne vloge sodnika in ne izrecno za to vrsto zadeve.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Sodišče lahko poleg navedb strank sprejme tudi druga dokazna sredstva. Vendar se dokazna sredstva, katerih izvajanje je nesorazmerno drago v primerjavi z vrednostjo vloženega zahtevka ali nasprotnega zahtevka, ne sprejmejo.

1.6 Pisni postopek

Člen 1028 in naslednji novega zakonika o civilnem postopku določajo, da tožnik začne postopek v sporih majhne vrednosti z izpolnitvijo obrazca tožbe in njegovo predložitvijo ali pošiljanjem pristojnemu sodišču po pošti ali na drug način, ki zagotavlja oddajo in potrdilo o prejemu. Z obrazcem tožbe se predložijo ali pošljejo tudi kopije vlog, ki jih namerava uporabiti tožnik. Če informacije, ki jih zagotovi tožnik, niso dovolj jasne ali ustrezne ali če obrazec tožbe ni pravilno izpolnjen, sodišče tožniku omogoči, da obrazec dopolni ali popravi oziroma predloži dodatne informacije ali dokumente, razen kadar je zahtevek očitno neutemeljen ali nedopusten. Zahtevek se zavrne, če je očitno neutemeljen ali nedopusten. Če tožnik obrazca tožbe ne dopolni ali popravi v roku, ki ga je določilo sodišče, se zahtevek zavrže.
Postopek v sporih majhne vrednosti je pisni postopek in se v celoti vodi na seji, zaprti za javnost. Sodišče lahko strankam odredi, naj nastopijo na sodišču, če meni, da je njihova navzočnost potrebna, ali če tako zahteva katera od strank. Tako zahtevo pa lahko tudi zavrne, kadar meni, da glede na okoliščine zadeve ustna obravnava ni potrebna. Razlogi za zavrnitev se navedejo pisno in zoper njih ni pritožbe.
Sodišče po prejemu pravilno izpolnjenega obrazca tožbe toženi stranki pošlje obrazec za odgovor ter kopijo obrazca tožbe in kopije tožnikovih vlog. Tožena stranka mora ustrezno izpolnjen obrazec za odgovor predložiti v 30 dneh od vročitve dokumentov, poleg tega pa mora predložiti tudi kopije pisanj, ki jih namerava uporabiti. Tožena stranka lahko odgovori tudi na kak drug ustrezen način brez uporabe obrazca za odgovor. Sodišče bo tožniku takoj vročilo kopije odgovora tožene stranke, morebitnega nasprotnega zahtevka in njenih stališč. Če je tožena stranka vložila nasprotni zahtevek, mora tožnik v 30 dneh po njegovi vročitvi predložiti ustrezno izpolnjen obrazec za odgovor ali odgovoriti kako drugače. Nasprotni zahtevek, ki ga ni mogoče obravnavati po tem postopku, se izloči in obravnava po splošnem pravu. Sodišče lahko zahteva, naj stranke zagotovijo dodatne informacije v za to določenem roku, ki ne sme biti daljši od 30 dni od prejema odgovora tožene stranke oziroma tožnika. Če je sodišče določilo rok, v katerem morajo stranke nastopiti pred sodiščem, jim je treba vročiti sodni poziv na obravnavo. Kadar koli sodišče določi rok za izvedbo procesnega dejanja, zadevno stranko seznani s posledicami neupoštevanja roka.
Sodišče bo sodbo izdalo v 30 dneh po prejemu vseh zahtevanih informacij oziroma, kadar je ustrezno, po ustni obravnavi. Če zadevna stranka odgovora ne pošlje v roku, sodišče izda sodbo v zvezi z glavnim zahtevkom ali nasprotnim zahtevkom na podlagi listin, priloženih sodnemu spisu. Sodba, ki jo izda prvostopenjsko sodišče, je izvršljiva od datuma izdaje in se vroči strankam.

1.7 Vsebina sodbe

–

1.8 Povračilo stroškov

Člen 1031 novega zakonika o civilnem postopku določa, da se stranki, ki ne uspe, naloži plačilo stroškov postopka na zahtevo nasprotne stranke. Vendar sodišče stranki, ki je uspela, ne bo prisodilo nepotrebnih izdatkov ali izdatkov, ki niso sorazmerni z vrednostjo zahtevka.

1.9 Možnost pritožbe

Člen 1032 novega zakonika o civilnem postopku določa, da se je mogoče zoper sodno odločbo pred sodiščem pritožiti samo v 30 dneh po vročitvi. Če obstajajo razlogi za to, lahko pritožbeno sodišče odloži izvršitev ob plačilu varščine v višini 10 % izpodbijane vrednosti. Odločitev pritožbenega sodišča se vroči strankam in je dokončna.

Zadnja posodobitev: 29/03/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Slovenija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

V slovenskem pravnem sistemu imamo posebni postopek v sporih majhne vrednosti, ki je urejen v tridesetem poglavju Zakona o pravdnem postopku (ZPP).

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Spori majhne vrednosti so po določbah ZPP spori, v katerih se tožbeni zahtevek nanaša na denarno terjatev, ki ne presega 2.000,00 €. V postopku v gospodarskih sporih so spori majhne vrednosti spori, v katerih se tožbeni zahtevek nanaša na denarno terjatev, ki ne presega 4.000,00 €. Spori majhne vrednosti so tudi spori, v katerih se tožbeni zahtevek ne nanaša na denarno terjatev, tožeča stranka pa je v tožbi navedla, da je pripravljena namesto izpolnitve določenega zahtevka sprejeti denarni znesek, ki ne presega 2.000,00 € (v gospodarskih sporih 4.000,00 €). Za spore majhne vrednosti se štejejo tudi spori, v katerih je predmet tožbenega zahtevka izročitev premične stvari, katere vrednost, ki jo je tožeča stranka navedla v tožbi, ne presega 2.000,00 € (v gospodarskih sporih 4.000,00 €). Za spore majhne vrednosti pa se ne štejejo spori o nepremičninah, spori iz avtorske pravice, spori, ki se nanašajo na varstvo ali uporabo izumov in znakov razlikovanja in pravico do uporabe firme, spori v zvezi z varstvom konkurence ter spori zaradi motenja posesti.

1.2 Uporaba postopka

Uporaba postopka je opisana v odgovoru pod točko 1.1.. Postopek v sporih majhne vrednosti se opravi pred okrajnim sodiščem, razen v primeru gospodarskega spora, ko o njem odloča okrožno sodišče.

1.3 Obrazci

Obrazci so pripravljeni le za postopek v sporih majhne vrednosti, ki ga stranka sproži na podlagi verodostojne listine. Izpolnjen obrazec se lahko vloži po elektronski poti na spletnem naslovu https://evlozisce.sodisce.si/esodstvo/index.html . Gre za postopek izvršbe na podlagi verodostojne listine, ki se po vloženem obrazloženem ugovoru nadaljuje kot pri ugovoru zoper plačilni nalog. Sicer pa za postopek v sporu majhne vrednosti nimamo v naprej pripravljenih obrazcev, s pomočjo katerih bi ga stranke lahko sprožile.
Za podrobnejše informacije o možnosti vlaganja vlog po elektronski pošti, prosimo poglejte temo "Avtomatizirana obdelava".

1.4 Pomoč

Stranke lahko zaprosijo za brezplačno pravno pomoč, ki se jim dodeli, če izpolnjujejo pogoje, določene v Zakonu o brezplačni pravni pomoči (ZBPP).

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

V postopku v sporih majhne vrednosti mora tožeča stranka navajati vsa dejstva in predlagati vse dokaze v tožbi, tožena stranka pa v odgovoru na tožbo. Nato lahko vsaka stranka vloži še eno pripravljalno vlogo. Druga dejstva in dokazi, ki jih stranke navajajo kasneje, se ne upoštevajo. Rok za vložitev odgovora na tožbo in pripravljalnih vlog znaša 8 dni.

1.6 Pisni postopek

Postopek v sporih majhne vrednosti poteka na podlagi pisno izvedenih pravdnih dejanj. Sodišče lahko čas in obseg dokazovanja omeji, dokazovanje pa izvede po prosti presoji tako, da bo zagotovljena sorazmernost med zagotovitvijo ustreznega varstva pravic strank ter ciljem pospešitve in ekonomičnosti postopka

1.7 Vsebina sodbe

Sodba v postopku v sporih majhne vrednosti se razglasi takoj po koncu glavne obravnave. Pisna sodba mora imeti uvod, izrek in obrazložitev ter pravni pouk. Sodnik lahko izdela pisno sodbo z dolgo obrazložitvijo ali sodbo s skrajšano obrazložitvijo.

1.8 Povračilo stroškov

O stroških postopka se odloči glede na uspeh v postopku. Stranka, ki v pravdi ne uspe, mora nasprotni stranki povrniti stroške.

1.9 Možnost pritožbe

Zoper sodbo prve stopnje ali sklep, s katerim je končan spor v postopku v sporih majhne vrednosti, se lahko stranke pritožijo v roku 8 dni. Navedena sodba in sklep se smeta izpodbijati samo zaradi bistvene kršitve določb pravdnega postopka iz drugega odstavka 339. člena ZPP in zaradi zmotne uporabe materialnega prava. V postopkih v gospodarskih sporih majhne vrednosti se sme zoper sodbo pritožiti samo stranka, ki je napovedala pritožbo. V sporih majhne vrednosti ni revizije, razlogi za obnovo postopka pa so omejeni.

Sorodne povezave

http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov

http://www.sodisce.si/

https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs

http://www.pisrs.si/Pis.web/

Zadnja posodobitev: 27/03/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Slovaška

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Za spore majhne vrednosti ni posebnega postopka, temveč zanje veljajo splošne določbe o civilnih postopkih. V zvezi z zahtevki, ki ne presegajo 2 000 EUR in zahtevajo le preprosto oceno, ni obravnav.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Postopek je urejen v splošnih določbah o civilnih postopkih.

1.2 Uporaba postopka

Postopek se začne na predlog. Uporablja se običajni postopek za kakršen koli predlog za začetek postopka.

1.3 Obrazci

Posebni obrazci niso predpisani.

1.4 Pomoč

Stranke prejmejo pomoč v skladu s splošno obveznostjo sodišč, da strankam vedno svetujejo o njihovih procesnih pravicah in obveznostih ter o možnosti izbire odvetnika ali stika s centrom za pravno pomoč (*Centrum právnej pomoci*).

https://www.centrumpravnejpomoci.sk

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Postopek je urejen v splošnih določbah o civilnih postopkih.

1.6 Pisni postopek

To je običajno enako kot pri drugih civilnih postopkih.

1.7 Vsebina sodbe

To je običajno enako kot pri drugih civilnih postopkih.

1.8 Povračilo stroškov

To je običajno enako kot pri drugih civilnih postopkih.

Sodišče odloči o stroških postopka glede na uspeh v postopku. Če stranka v postopku le deloma uspe, sodišče odloči, da se stroški sorazmerno povrnejo ali da nobena stranka ni upravičena do povračila stroškov postopka. Če je ena stranka iz procesnih razlogov odgovorna za prekinitev postopka, sodišče odloči, da se stroški postopka povrnejo nasprotni stranki. Če je ena stranka odgovorna za nastanek stroškov postopka, ki sicer ne bi nastali, sodišče odloči, da se ti stroški povrnejo nasprotni stranki. V izjemnih okoliščinah in iz razlogov, ki si zaslužijo posebno pozornost, sodišče odloči, da se stroški postopka ne povrnejo.

1.9 Možnost pritožbe

Stranka se lahko zoper sodbo pritoži na način, ki je običajen za civilne postopke. Pritožba se vloži pri sodišču, katerega odločba se izpodbija, in sicer v 15 dneh od vročitve odločbe.

Zadnja posodobitev: 22/04/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Finska

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

V veljavni finski zakonodaji niso predvideni posebni postopki glede na višino denarne terjatve, ki jo uveljavlja tožnik. Vendar se lahko primerna oblika postopka določi glede na vrsto zadeve. Vse faze celotnega pravnega postopka bodo v zadevi izvedene le, če obstajajo razlogi za to in če to želijo zadevne stranke. O zadevi lahko na primer odloči sodnik posameznik brez predhodne ustne obravnave ali na podlagi postopka, ki v celoti poteka pisno. Za nepravdne civilne zadeve obstaja poseben postopek. Za obravnavo nespornih zahtevkov glej „Postopek za plačilni nalog – Finska“ in „Avtomatizirana obdelava – Finska“.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Kot je navedeno zgoraj, denarna vrednost zahtevka ni pomembna. Oblika postopka je odvisna od kvalitativne vsebine zadeve.

1.2 Uporaba postopka

Postopek v civilnih zadevah se začne z vložitvijo pisne vloge za začetek postopka pri okrožnem sodišču (*käräjäoikeus*). Nesporni zahtevki se lahko vložijo tudi z elektronsko vlogo (glej „Postopek za plačilni nalog – Finska“).

1.3 Obrazci

Na nacionalni ravni ni obrazcev, razen obrazca za obvestilo o namenu pritožbe zoper odločbo okrožnega sodišča. Nekatera okrožna sodišča so pripravila obrazce za določene vrste korespondence; običajno so to obrazci za vložitev tožbe ali odgovora na tožbo. Uporaba obrazcev ni obvezna.

Nesporni zahtevki se lahko vložijo tudi na elektronskem obrazcu (glej „Postopek za plačilni nalog – Finska“).

1.4 Pomoč

Pri vprašanjih v zvezi s postopkom po potrebi svetujejo sodne pisarne.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Če zahtevek ni sporen, dokazi niso potrebni. Če se uporabi izključno pisni postopek, bodo preučeni samo pisni dokazi. Ni posebnih določb, v skladu s katerimi bi za izvajanje dokazov v sporih majhne vrednosti veljala posebna pravila.

1.6 Pisni postopek

O zadevi se lahko odloči brez ustne obravnave samo na podlagi pisnih dokazov. V nepravdnih zadevah se vedno odloča na ta način. O spornih zahtevkih se lahko odloči samo na podlagi pisnega postopka, če je zadeva taka, da glavna obravnava ni potrebna in nobena od zadevnih strank ne nasprotuje uporabi pisnega postopka.

1.7 Vsebina sodbe

Posebne določbe o vsebini sodbe v sporih majhne vrednosti ne obstajajo.

1.8 Povračilo stroškov

Praviloma se neuspeli stranki naloži plačilo vseh utemeljenih pravnih stroškov, ki jih je imela nasprotna stranka pri izvedbi kakršnih koli potrebnih dejanj v zadevi. Vendar so bile za nesporne zahtevke in zadeve v zvezi z najemom stanovanjskih prostorov določene zgornje meje stroškov, ki se lahko povrnejo. V teh primerih je najvišji znesek stroškov, ki ga mora toženec, ki v postopku ne uspe, plačati tožniku, določen v preglednici stroškov.

1.9 Možnost pritožbe

Vrsta zadeve ne vpliva na pravico do pritožbe. Pritožbeni postopek je pri vseh zadevah enak. V roku je treba vložiti obvestilo o namenu pritožbe zoper odločbo okrožnega sodišča, pritožbe pa obravnava pritožbeno sodišče (*hovioikeus*).

Zadnja posodobitev: 10/05/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Švedska

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Da, obstaja poseben postopek v sporih majhne vrednosti.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Posebni postopek v sporih majhne vrednosti poteka pred rednim prvostopenjskim sodiščem (okrožno sodišče; „tingsrätt“), če vrednost tožnikove terjatve ne doseže zadevne mejne vrednosti. Ta je trenutno (od leta 2019) 23 250 SEK. Mejna vrednost ni določena z zakonom, temveč je odvisna od tako imenovane osnovne cene, kar pomeni, da se izračuna ob upoštevanju aktualnih sprememb cen.

1.2 Uporaba postopka

Dostop do postopka ni omejen na določene vrste zadev, na primer potrošniške spore. Upoštevni merili pri tem sta, da je v zadevi vložena civilna tožba in da vrednost spora ne dosega mejne vrednosti. Postopka ni mogoče uporabiti v družinskih zadevah.

1.3 Obrazci

Obrazec za začetek evropskega postopka v sporih majhne vrednosti je na voljo na spletni strani švedske nacionalne sodne uprave („Domstolsverket“).

1.4 Pomoč

Pomoč pri začetku postopka je na voljo na okrožnem sodišču. Državni organi imajo splošno z zakonom določeno obveznost javne službe. Ta obveznost na primer pomeni, da je mogoče pri okrožnem sodišču po telefonu ali osebno dobiti splošne nasvete o sodnem postopku in pravilih, ki zanj veljajo. Poleg tega mora predsedujoči sodnik med pripravo na sodni postopek glede na naravo zadeve zagotoviti, da se pojasni predmet spora in da stranki navedeta, na kaj se nameravata v zadevi sklicevati. V praksi sodnik svoje dolžnosti izpolnjuje tako, da postavlja dodatna vprašanja in podaja pripombe.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Za postopke v sporih majhne vrednosti ni posebnih pravil. To pomeni, da se lahko predložijo ustni in pisni dokazi. Pisne izjave prič so dovoljene samo v nekaterih posebnih okoliščinah. Več informacij v zvezi s pravili o pridobivanju dokazov za civilne tožbe na podlagi švedskega prava je na voljo tukaj.

1.6 Pisni postopek

Sodišče lahko izda sodbo izključno na podlagi pisnega postopka. Ta možnost se uporabi, če pri obravnavi zadeve ni potreben ustni postopek in ga nobena izmed strank ne zahteva.

1.7 Vsebina sodbe

Glede besedila sodbe v sporih majhne vrednosti ni posebnih pravil. Zahteve, navedene v nadaljevanju, veljajo za sodbe v vseh civilnih tožbah, vključno s sodbami v sporih majhne vrednosti. Sodba mora biti izdana v pisni obliki in mora v ločenih oddelkih vsebovati naslednje informacije: ime sodišča ter datum in kraj izdaje sodbe, imena strank in njunih zastopnikov ali svetovalcev, izrek sodbe, trditve in nasprotne trditve obeh strank ter okoliščine, na katerih temeljijo, in obrazložitev sodbe, vključno z informacijami o tem, kaj je bilo v zadevi dokazano.

1.8 Povračilo stroškov

Najpomembnejša značilnost zadev v sporih majhne vrednosti so posebna pravila v zvezi s stroški postopka. Stranka, ki v postopku uspe, je upravičena samo do nadomestila stroškov za eno uro pravnega svetovanja pri posameznem sodišču, sodne takse za vlogo, potnih stroškov in stroškov bivanja v zvezi s sodno obravnavo, stroškov pridobivanja dokazov od prič in stroškov prevoda dokumentov. Nadomestilo se izplača le, če so bili stroški priglašeni upravičeno, da je lahko stranka, ki je v postopku uspela, uveljavila svoje pravice. Nagrade pravnih zastopnikov, ki presegajo stroške ene ure pravnega svetovanja, se zato ne povrnejo.

1.9 Možnost pritožbe

Zoper sodbo nižjega sodišča je dovoljena pritožba na višje sodišče.

Za sodno presojo sodbe okrožnega sodišča pri pritožbenem sodišču („hovrätt“) je potrebno dovoljenje za vložitev pritožbe. Dovoljenje za vložitev pritožbe se lahko izda le, če je obravnava pritožbe na sodišču višje stopnje pomembna za pravilno izvajanje zakonodaje, če obstajajo razlogi za spremembo odločbe okrožnega sodišča ali v primeru drugih utemeljenih razlogov za pritožbo. Stranka v postopku, ki se želi pritožiti zoper sodbo okrožnega sodišča, mora to storiti pisno, pritožba pa mora na okrožno sodišče prispeti v treh tednih od izdaje sodbe.

Zadnja posodobitev: 22/03/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Anglija in Wales

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Pod mejno vrednostjo 10 000 GBP je na voljo postopek v sporih majhne vrednosti. Vendar pa vrednost tožbenega predmeta ni edini dejavnik, ki se upošteva. Ostali dejavniki so: vrsta zahtevka ter obseg in vrsta priprav, potrebnih za pravično obravnavo zadeve. V nekaterih okoliščinah se lahko preproste zadeve, katerih vrednost presega 10 000 GBP, obravnavajo v postopku za spore majhne vrednosti, če se s tem strinjata tako tožnik kot toženec.

Sodnik pri odločanju o tem, ali naj se zadeva obravnava v postopku za spore majhne vrednosti ali v rednem sodnem postopku, poleg mnenj tožnika in toženca upošteva tudi naslednje dejavnike:

vrednost spornega predmeta – ki načeloma ne sme presegati 10 000 GBP;

vrsto zahtevka – običajno gre za potrošniške zahtevke (npr. prodano blago, blago ali delo z napako), zahtevke v zvezi z nesrečami, spore glede lastništva blaga in spore med najemodajalci in najemojemalci glede popravil, varščin, zapadlih najemnin itd., ne pa glede posesti.

Sodnik pri odločanju o tem, ali naj se zadeva obravnava v postopku za spore majhne vrednosti, upošteva obseg in vrsto priprav, potrebnih za pravično obravnavo zadeve. Sodnik pri tem upošteva, da je namen tega postopka, da je dovolj preprost, da lahko udeleženci sami urejajo svoje zadeve in ne potrebujejo odvetnika, če ga ne želijo najeti. Zahtevek mora na primer vključevati le minimalen obseg priprav na končno obravnavo. Zadeve, ki se obravnavajo v postopku za spore majhne vrednosti, običajno ne vključujejo veliko prič ali težavnih pravnih vprašanj.

Če vrednost spornega predmeta ne presega 10 000 GBP, vključuje pa zahtevek v zvezi z osebno poškodbo ali neurejenostjo najetega stanovanja in odškodnino v zvezi s tem, se zadeva ne obravnava v postopku za spore majhne vrednosti, razen če posamezni znesek, ki se zahteva glede osebne poškodbe, neurejenosti in odškodnine, ne presega 1 000 GBP.

Kadar se v postopku za spore majhne vrednosti obravnavajo zadeve, pri katerih vrednost spornega predmeta presega 10 000 GBP, se uporabljajo drugačna pravila glede stroškov. V takem primeru lahko stranka, ki je v postopku uspela, od nasprotne stranke zahteva vračilo stroškov, vključno s stroški odvetnika. Ti stroški pa ne morejo presegati zneska stroškov, ki bi se stranki priznali, če bi se zadeva obravnavala po hitrem postopku. Več informacij o stroških je v nadaljevanju. Več informacij o različnih vrstah postopkov je na voljo na strani Kako postopati.

1.2 Uporaba postopka

Čeprav se večina zadev z vrednostjo do 10 000 GBP obravnava v postopku za spore majhne vrednosti, izbira postopka ni samodejna. Sodnik pri odločanju o vrsti postopka upošteva mnenja pravdnih strank. Sodnik lahko tudi v primeru, da vrednost spornega predmeta ne presega 10 000 GBP, izbere redni sodni postopek namesto postopka v zadevah majhne vrednosti.

Če toženec zahtevku ugovarja, se tožniku pošlje kopija toženčevega odgovora na tožbo, če gre za stranko, ki je ne zastopa odvetnik, pa tudi izvod obrazca 180 (vprašalnik za izbiro vrste postopka, *Direction Questionnaire*). Informacije, ki jih stranke navedejo v vprašalniku, so sodniku v pomoč pri odločitvi, kateri postopek naj se uporabi. Če tožnik meni, da bi se morala zadeva obravnavati kot spor majhne vrednosti v postopku za take spore, mora to navesti v vprašalniku. Vendar pa je kljub upoštevanju mnenj tožnika in toženca končna odločitev o izbiri vrste postopka sodnikova.

Kot je opisano zgoraj, sodnik lahko odloči, da se zadeva, katere vrednost ne presega 10 000 GBP, obravnava v rednem postopku. Ta odločitev se sprejme na začetku postopka.

Sodnik se lahko tudi pozneje odloči, da se zadeva preneha obravnavati po postopku za spore majhne vrednosti in začne obravnavati po rednem postopku, če meni, da je to potrebno. Če se za zadevo med postopkom preneha uporabljati postopek za spore majhne vrednosti in začne uporabljati drug postopek, se pravila o stroških v sporih majhne vrednosti prenehajo uporabljati po tistem, ko je zadeva dodeljena v drug postopek. Od datuma odločitve o spremembi se torej uporabljajo pravila o stroških, ki veljajo v hitrem ali večslednem postopku.

1.3 Obrazci

V postopkih za spore majhne vrednosti se uporabljajo posebni obrazci, katerih uporaba je obvezna.

Za vložitev tožbe mora tožnik izpolniti obrazec N1, ki so mu priložena navodila za izpolnjevanje. Ko tožnik izpolni obrazec, mora pripraviti eno kopijo zase, eno za sodišče in po eno za vsakega toženca. Sodišče vsakemu tožencu pošlje svoj izvod. Več informacij je na voljo na strani Kako postopati.

Kot je navedeno zgoraj, če toženec zahtevku ugovarja, sodišče pošlje kopijo odgovora na tožbo tožniku, strankam, ki jih ne zastopa odvetnik, pa izvod obrazca N180 http://formfinder.hmctsformfinder.justice.gov.uk/n180-eng.pdf.

Če sodnik odloči, da se zadeva obravnava v postopku za spore majhne vrednosti, sodišče pošlje strankam obrazec N157 (obvestilo o izbiri postopka za spore majhne vrednosti) z informacijami o tem, kdaj bo obravnava in kaj je treba do nje storiti.

Če vrednost spornega predmeta presega 10 000 GBP, stranki pa sta se dogovorili, da se zadeva obravnava v postopku za spore majhne vrednosti, sodišče pošlje obrazec N160 (obvestilo o izbiri postopka za spore majhne vrednosti ob soglasju strank). Tudi v tem obrazcu so informacije o tem, kdaj bo obravnava in kaj je treba do nje storiti.

Če sodnik odloči, da je mogoče zadevo obravnavati le na podlagi pisnih dokazov in brez ustne obravnave, sodišče pošlje strankama obrazec N159 (obvestilo o izbiri postopka za spore majhne vrednosti, brez ustne obravnave). V njem je naveden datum, do katerega mora tožnik ali toženec sodišče obvestiti, da se ne strinja z obravnavo le na podlagi pisnih dokazov. Če katera koli stranka taki odločitvi ugovarja, se zahtevek obravnava na ustni obravnavi. Sodnik lahko strankin molk šteje za privolitev.

Če nobena stranka ni navzoča na obravnavi, niti osebno niti prek zastopnika, lahko stranka, ki v postopku ni bila uspešna, uporabi obrazec N244 (obvestilo o vlogi) in zahteva razveljavitev sodbe.

1.4 Pomoč

Postopek v sporih majhne vrednosti je zasnovan tako, da je čim bolj preprost in ga lahko brez težav razume tudi oseba, ki se zastopa sama (brez odvetnika). Če se tožnik ali toženec zastopata sama, sodnik to upošteva in postopek vodi tako, da lahko stranka, ki se zastopa sama, razume dogajanje in ve, kaj mora v postopku storiti.

Če se tožnik ali toženec odloči, da se bo zastopal sam, brez odvetnika, ga lahko na obravnavi spremlja oseba, ki govori v njegovem imenu. Taka oseba se imenuje laični zastopnik (*lay representative*) in je lahko kdor koli, na primer zakonec, sorodnik, prijatelj ali svetovalec. Če je mogoče, laični zastopnik ne sme biti priča. Laični zastopnik se sodne obravnave ne more udeležiti brez osebe, ki jo zastopa, razen če pravdna stranka pridobi dovoljenje sodišča, da jo laični zastopnik zastopa v njeni odsotnosti.

Svetovalne agencije včasih težko zagotovijo osebje, ki bi na obravnavi nastopilo v vlogi laičnega zastopnika, zato se priporoča, da se stranka nanje obrne čim prej, če potrebuje njihovo pomoč. Svetovalne agencije stranko obvestilo o tem, ali lahko zagotovijo pomoč. Nekateri laični zastopniki zahtevajo plačilo, zato se mora pravdna stranka vnaprej natančno pozanimati o višini plačila. Sodnik lahko laičnemu zastopniku, ki se neprimerno vede, odredi, naj zapusti obravnavo.

Pravdna stranka mora plačati honorar laičnega zastopnika, ki ga imenuje, tudi če je v postopku uspešna. Zato je treba premisliti, ali se ta strošek izplača glede na znesek zahtevka. Nadalje, laični zastopniki, ki svojo pomoč zaračunavajo, morda niso člani poklicne organizacije; če pravdna stranka z njihovo pomočjo ni zadovoljna, ne obstaja regulativni organ ali organizacija, pri kateri bi se lahko pritožila.

Pravdnim strankam so lahko v pomoč tudi urad za svetovanje državljanom ali središča za svetovanje potrošnikom.

Tožbo je mogoče prek spleta vložiti tudi na podlagi spletišča za vlaganje denarnih zahtevkov Money Claims Online. Zagotovljena je tudi služba za pomoč strankam, če je potrebna dodatna pomoč.
Pravdnim strankam, ki so invalidi, je na voljo dodatna pomoč. Če invalidnost pravdne stranke tej otežuje udeležbo na obravnavi ali komuniciranje, se lahko taka stranka obrne na zadevno sodišče, ki lahko morda zagotovi dodatno pomoč.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Postopek v sporih majhne vrednosti je veliko bolj neformalen, stroga pravila glede dokazovanja pa se ne uporabljajo. V takem postopku se obravnavajo preprostejše zadeve, pri katerih je vrednost spornega predmeta nižja. Zato lahko sodišče obravnavo vodi na način, ki se mu zdi najpravičnejši. Sodišče ni zavezano izvajati dokazov pod prisego, sodnik pa lahko odloči, da se navzkrižno zasliševanje omeji, če meni, da je to ustrezno. Vendar pa mora sodnik tako odločitev o omejitvi navzkrižnega zasliševanja obrazložiti. Sodnik lahko postavlja vprašanja kateri koli priči ali vsem pričam, preden to dovoli kateri koli drugi osebi.

1.6 Pisni postopek

Če sodnik odloči, da se tožba lahko obravnava brez ustne obravnave in le na podlagi pisnih dokazov, sodišče o tem obvesti pravdne stranke z obrazcem N159 (glej zgoraj). V obvestilu se navede datum, do katerega mora tožnik ali toženec sodišče obvestiti, da ugovarja postopku le na podlagi pisnih dokazov. Če katera koli stranka taki odločitvi ugovarja, se zahtevek obravnava na ustni obravnavi. Sodnik lahko strankin molk šteje za privolitev. Če nobena stranka ne ugovarja sodnikovi odločitvi, da se ustna obravnava ne opravi, se zadeva lahko obravnava le v pisnem postopku.

1.7 Vsebina sodbe

V Angliji in Walesu sodbe običajno vsebujejo le sodnikovo odločitev in morebitne odredbe strankam. Vendar pa mora sodnik navesti glavne razloge za svojo odločitev, razen če jih poda ustno in jih sodišče posname. Sodniku je dovoljeno razloge navesti tako na kratko in preprosto, kot to omogoča narava zadeve. Običajno to stori ustno na obravnavi, lahko pa jih navede tudi pozneje, in sicer pisno ali na naroku, ki ga skliče v ta namen. Če sodnik o zadevi odloči brez ustne obravnave, mora pisno navesti razloge za svojo odločitev, sodišče pa vsaki stranki pošlje kopijo.

1.8 Povračilo stroškov

Glede povračila stroškov veljajo omejitve. Trenutno velja, da lahko stranka, ki je v postopku uspela, zahteva vračilo naslednjih stroškov:
katerih koli sodnih taks, ki jih je plačala;
znesek največ 260 GBP za pravno svetovanje, če tožba vsebuje vlogo za izdajo odredbe o prepovedi (tj. odredbe, s katero se nekomu nekaj prepove) ali vlogo za izdajo odredbe o izpolnitvi (tj. odredbe, s katero se nekomu odredi, da mora nekaj storiti, na primer najemodajalcu, naj izvede popravila); za druge kategorije vračila ni mogoče zahtevati;
znesek največ 95 GBP na dan za vsako od strank, ki so v postopku uspele, in za vse njene priče zaradi izgube zaslužka zaradi udeležbe na sodni obravnavi;
razumne dodatne stroške za pot in nočitev strank ali prič;
če je sodnik odobril uporabo izvedencev in stranka, ki jih zagotovi, na koncu v postopku uspe, lahko sodnik nasprotni stranki odredi plačilo dela stroškov za izvedence. Vendar pa sodnik ne more odrediti več kot 750 GBP za posameznega izvedenca. To morda ne zadošča za celoten honorar izvedenca, zlasti če izvedenec izdela mnenje in se udeleži sodne obravnave;
sodnik lahko stranki, ki se je nerazumno vedla, odredi plačilo nadaljnjih stroškov;
če finančna vrednost zahtevka presega omejitev za izvedbo postopka v sporih majhne vrednosti, vendar se zahtevek na podlagi odločitve sodnika kljub temu obravnava po takem postopku, se stroški ocenijo v skladu s takim postopkom, razen če se stranke strinjajo, da se uporabijo določbe iz hitrega postopka.
Več informacij je na voljo na spletišču ministrstva za pravosodje.

1.9 Možnost pritožbe

Če se želi stranka, ki v postopku ni bila uspešna, pritožiti zoper sodnikovo odločitev, za to potrebuje dovoljenje. Če se taka (pravdna) stranka udeleži naroka, na katerem je odločitev sprejeta, lahko sodnika prosi za dovoljenje ob koncu naroka.
Pravdna stranka, ki se želi pritožiti, mora imeti ustrezne razloge za pritožbo. Ne more preprosto ugovarjati sodnikovi odločitvi le zato, ker meni, da ta ni pravilna.
Če se želi pravdna stranka pritožiti, se mora hitro odzvati. Čas za vložitev pritožbe je omejen.
Če stranka, ki v postopku ni bila uspešna, na naroku ni bila navzoča ali zastopana, lahko zahteva, da se sodba, izdana na naroku, razveljavi in zahtevek ponovno obravnava.
Taka stranka mora vlogo vložiti najpozneje v 14 dneh po prejemu sodbe. Za vložitev vloge mora sodišče prositi za obrazec N244 (obvestilo o vlogi).
Sodišče stranke obvesti o tem, kdaj bo narok za obravnavo vloge pred sodnikom.
Sodnik odobri vlogo za razveljavitev sodbe le v naslednjih primerih:
če je imela (pravdna) stranka dober razlog za kar koli od naslednjega:
da se naroka ni udeležila in na njem tudi ni bila zastopana ali
da sodišča ni pisno obvestila;
in če ima stranka razumne možnosti, da na ponovnem naroku uspe.
Če je vloga stranke uspešna in se sodba razveljavi, sodišče glede zadeve tožbe razpiše nov narok. V nezapletenih zadevah se lahko sodnik odloči zadevo obravnavati takoj po obravnavi vloge.

Sorodne povezave

Ministrstvo za pravosodje
Naslovi sodišč
Mediacija v sporih majhne vrednosti

Zadnja posodobitev: 07/12/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Severna Irska

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Na Severnem Irskem obstaja postopek v sporih majhne vrednosti. Sodišča za spore majhne vrednosti so zasnovana tako, da omogočajo neformalno odločanje o nekaterih vrstah sporov majhne vrednosti na grofijskem sodišču (*county court*), običajno brez pravnega zastopanja.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Na splošno se postopek v sporih majhne vrednosti lahko uporabi, kadar denarni znesek ali vrednost zadevnega blaga ne presega 3 000 GBP. Nekatere vrste zahtevkov so iz tega izključene, na primer zahtevki v zvezi z osebnimi poškodbami ali obrekanjem, volilom ali rento, lastništvom zemljišča, premoženjem zakoncev in prometnimi nesrečami.

1.2 Uporaba postopka

Postopek ni obvezen in sodnik lahko v nekaterih okoliščinah odredi, da se vloga prenese na grofijsko sodišče.

1.3 Obrazci

Pravila grofijskega sodišča (Severne Irske) iz leta 1981 [S.R. 1981, št. 225] vsebujejo obrazce, ki jih je treba uporabiti v postopku v sporih majhne vrednosti. Obrazci so predpisani za začetek postopka, izpodbijanje zahtevka in prevzem odgovornosti. Obstajata tudi obrazec, s katerim se predloži vloga za sodno odločbo, izdano v nenavzočnosti toženca, in obrazec za razveljavitev sodbe.

1.4 Pomoč

Postopek v sporih majhne vrednosti je neformalen. Pri izpolnjevanju potrebnih obrazcev in pri pojasnjevanju postopka lahko pomagajo uslužbenci sodišča. Ne morejo pa nuditi pravnega svetovanja.

Strankama v postopku lahko pomagajo posvetovalnice za državljane (Citizens Advice) ali centri za svetovanje potrošnikom.

Če je stranka v postopku invalidna, zaradi česar ji je otežen prihod na sodišče ali komunikacija z njim, naj stopi v stik z uradnikom za odnose s strankami zadevnega sodišča, ki ji bo morda lahko zagotovil dodatno pomoč.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Sodišče za spore majhne vrednosti je neformalno in na njem se stroga pravila o dokazovanju ne uporabljajo. Tako lahko sodišče izbere kateri koli postopek obravnave, ki se mu zdi pravičen. Obe stranki se morata strinjati, da ju sodnik preuči pod prisego, pri čemer je mogoč pravni ugovor.

1.6 Pisni postopek

Če se zadeva ne izpodbija in se nanaša na določen znesek, se lahko zahtevek razreši brez obravnave in zgolj z uporabo pisnih dokazov. Gre za sodno odločbo, izdano v nenavzočnosti toženca.

1.7 Vsebina sodbe

Sodnik svojo odločitev običajno poda ustno in navede razloge za njeno sprejetje. Lahko pa se odloči za izdajo pisne sodbe.

1.8 Povračilo stroškov

V zvezi s povračilom stroškov obstajajo omejitve. Trenutno lahko sodnik odredi plačilo naslednjih stroškov:

sodne takse in

stroški izvedencev.

Če je ena od strank ravnala nerazumno, lahko sodnik plačilo stroškov odredi tej stranki. Če se je postopek na grofijskem sodišču začel pravilno, lahko sodnik odredi ustrezne stroške.

1.9 Možnost pritožbe

Kadar je bila na obravnavi prisotna stranka, ki v postopku ni uspela, ali je bila na njej zastopana, je pritožba mogoča samo tako, da se sodnika prosi za navedbo razlogov za odločitev in pozove višje sodišče (*High Court*), naj odloči, ali je bila odločitev sodnika pravno pravilna.

Kadar stranka, ki v postopku ni uspela, ni bila prisotna na obravnavi ali ni bila zastopana na njej ter je ta stranka stopila v stik z uradom za spore majhnih vrednosti po tem, ko je bila izdan sklep sodišča ali sodba, ter sporočila, da ni prejela vloge ali je ni prejela dovolj zgodaj, da bi lahko odgovorila nanjo, oziroma iz kakršnega koli drugega razloga ni pravočasno odgovorila nanjo, ji bo priporočeno, naj predloži vlogo za razveljavitev sklepa sodišča. Stranki, ki je v postopku uspela, bo poslan izvod vloge in bo pozvana, naj pisno odgovori nanjo v 14 dneh. Sodnik po obravnavanju vloge in morebitnega odgovora nanjo: odloči, ali obstaja utemeljen razlog za odsotnost odgovora, in lahko razveljavi sodbo brez sodne obravnave ali določi smernice glede nadaljnjega poteka zadeve. Urad za spore majhnih vrednosti stranki v postopku obvesti o vsakršni odredbi sodnika; ali

določi datum za obravnavo vloge za razveljavitev sklepa sodišča. Stranki bosta obveščeni o tem datumu in pozvani, naj se udeležita obravnave. Urad za spore majhnih vrednosti strankama pošlje tudi izvod vsakršne odredbe, ki jo sodnik sprejme po tem, ko je obravnaval tovrstno vlogo.

Če poštni urad uradu za spore majhnih vrednosti vrne dokumentacijo stranke, ki v postopku ni uspela, in je jasno, da ta ni bila seznanjena s predložitvijo zahtevka, sodni urad podobno pozove sodnika, naj prekliče vse sklepe sodišča, ki jih je sprejel, obenem pa stopi v stik s stranko, ki je v postopku uspela, ter jo prosi za predložitev dodatnih informacij, npr. novega naslova tožene stranke.

Sorodne povezave

Več informacij o postopkih je na voljo na spletišču sodne službe Severne Irske Northern Ireland Courts and Tribunals Service.

Pomoč za invalidne stranke v postopku

Nekateri sodni uradi imajo na voljo posebne uradnike za odnose s strankami, ki lahko nudijo pomoč. Če to ni mogoče, se lahko invalidna stranka v postopku poveže z informacijskim središčem sodne službe prek telefonske številke +44 3002007812.

Zadnja posodobitev: 23/11/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Škotska

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Na Škotskem je na grofijskih sodiščih pred 28. novembrom 2016 obstajal postopek v sporih majhne vrednosti. To je bil enostaven postopek za obravnavanje denarnih terjatev do 3 000 GBP.

Z 28. novembrom 2016 je bila uvedena nova oblika zahtevka, t. i. poenostavljeni postopek (*Simple Procedure*).

Naslednji postopek, t. i. skrajšani postopek (*Summary Cause*), ki obravnava zadeve do 5 000 GBP, je nekoliko bolj zapleten kot poenostavljeni postopek.

Poenostavljeni postopek

Od 28. novembra 2016 se v zvezi z zahtevki za plačilo, dostavo blaga ali povrnitev premičnine v vrednosti do 5 000 GBP ali za odredbo, da neka oseba stori nekaj specifičnega, uporablja poenostavljeni postopek.

Poenostavljeni postopek je sodni postopek, oblikovan za hiter, cenovno dostopen in neuraden način reševanja sporov, pri katerih denarna vrednost ne presega 5 000 GBP.

Tožeča stranka vloži zahtevek pri grofijskem sodišču. Stranka, zoper katero se vloži zahtevek, se imenuje tožena stranka. Končno odločitev glede zahtevka sprejme grofijski sodnik (*sheriff*) ali grofijski sodnik z omejenimi pristojnostmi (*summary sheriff*). Za uporabo poenostavljenega postopka vam ni treba imeti odvetnika, razen če to želite.

Več informacij o poenostavljenem postopku je na voljo na spletišču škotske sodne službe Scottish Courts and Tribunals Service.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Poenostavljeni postopek nadomešča prejšnji postopek v sporih majhne vrednosti. Nadomešča tudi skrajšani postopek, vendar **le** v delih, povezanih s tožbami za plačilo, dostavo blaga ali povrnitev premičnine ali tožbami, ki odrejajo, da neka oseba stori nekaj specifičnega.

Tožbe po skrajšanem postopku je mogoče vložiti kot tožbo, ki se vloži za izterjavo denarja ali premoženja (*action of furthcoming*), tožbo v zvezi z neznanim dolgovanjem (*action of count, reckoning and payment*) ter tožbo za izterjavo dednega premoženja, dostavo blaga ali vmesna plačila preživnine. Morebitni alternativni zahtevek za plačilo ne sme presegati 5 000 GBP.

1.2 Uporaba postopka

Tožba, ki se vloži kot poenostavljeni ali skrajšani postopek, mora upoštevati pravila sodišča, ki so obvezujoča. Ta so na voljo na spletišču škotske sodne službe Scottish Courts and Tribunals Service.

1.3 Obrazci

Za vse faze poenostavljenega in skrajšanega postopka obstajajo posebni obrazci, npr. obrazec za zahtevek/sodni poziv za vložitev tožbe, obrazec za sodno odločitev/izvleček sklepa sodišča. Obvezna je uporaba obrazcev, ki so določeni v pravilih o poenostavljenem postopku iz leta 2016 in pravilih o skrajšanem postopku iz leta 2002. Ti obrazci so na voljo na spletišču škotske sodne službe Scottish Courts and Tribunals Service.

1.4 Pomoč

Grofijski sodni urad lahko pomaga pri izpolnjevanju obrazca zahtevka (obrazec 3A), pomoč pa nudijo tudi svetovalne agencije, kot je posvetovalnica za državljane (*Citizens Advice Bureau*). Če potrebujete dodatne informacije o poenostavljenem postopku, se povežite z lokalnim grofijskim sodiščem tožeče stranke.

Več informacij o grofijskih sodiščih na Škotskem je na voljo na spletišču škotske sodne službe Scottish Courts and Tribunals Service.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Obravnave v okviru poenostavljenega postopka se izvedejo čim bolj neuradno, kot to dopuščajo okoliščine zahtevka. Grofijski sodnik (*sheriff*) ali grofijski sodnik z omejenimi pristojnostmi (*summary sheriff*) pojasni vse pravne izraze in druge izraze, ki se uporabijo. Pisanja in drugi dokazi se lahko vložijo pri sodišču, v poenostavljenih pravilih pa so določeni postopki za ta namen, vključno s tem, kaj je treba poslati tožeči stranki ali toženi stranki, ter morebitnimi roki za vložitev pisanj ali drugih dokazov.

1.6 Pisni postopek

Če se tožena stranka ne brani, poteka postopek izključno v pisni obliki. V nasprotnem primeru lahko zadeva zahteva obravnavo na sodišču oziroma odločitev grofijskega sodnika ali grofijskega sodnika z omejenimi pristojnostmi brez obravnave.

Grofijski sodnik ali grofijski sodnik z omejenimi pristojnostmi se lahko odločita tudi za razpravo o vodenju zadeve. Razprava o vodenju zadeve poteka v sodni dvorani ali na katerem koli drugem mestu, ki ga določi grofijski sodnik ali grofijski sodnik z omejenimi pristojnostmi. Grofijski sodnik ali grofijski sodnik z omejenimi pristojnostmi določita tudi, kako bo potekala razprava, na primer prek videokonference, konferenčnega klica ali katere druge poljubne oblike.

1.7 Vsebina sodbe

Ob koncu obravnave lahko grofijski sodnik ali grofijski sodnik z omejenimi pristojnostmi sprejme odločitev na mestu samem ali si pred sprejetjem odločitve vzame čas za razmislek. Kadar si grofijski sodnik ali grofijski sodnik z omejenimi pristojnostmi vzame čas za razmislek o odločitvi, mora biti ta sprejeta v štirih tednih od datuma obravnave.

Kadar se odločitev sprejme ob prisotnosti strank, mora grofijski sodnik ali grofijski sodnik z omejenimi pristojnostmi pojasniti razloge za tako odločitev. Kadar si vzame čas za razmislek o odločitvi, mora pripraviti dopis, v katerem navede razloge za odločitev.

1.8 Povračilo stroškov

V zahtevku za poenostavljeni postopek, katerega vrednost znaša 300 GBP ali manj, se stroški običajno ne dodelijo.

Če vrednost presega 300 GBP, vendar znaša 1 500 GBP ali manj, najvišji znesek stroškov, ki jih lahko sodišče običajno dodeli stranki, ki je v postopku uspela, ne sme presegati 150 GBP.

Če vrednost presega 1 500 GBP, vendar znaša 3 000 GBP ali manj, najvišji znesek stroškov, ki jih lahko sodišče običajno dodeli stranki, ki je v postopku uspela, ne sme presegati 10 % vrednosti zahtevka.

Za zahtevke z vrednostjo med 3 001 GBP in 5 000 GBP podobno velja splošno pravilo, da stranka, ki v postopku ne uspe, plača stroške stranke, ki v postopku uspe. Če ima ena stranka odvetnika, so lahko ti stroški višji. Več informacij o stroških je na voljo na spletišču škotske sodne službe Scottish Courts and Tribunals Service.

Tožbe s skrajšanim postopkom ne vsebujejo enakih omejitev, seznam stroškov pa običajno oceni grofijski sodni uradnik, nato pa ga potrdi grofijski sodnik ali grofijski sodnik z omejenimi pristojnostmi.

1.9 Možnost pritožbe

Zoper odločitev v poenostavljenem postopku je mogoče vložiti pritožbo. Pritožba na grofijskem pritožbenem sodišču (*Sheriff Appeal Court*) se mora z obvestilom o pravnem sredstvu na obrazcu 16A vložiti pri sodišču, ki je obravnavalo zahtevek za poenostavljeni postopek, v štirih tednih od datuma, ko je grofijski sodni uradnik stranki, ki je v postopku uspela, poslal obrazec z odločitvijo. Za skrajšani postopek se uporabljajo posebne določbe o pritožbah, več informacij pa je na voljo na spletišču škotske sodne službe Scottish Courts and Tribunals Service.

V zadevi s poenostavljenim postopkom, v kateri se tožena stranka ne brani, pa se lahko pri sodišču vloži vloga za preklic odločitve grofijskega sodnika ali grofijskega sodnika z omejenimi pristojnostmi. To je mogoče storiti v določenih okoliščinah, vloga pa mora biti vložena na obrazcu 13B. Več informacij o postopku preklica odločitve je na voljo na spletišču škotske sodne službe Scottish Courts and Tribunals Service.

Sorodne povezave

Spletišče škotske sodne službe Scottish Courts and Tribunals Service vključuje pravila o rednem, skrajšanem in poenostavljenem postopku.

Grofijski sodnik z omejenimi pristojnostmi (*summary sheriff*)

Funkcija grofijskega sodnika z omejenimi pristojnostmi je bila uvedena z Zakonom o reformi sodišč (Škotska) iz leta 2014. Več informacij je na voljo na spletišču o škotskem pravosodju.

Zadnja posodobitev: 24/11/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Spori majhne vrednosti - Gibraltar

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

V Gibraltarju je pri vrhovnem sodišču (*Supreme Court*) na voljo postopek v sporih majhne vrednosti. Denarna mejna vrednost, pod katero je na voljo postopek v sporih majhne vrednosti, je 10 000 GBP. Vendar pa vrednost tožbenega predmeta ni edini dejavnik, ki se upošteva. Ostali dejavniki so: vrsta zahtevka ter obseg in vrsta priprav, potrebnih za pravično obravnavo zadeve. V nekaterih okoliščinah se lahko preproste zadeve, katerih vrednost presega 10 000 GBP, obravnavajo v postopku za spore majhne vrednosti, če se s tem strinjata oba, tožnik in toženec.
Sodnik pri odločanju o tem, ali naj se zadeva obravnava v postopku za spore majhne vrednosti ali v rednem sodnem postopku, poleg mnenj tožnika in toženca upošteva tudi naslednje dejavnike:
vrednost spornega predmeta – ki načeloma ne sme presegati 10 000 GBP;
vrsto zahtevka – običajno gre za potrošniške zahtevke (npr. prodano blago, blago ali delo z napako), zahtevke v zvezi z nesrečami, spore glede lastništva blaga in spore med najemodajalci in najemojemalci glede popravil, varščin, zapadlih najemnin itd., ne pa glede posesti.
Sodnik pri odločanju o tem, ali naj se zadeva obravnava v postopku za spore majhne vrednosti, upošteva obseg in vrsto priprav, potrebnih za pravično obravnavo zadeve. Sodnik pri tem upošteva, da je namen tega postopka, da je dovolj preprost, da lahko udeleženci sami urejajo svoje zadeve in ne potrebujejo pravnega svetovalca (*solicitor*), če ga ne želijo najeti. Zahtevek mora na primer vključevati le minimalen obseg priprav na končno obravnavo. Zadeve, ki se obravnavajo v postopku za spore majhne vrednosti, običajno ne vključujejo veliko prič ali težavnih pravnih vprašanj.
Če vrednost spornega predmeta ne presega 10 000 GBP, vključuje pa zahtevek v zvezi z osebno poškodbo ali neurejenostjo najetega stanovanja in odškodnino v zvezi s tem, se zadeva ne obravnava v postopku za spore majhne vrednosti, razen če posamezni znesek, ki se zahteva glede osebne poškodbe, neurejenosti in odškodnine, ne presega 1 000 GBP.
Kadar se v postopku za spore majhne vrednosti obravnavajo zadeve, pri katerih vrednost spornega predmeta presega 10 000 GBP, se uporabljajo drugačna pravila glede stroškov. V takem primeru lahko stranka, ki je v postopku uspela, od nasprotne stranke zahteva vračilo stroškov, vključno s stroški pravnega svetovalca. Ti stroški pa ne morejo presegati zneska stroškov, ki bi se stranki priznali, če bi se zadeva obravnavala po hitrem postopku. Več informacij o stroških je navedenih v nadaljevanju.

1.2 Uporaba postopka

Čeprav se večina zadev z vrednostjo do 10 000 GBP obravnava v postopku za spore majhne vrednosti, izbira postopka ni samodejna. Sodnik pri odločanju o vrsti postopka upošteva mnenja pravdnih strank. Sodnik lahko tudi v primeru, da vrednost spornega predmeta ne presega 10 000 GBP, izbere redni sodni postopek namesto postopka v zadevah majhne vrednosti.
Če toženec zahtevku ugovarja, se tožniku pošlje kopija toženčevega odgovora na tožbo. Stranke morajo predložiti tudi vprašalnik za izbiro vrste postopka (*Allocation Questionnaire*). Informacije, ki jih stranke navedejo v vprašalniku, so sodniku v pomoč pri odločitvi, kateri postopek naj se uporabi. Če stranke menijo, da bi se morala zadeva obravnavati kot spor majhne vrednosti v postopku za take spore, morajo to navesti v vprašalniku. Vendar pa je kljub upoštevanju mnenj tožnika in toženca končna odločitev o izbiri vrste postopka sodnikova.
Kot je opisano zgoraj, sodnik lahko odloči, da se zadeva, katere vrednost ne presega 10 000 GBP, obravnava v rednem postopku. Ta odločitev se sprejme na začetku postopka.
Sodnik se lahko tudi pozneje odloči, da se zadeva preneha obravnavati po postopku za spore majhne vrednosti in začne obravnavati po rednem postopku, če meni, da je to potrebno. Če se za zadevo med postopkom preneha uporabljati postopek za spore majhne vrednosti in začne uporabljati drug postopek, se pravila o stroških v sporih majhne vrednosti prenehajo uporabljati po tistem, ko je zadeva dodeljena v drug postopek. Od datuma odločitve o spremembi se torej uporabljajo pravila o stroških, ki veljajo v hitrem ali večslednem postopku.

1.3 Obrazci

V postopkih za spore majhne vrednosti se uporabljajo posebni obrazci, katerih uporaba je obvezna.
Za vložitev tožbe mora tožnik izpolniti obrazec N1, ki so mu priložena navodila za izpolnjevanje za tožnika in toženca. Ko tožnik izpolni obrazec, mora pripraviti eno kopijo zase, eno za sodišče in po eno za vsakega toženca. Sodišče vsakemu tožencu pošlje svoj izvod. Več informacij je na voljo na strani Predložitev zadeve sodišču.
Kot je navedeno zgoraj, če toženec zahtevku ugovarja, sodišče pošlje kopijo odgovora na tožbo tožniku, obema strankama pa vprašalnik za izbiro vrste postopka.
Če sodnik odloči, da se zadeva obravnava v postopku za spore majhne vrednosti, sodišče pošlje strankam obrazec N157 (obvestilo o izbiri postopka za spore majhne vrednosti) z informacijami o tem, kdaj bo obravnava in kaj je treba do nje storiti.
Če vrednost spornega predmeta presega 10 000 GBP, stranki pa sta se dogovorili, da se zadeva obravnava v postopku za spore majhne vrednosti, sodišče pošlje obrazec N160 (obvestilo o izbiri postopka za spore majhne vrednosti ob soglasju strank). Tudi v tem obrazcu so informacije o tem, kdaj bo obravnava in kaj je treba do nje storiti.
Če sodnik odloči, da je mogoče zadevo obravnavati le na podlagi pisnih dokazov in brez ustne obravnave, sodišče pošlje strankama obrazec N159 (obvestilo o izbiri postopka za spore majhne vrednosti, brez ustne obravnave). V njem je naveden datum, do katerega mora tožnik ali toženec sodišče obvestiti, da se ne strinja z obravnavo le na podlagi pisnih dokazov. Če katera koli stranka taki odločitvi ugovarja, se zahtevek obravnava na ustni obravnavi. Sodnik lahko strankin molk šteje za privolitev.
Če nobena stranka ni navzoča na obravnavi, niti osebno niti prek zastopnika, lahko stranka, ki v postopku ni bila uspešna, uporabi obrazec N244 (obvestilo o vlogi) in zahteva razveljavitev sodbe.

1.4 Pomoč

Postopek v sporih majhne vrednosti je zasnovan tako, da je čim bolj preprost in ga lahko brez težav razume tudi oseba, ki se zastopa sama (brez odvetnika). Če se tožnik ali toženec zastopata sama, sodnik to upošteva in postopek vodi tako, da lahko stranka, ki se zastopa sama, razume dogajanje in ve, kaj mora v postopku storiti.
Če se tožnik ali toženec odloči, da se bo zastopal sam, torej brez odvetnika, ga lahko na obravnavi spremlja oseba, ki govori v njegovem imenu. Taka oseba se imenuje laični zastopnik (*lay representative*) in je lahko kdor koli, na primer zakonec, sorodnik, prijatelj ali svetovalec. Če je mogoče, naj laični zastopnik ne bi bil priča. Laični zastopnik se sodne obravnave ne more udeležiti brez osebe, ki jo zastopa, razen če pravdna stranka pridobi dovoljenje sodišča, da jo laični zastopnik zastopa v njeni odsotnosti.
Svetovalne agencije včasih težko zagotovijo osebje, ki bi na obravnavi nastopilo v vlogi laičnega zastopnika, zato se priporoča, da se stranka nanje obrne čim prej, če potrebuje njihovo pomoč. Svetovalne agencije stranko obvestilo o tem, ali lahko zagotovijo pomoč. Nekateri laični zastopniki zahtevajo plačilo, zato se mora pravdna stranka vnaprej natančno pozanimati o višini plačila. Sodnik lahko laičnemu zastopniku, ki se neprimerno vede, odredi, naj zapusti obravnavo.
Pravdna stranka mora plačati honorar laičnega zastopnika, ki ga imenuje, tudi če je v postopku uspešna. Zato je treba premisliti, ali se ta strošek izplača glede na znesek zahtevka. Poleg tega laični zastopniki, ki svojo pomoč zaračunavajo, morda niso člani poklicne organizacije; če pravdna stranka z njihovo pomočjo ni zadovoljna, ni nobenega regulativnega organa ali organizacije, pri kateri bi se lahko pritožila.

Pravdnim strankam, ki so invalidi, je na voljo dodatna pomoč. Če invalidnost pravdne stranke tej otežuje udeležbo na obravnavi ali komuniciranje, se lahko taka stranka obrne na zadevno sodišče, ki lahko morda zagotovi dodatno pomoč.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Postopek v sporih majhne vrednosti je veliko bolj neformalen, stroga pravila glede dokazovanja pa se ne uporabljajo. V takem postopku se obravnavajo preprostejše zadeve, pri katerih je vrednost spornega predmeta nižja. Zato lahko sodišče obravnavo vodi na način, ki se mu zdi najpravičnejši. Sodišče ni zavezano izvajati dokazov pod prisego, sodnik pa lahko odloči, da se navzkrižno zasliševanje omeji, če meni, da je to ustrezno. Vendar pa mora sodnik tako odločitev o omejitvi navzkrižnega zasliševanja obrazložiti. Sodnik lahko postavlja vprašanja kateri koli priči ali vsem pričam, preden to dovoli kateri koli drugi osebi.

1.6 Pisni postopek

Če sodnik odloči, da se tožba lahko obravnava brez ustne obravnave in le na podlagi pisnih dokazov, sodišče o tem obvesti pravdne stranke z obrazcem N159 (glej zgoraj). V obvestilu se navede datum, do katerega mora tožnik ali toženec sodišče obvestiti, da ugovarja postopku le na podlagi pisnih dokazov. Če katera koli stranka taki odločitvi ugovarja, se zahtevek obravnava na ustni obravnavi. Sodnik lahko strankin molk šteje za privolitev. Če nobena stranka ne ugovarja sodnikovi odločitvi, da se ustna obravnava ne opravi, se zadeva lahko obravnava le v pisnem postopku.

1.7 Vsebina sodbe

V Gibraltarju sodbe običajno vsebujejo le sodnikovo odločitev in morebitne odredbe strankam. Vendar pa mora sodnik navesti glavne razloge za svojo odločitev, razen če jih poda ustno in jih sodišče posname. Sodnik sme razloge navesti tako na kratko in preprosto, kot to omogoča narava zadeve. Običajno to stori ustno na obravnavi, lahko pa jih navede tudi pozneje, in sicer pisno ali na naroku, ki ga skliče v ta namen. Če sodnik o zadevi odloči brez ustne obravnave, mora pisno navesti razloge za svojo odločitev, sodišče pa vsaki stranki pošlje izvod.

1.8 Povračilo stroškov

Glede povračila stroškov veljajo omejitve. Trenutno velja, da lahko stranka, ki je v postopku uspela, zahteva vračilo naslednjih stroškov:

katerih koli sodnih taks, ki jih je plačala;

znesek največ 260 GBP za pravno svetovanje, če tožba vsebuje vlogo za izdajo odredbe o prepovedi (tj. odredbe, s katero se nekomu nekaj prepove) ali vlogo za izdajo odredbe o izpolnitvi (tj. odredbe, s katero se nekomu odredi, da mora nekaj storiti, na primer najemodajalcu, naj izvede popravila); za druge kategorije vračila ni mogoče zahtevati;

znesek največ 90 GBP na dan za vsako od strank, ki so v postopku uspele, in za vse njene priče zaradi izgube zaslužka zaradi udeležbe na sodni obravnavi; razumne dodatne stroške za pot in nočitev strank ali prič;

če je sodnik odobril uporabo izvedencev in stranka, ki jih zagotovi, na koncu v postopku uspe, lahko sodnik nasprotni stranki odredi plačilo dela stroškov za izvedence. Vendar pa sodnik ne more odrediti več kot 200 GBP za posameznega izvedenca. To morda ne zadošča za celoten honorar izvedenca, zlasti če izvedenec izdela mnenje in se udeleži sodne obravnave;

sodnik lahko stranki, ki se je nerazumno vedla, odredi plačilo nadaljnjih stroškov;

če finančna vrednost zahtevka presega omejitev za izvedbo postopka v sporih majhne vrednosti, vendar se zahtevek na podlagi odločitve sodnika kljub temu obravnava po takem postopku, se stroški ocenijo v skladu s takim postopkom, razen če se stranke strinjajo, da se uporabijo določbe iz hitrega postopka.

1.9 Možnost pritožbe

Če se želi stranka, ki v postopku ni bila uspešna, pritožiti zoper sodnikovo odločitev, za to potrebuje dovoljenje. Če se taka (pravdna) stranka udeleži naroka, na katerem je odločitev sprejeta, lahko sodnika prosi za dovoljenje ob koncu naroka.

Pravdna stranka, ki se želi pritožiti, mora imeti ustrezne razloge za pritožbo. Ne more preprosto ugovarjati sodnikovi odločitvi le zato, ker meni, da ta ni pravilna.

Če se želi pravdna stranka pritožiti, se mora hitro odzvati. Čas za vložitev pritožbe je omejen.

Če stranka, ki v postopku ni bila uspešna, na naroku ni bila navzoča ali zastopana, lahko zahteva, da se sodba, izdana na naroku, razveljavi in zahtevek ponovno obravnava.

Taka stranka mora vlogo vložiti najpozneje v 14 dneh po prejemu sodbe. Za vložitev vloge mora sodišče prositi za obrazec N244 (obvestilo o vlogi).

Sodišče stranke obvesti o tem, kdaj bo narok za obravnavo vloge pred sodnikom.

Sodnik odobri vlogo za razveljavitev sodbe le v naslednjih primerih:

če je imela (pravdna) stranka dober razlog za kar koli od naslednjega:

da se naroka ni udeležila in na njem tudi ni bila zastopana ali

da sodišča ni pisno obvestila;

in če ima stranka razumne možnosti, da na ponovnem naroku uspe.

Če je vloga stranke uspešna in se sodba razveljavi, sodišče glede zadeve tožbe razpiše nov narok. V nezapletenih zadevah se lahko sodnik odloči zadevo obravnavati takoj po obravnavi vloge.

Zadnja posodobitev: 02/12/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.